

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2013/36/EU

2022/EØS/13/07

av 26. juni 2013

om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 53 nr. 1,

tilgjengelige, bør bestemmelsene i vedleggene til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF innarbeides i den dispositive delen av dette direktivet og nevnte forordning.

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren og

ut fra følgende betraktninger:

1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽³⁾ er blitt betydelig endret en rekke ganger. Mange bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF får anvendelse på både kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Av klarhetshensyn og for å sikre ensartet anvendelse av disse bestemmelsene bør de samles i nye regelverksakter som får anvendelse på både kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, dvs. dette direktivet og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013⁽⁴⁾. For at de skal bli mer

2) Dette direktivet bør blant annet inneholde bestemmelser om tillatelse til å utøve virksomhet, erverv av kvalifiserende eierandeler, utøvelse av etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester, hvilken myndighet tilsynsmyndighetene i hjemstaten og vertsstaten har i denne forbindelse samt bestemmelser om startkapital og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Hovedformålet med dette direktivet er å samordne nasjonale bestemmelser om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og verdipapirforetak samt deres styringsformer og tilsynsrammer. Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF inneholdt også bestemmelser om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Disse kravene bør inngå i forordning (EU) nr. 575/2013, som fastsetter ensartede tilsynskrav som får anvendelse umiddelbart på kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, ettersom slike krav er nært knyttet til finansmarkedenes virkemåte når det gjelder en rekke eiendeler som innehas av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Dette direktivet bør derfor leses sammen med forordning (EU) nr. 575/2013 og bør, sammen med nevnte forordning, utgjøre den rettslige rammen for bankvirksomheten, tilsynsrammen samt tilsynsreglene for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak.

3) De generelle tilsynskravene som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013, utfylles av individuelle ordninger som vedkommende myndigheter fastsetter på grunnlag av sitt løpende tilsyn med de enkelte kredittinstitusjonene og verdipapirforetakene. Omfanget av slike tilsynsordninger bør blant annet fastsettes i dette direktivet, og vedkommende myndigheter bør selv kunne vurdere hvilke ordninger som bør innføres. Når det gjelder individuelle likviditetsordninger, bør vedkommende myndigheter blant annet ta hensyn til prinsippene fastsatt i Den europeiske banktilsynskomiteés retningslinjer for likviditet (Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation) av 27. oktober 2010.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 79/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 99 av 12.12.2019, s. 1.

(1) EUT C 105 av 11.4.2012, s. 1.

(2) EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

(3) EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

(4) EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1.

- 4) I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽¹⁾ kan verdipapirforetak som har fått tillatelse fra vedkommende myndighet i hjemstaten og er underlagt tilsyn av samme myndigheter, fritt etablere filialer og yte tjenester i andre medlemsstater. Nevnte direktiv inneholder derfor bestemmelser om samordning av reglene for tillatelse til verdipapirforetak og utøvelse av deres virksomhet. Det fastsetter imidlertid verken de beløpene som disse foretakene må ha som startkapital, eller noen felles ramme for overvåking av de risikoene de påtar seg, noe som bør inngå i dette direktivet.
- 5) Dette direktivet bør utgjøre det grunnleggende instrumentet for gjennomføringen av det indre marked både når det gjelder etableringsadgangen og adgangen til å yte finansielle tjenester for kredittinstitusjoner.
- 6) For at det indre marked skal kunne virke på en tilfredsstillende måte, kreves det ikke bare rettsregler, men også et nært og regelmessig samarbeid og en vesentlig bedre tilnærming av regulerings- og tilsynspraksis mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene.
- 7) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 ble Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA)⁽²⁾ opprettet. Dette direktivet bør ta hensyn til EBAs rolle og funksjon i henhold til nevnte forordning og de framgangsmåtene som skal følges når EBA tildeles oppgaver.
- 8) Med tanke på at EBA får flere oppgaver i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, bør Europaparlamentet og Rådet sikre at det stilles tilstrekkelige menneskelige og økonomiske ressurser til rådighet.
- 9) Som et første skritt i retning av en bankunion bør en felles tilsynsordning sikre at Unionens politikk for tilsyn med kredittinstitusjoner gjennomføres på en ensartet og effektiv måte, at det ensartede regelverket for finansielle tjenester anvendes på samme måte på kredittinstitusjoner i alle berørte medlemsstater, og at de aktuelle kredittinstitusjonene underlegges tilsyn av beste kvalitet, uavhengig av andre hensyn som ikke gjelder tilsyn. En felles tilsynsordning er grunnlaget for de neste skrittene i retning av en bankunion. Dette gjenspeiler prinsippet om at enhver innføring av felles ordninger for inngripen i krisesituasjoner bør bygge på felles kontroller for å redusere sannsynligheten for at det blir behov for å bruke slike ordninger. Det europeiske råd uttrykte i sine konklusjoner av 14. desember 2012 at «Kommissjonen i løpet av 2013 ville framlegge et forslag om en felles krisehåndteringsordning for medlemsstater som deltar i den felles tilsynsordningen, slik at medregelgiverne kan prioritere med sikte på vedtakelse i Europaparlamentets innværende valgperiode». Integreringen av den finansielle rammen kan styrkes ytterligere ved at det opprettes en felles krisehåndteringsordning, herunder hensiktsmessige og effektive støtteordninger for å sikre at beslutninger om krisehåndtering av banker treffes raskt, upartisk og i alle berørte parter beste interesse.
- 10) Overføringen av tilsynsoppgaver til Den europeiske sentralbank (ESB) for visse medlemsstater bør være forenlig med rammene for Det europeiske finanstilsynssystem (ESFS) som ble opprettet i 2010, og målet som lå til grunn for det, om å utvikle et felles regelverk og øke tilnærmingen av tilsynspraksis i hele Unionen. ESB bør utføre sine oppgaver med forbehold for og i samsvar med Unionens traktater og den avledede unionsretten, kommisjonsbeslutninger innenfor statsstøtte, konkurranseregler og tilsyn med fusjoner samt det felles regelverket som gjelder for alle medlemsstatene. EBA har fått i oppgave å utarbeide utkast til tekniske standarder og retningslinjer og anbefalinger for å sikre en tilsynsmessig tilnærming og en ensartet anvendelse av tilsynsresultatene innenfor Unionen. ESB bør ikke utføre disse oppgavene, men bør ha myndighet til å vedta forordninger i henhold til artikkel 132 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) i samsvar med rettsakter vedtatt av Kommissjonen på grunnlag av utkast utarbeidet av EBA, og med retningslinjer og anbefalinger i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- 11) EBAs rettslig bindende meklerrolle er et viktig element for å fremme samordning, ensartet tilsyn og tilnærming av tilsynspraksis. Mekling innenfor rammen av EBA kan innledes enten på EBAs eget initiativ, når dette er fastsatt særskilt, eller på anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter ved uenighet. Dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 bør utvide omfanget av situasjoner der EBA kan utøve sin rettslig bindende meklerrolle for å bidra til konsekvent tilsynspraksis. EBA har ikke på eget initiativ noen meklerrolle når det gjelder å utpeke betydelige filialer og fastsette institusjonsspesifikke tilsynskrav i henhold til dette direktivet. For å fremme samordning og gjøre tilsynspraksisen mer ensartet på disse følsomme områdene bør imidlertid vedkommende myndigheter ved uenighet kunne benytte seg av EBAs mekling på et tidlig tidspunkt i prosessen. En slik tidlig EBA-mekling bør bidra til en løsning på uenigheten.

(1) EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

(2) EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

- 12) For å verne oppsparte midler og for å skape like konkurransevilkår for kredittinstitusjonene bør tiltak for å samordne tilsynet med kredittinstitusjoner gjelde for samtlige av dem. Det bør imidlertid tas behørig hensyn til de objektive forskjellene i deres vedtekter og mål, som fastsatt i nasjonal rett.
- 13) For å sikre at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte, er gjennomsiktede, forutsigbare og harmoniserte tilsynspraksiser og tilsynsbeslutninger nødvendige for å kunne utøve virksomhet og styre grupper av kredittinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet. EBA bør derfor bedre harmoniseringen av tilsynspraksis. Tilsynsprosesser og tilsynsbeslutninger bør ikke innvirke på det indre markeds virkemåte med hensyn til fri bevegelighet for kapital. Tilsynskollegiene bør sikre at det foreligger et felles og sammenhengende arbeidsprogram og harmoniserte tilsynsbeslutninger. Samarbeidet mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten og i vertsstaten bør styrkes gjennom en høyere grad av gjennomsiktighet og økt utveksling av opplysninger.
- 14) Virkeområdet for disse tiltakene bør derfor være så vidt som mulig og omfatte alle institusjoner hvis virksomhet består i å motta midler som skal tilbakebetales, fra allmennheten, enten som innskudd eller i andre former, for eksempel løpende utstedelse av obligasjoner og andre tilsvarende verdipapirer, samt å yte kreditt for egen regning. Det bør fastsettes unntak for visse kredittinstitusjoner som dette direktivet ikke får anvendelse på. Dette direktivet bør ikke berøre anvendelsen av nasjonale lover som inneholder bestemmelser om særlige supplerende tillatelser som gjør det mulig for kredittinstitusjoner å utøve en bestemt virksomhet eller gjennomføre visse typer transaksjoner.
- 15) Det er hensiktsmessig å begrense harmoniseringen til det som er nødvendig og tilstrekkelig for å sikre gjensidig anerkjennelse av tillatelser og tilsynsordninger som gjør det mulig å gi en enkelt tillatelse som er gyldig i hele Unionen, og å anvende prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter.
- 16) Prinsippene om gjensidig anerkjennelse og tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter innebærer at medlemsstatenes vedkommende myndigheter bør avslå å gi tillatelse eller tilbakekalle tillatelsen når innholdet i virksomhetsplanen, den geografiske fordelingen av virksomheten eller den virksomheten som faktisk er utøvd, klart viser at en kredittinstitusjon har valgt en medlemsstats rettssystem for å unngå strengere standarder som gjelder i en annen medlemsstat der kredittinstitusjonen utøver eller har til hensikt å utøve størstedelen av sin virksomhet. Dersom det ikke er noe som tyder på dette, men størstedelen av de samlede eiendelene til foretakene i en bankgruppe befinner seg i en annen medlemsstat hvis vedkommende myndigheter har ansvar for å føre tilsyn på konsolidert grunnlag, bør ansvaret for å føre tilsyn på konsolidert grunnlag endres bare med samtykke fra disse vedkommende myndighetene.
- 17) Vedkommende myndigheter bør ikke gi en kredittinstitusjon tillatelse eller opprettholde tillatelsen dersom de kan bli hindret i å utøve sine tilsynsfunksjoner effektivt på grunn av nære forbindelser mellom nevnte vedkommende institusjon og andre fysiske eller juridiske personer. Kredittinstitusjoner som allerede har fått tillatelse, bør også oppfylle vedkommende myndigheters krav med hensyn til slike nære forbindelser.
- 18) Henvisningen til tilsynsmyndighetenes effektive utøvelse av sine tilsynsfunksjoner omfatter det tilsynet på konsolidert grunnlag som bør føres med en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak når dette er fastsatt i unionsretten. I slike tilfeller bør de myndighetene som mottar søknaden om tillatelse, kunne fastsette hvilke vedkommende myndigheter som skal føre tilsyn på konsolidert grunnlag med kredittinstitusjonen eller verdipapirforetaket.
- 19) Kredittinstitusjoner med tillatelse i sin hjemstat, bør kunne utøve en hvilken som helst eller all virksomhet som er oppført på listen over virksomhet, og som omfattes av gjensidig anerkjennelse, i hele Unionen, ved å etablere filialer eller ved å yte tjenester.
- 20) Prinsippet om gjensidig anerkjennelse bør utvides til å omfatte denne virksomheten når den utøves av finansinstitusjoner som er datterforetak av kredittinstitusjoner, forutsatt at slike datterforetak omfattes av det konsoliderte tilsynet med morforetaket og oppfyller visse strenge vilkår.
- 21) En vertsstat bør i forbindelse med utøvelse av etableringsretten og adgangen til å yte tjenester kunne kreve at særlige bestemmelser i dens nasjonale lover eller forskrifter overholdes av enheter som ikke har tillatelse som kredittinstitusjon i hjemstaten, og med hensyn til virksomhet som ikke er oppført på listen over virksomhet som omfattes av gjensidig anerkjennelse, forutsatt på den ene side at disse bestemmelsene ikke allerede er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013, er forenlige med unionsretten og er begrunnet i hensynet til allmennhetens interesse, og på den annen side at disse enhetene eller denne virksomheten ikke er underlagt tilsvarende regler i lover eller forskrifter i hjemstaten.
- 22) Ut over forordning (EU) nr. 575/2013, der det er fastsatt tilsynskrav som får anvendelse umiddelbart på kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, bør medlemsstatene påse at det ikke er noe til hinder for at den virksomheten som omfattes av den gjensidige anerkjennelsen, kan utøves på samme måte som i hjemstaten, så lenge virksomheten ikke er i strid med lovbestemmelser om vern av allmennhetens interesse i vertsstaten.

- 23) De reglene som gjelder for filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i en tredjestat, bør være ensartede i alle medlemsstater. Det er viktig å fastsette at slike regler ikke kan være gunstigere enn regler som gjelder for filialer av kredittinstitusjoner fra en annen medlemsstat. Unionen bør kunne inngå avtaler med tredjestater om anvendelse av regler som gir slike filialer samme behandling på hele Unionens territorium. Filialer av kredittinstitusjoner med tillatelse i tredjestater, bør ikke omfattes av adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen i andre medlemsstater enn der de er etablert.
- 24) Det bør inngås avtaler mellom Unionen og tredjestater for å gjøre det mulig å føre konsolidert tilsyn over et størst mulig geografisk område.
- 25) Ansvar for tilsyn med en institusjons økonomiske soliditet, og særlig med dens solvens på konsolidert grunnlag, bør ligge hos institusjonens hjemstat. Tilsynet med Unionens bankgrupper bør utøves i nært samarbeid mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten og vertsstaten.
- 26) Vedkommende myndigheter i vertsstatene bør ha myndighet til i enkelttilfeller å foreta stedlige kontroller av og tilsyn med den virksomheten som utøves av filialer av institusjoner på deres territorium og kreve opplysninger fra en filial om dens virksomhet, samt for statistikkformål, opplysningsformål eller tilsynsformål, dersom vertsstaten anser det som relevant av hensyn til finanssystemets stabilitet.
- 27) Vertsstatenes vedkommende myndigheter bør få opplysninger om virksomhet som utøves på deres territorium. Vedkommende myndigheter i hjemstaten bør treffe tilsynstiltak med mindre vedkommende myndigheter i vertsstaten må treffe forebyggende hastetiltak.
- 28) For at det indre bankmarked skal kunne virke på en tilfredsstillende måte, kreves det ikke bare rettsregler, men også et nært og regelmessig samarbeid og en vesentlig bedre tilnærming av regulerings- og tilsynspraksis mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene. For dette formålet bør problemer som gjelder enkelte kredittinstitusjoner og gjensidig utveksling av opplysninger, behandles gjennom EBA. Den nevnte framgangsmåten for gjensidig utveksling av opplysninger bør ikke erstatte tosidig samarbeid. Vedkommende myndigheter i vertsstaten bør i krisesituasjoner på eget initiativ eller på initiativ fra vedkommende myndigheter i hjemstaten alltid kunne kontrollere at virksomheten til en kredittinstitusjon som er etablert på vedkommende vertsstats territorium, utøves i samsvar med gjeldende lovgivning og med prinsippene for god forvaltnings- og regnskapspraksis og forsvarlig internkontroll.
- 29) Det bør tillates utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som i kraft av sin funksjon bidrar til å styrke finanssystemets stabilitet. For å bevare opplysningenes fortrolige karakter bør antallet mottakere være strengt begrenset.
- 30) Visse former for atferd, som bedrageri eller innsidehandel, vil kunne påvirke finanssystemets stabilitet og integritet. Det er nødvendig å fastsette på hvilke vilkår utveksling av opplysninger kan tillates i slike tilfeller.
- 31) Når det er fastsatt at opplysninger kan gis videre bare med vedkommende myndigheters uttrykkelige samtykke, bør vedkommende myndigheter kunne gjøre sitt samtykke betinget av at strenge krav blir overholdt.
- 32) Utveksling av opplysninger bør tillates mellom vedkommende myndigheter og sentralbanker og andre organer med lignende funksjon i deres egenskap av monetære myndigheter og, når det er nødvendig for å føre tilsyn med, treffe forebyggende tiltak for og krisehåndtere kriserammede institusjoner samt i krisesituasjoner, dersom det er relevant, andre offentlige myndigheter og sentralmyndigheter med ansvar for å utarbeide lovgivning om tilsyn med kredittinstitusjoner, finansinstitusjoner, investeringstjenester og forsikringsforetak, samt offentlige myndigheter med ansvar for tilsyn med betalingssystemer.
- 33) For å styrke tilsynet med institusjoner og vernet av deres kunder bør revisorer ha plikt til omgående å underrette vedkommende myndigheter dersom de ved utførelsen av sine oppgaver får kjennskap til visse forhold som vil kunne få alvorlige følger for en institusjons finansielle stilling eller dens administrative og regnskapsmessige organisering. Av samme grunn bør medlemsstatene også fastsette at en slik plikt gjelder under alle omstendigheter der en revisor ved utførelsen av sine oppgaver oppdager slike forhold i et foretak som har nære forbindelser til en kredittinstitusjon. Revisorenes plikt til eventuelt å underrette vedkommende myndigheter om visse forhold og beslutninger med hensyn til en institusjon som de oppdager ved utførelsen av sine oppgaver i et ikke-finansielt foretak, bør i seg selv verken endre arten av deres oppgaver i vedkommende foretak eller den måten de bør utføre sine oppgaver på i foretaket.

- 34) Målet med dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 er å sikre institusjoners solvens. Dersom det, på tross av solvenskrav, skulle oppstå en krise, er det nødvendig å sikre at institusjoner kan bli gjenstand for krisehåndtering på en ordnet måte, at den negative virkningen for realøkonomien begrenses, og at det unngås at skattebetalerne må bidra. For dette formålet og i påvente av bedre samordning på unionsplan bør EBA i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010 vurdere og samordne initiativer som gjelder gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner med sikte på å fremme tilnærming på dette området. For dette formålet bør EBA på forhånd holdes fullt underrettet om møter om gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner og bør ha rett til å delta på slike møter. Visse medlemsstaters myndigheter har allerede innført en plikt for institusjoner og myndigheter til å utarbeide gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner. Det er derfor hensiktsmessig at institusjonene pålegges å samarbeide med myndighetene om dette. Når en gjenopprettings- eller krisehåndteringsplan utarbeides, bør EBA bidra til og delta aktivt i utviklingen og samordningen av effektive og ensartede gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010. Planer som omfatter systemviktige institusjoner, bør prioriteres.
- 35) For å sikre at institusjonene, de personene som faktisk kontrollerer en institusjons virksomhet, og medlemmene av institusjonens ledelsesorgan overholder de forpliktelsene som følger av dette direktivet og av forordning (EU) nr. 575/2013, og for å sikre lignende behandling i hele Unionen bør medlemsstatene ha plikt til å innføre administrative sanksjoner og andre administrative tiltak som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende. Administrative sanksjoner og andre administrative tiltak som fastsettes av medlemsstatene, bør derfor oppfylle visse grunnleggende krav med hensyn til mottakere, kriterier som det bør tas hensyn til når de anvendes, offentliggjøringen av dem, de viktigste fullmaktene til å ilegge sanksjoner og størrelsen på administrative overtredelsesgebyrer.
- 36) Vedkommende myndigheter bør særlig ha myndighet til å ilegge administrative overtredelsesgebyrer som er tilstrekkelig høye til å utligne de fordelene som kan forventes, og som virker avskrekkende selv for større institusjoner og deres ledere.
- 37) For å sikre en ensartet anvendelse av administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak i alle medlemsstater bør medlemsstatene ved fastsettelse av typen av administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak og størrelsen på administrative overtredelsesgebyrer sikre at vedkommende myndigheter tar hensyn til alle relevante omstendigheter.
- 38) For å sikre at administrative sanksjoner virker avskrekkende, bør de normalt offentliggjøres, unntatt i visse klart definerte tilfeller.
- 39) For å vurdere om ledelsen og medlemmene av ledelsesorganet har godt omdømme, kreves det et effektivt system for utveksling av opplysninger der EBA, med forbehold for krav om taushetsplikt og vern av personopplysninger, bør ha rett til å ha en sentral database med opplysninger om administrative sanksjoner, herunder eventuelle klager i denne forbindelse, som bare vedkommende myndigheter har tilgang til. Under alle omstendigheter bør opplysninger om straffbare forhold utveksles i samsvar med rammebeslutning 2009/315/JIS⁽¹⁾ og beslutning 2009/316/JIS⁽²⁾, som innarbeidet i nasjonal rett, og med andre relevante internrettslige bestemmelser.
- 40) For å kunne avdekke mulige overtredelser av nasjonale bestemmelser som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, og av forordning (EU) nr. 575/2013, bør vedkommende myndigheter ha den nødvendige granskingsmyndigheten og innføre effektive ordninger for å oppmuntre til rapportering av mulige og faktiske overtredelser. Disse ordningene bør ikke berøre retten til forsvar for enhver som er anklaget for en overtredelse.
- 41) Dette direktivet bør fastsette administrative sanksjoner og andre administrative tiltak for å sikre størst mulig handlingsrom etter en overtredelse og for å bidra til å forebygge nye overtredelser, uansett om tiltakene utgjør administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak i henhold til nasjonal rett. Medlemsstatene bør kunne fastsette ytterligere sanksjoner og høyere administrative overtredelsesgebyrer enn dem som er fastsatt i dette direktivet.
- 42) Dette direktivet bør ikke påvirke bestemmelser om strafferettslige sanksjoner i medlemsstatenes lovgivning.
- 43) Medlemsstatene bør sikre at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak har en ansvarlig kapital som, sett i forhold til den risikoen de er eller kan bli eksponert for, er tilstrekkelig med hensyn til mengde, kvalitet og fordeling. Medlemsstatene bør derfor sikre at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak har strategier og framgangsmåter for å vurdere og opprettholde en tilstrekkelig ansvarlig kapital.

(1) Rådets rammebeslutning 2009/315/JIS av 26. februar 2009 om organisering av medlemsstatenes utveksling av opplysninger fra strafferegisteret og om opplysningenes innhold (EUT L 93 av 7.4.2009, s. 23).

(2) Rådsbeslutning 2009/316/JIS av 6. april 2009 om innføring av et europeisk system for opplysninger om strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikkel 11 i rammebeslutning 2009/315/JIS (EUT L 93 av 7.4.2009, s. 33).

- 44) Vedkommende myndigheter bør få i oppgave å sikre at institusjonene er godt organisert og har tilstrekkelig ansvarlig kapital, idet det tas hensyn til den risikoen som institusjonene er eller kan bli eksponert for.
- 45) For å sikre at institusjoner som driver virksomhet i flere medlemsstater, ikke pålegges uforholdsmessig store byrder som et resultat av at de enkelte medlemsstatenes vedkommende myndigheter fortsatt har ansvar for tillatelser og tilsyn, er det viktig at samarbeidet mellom vedkommende myndigheter blir vesentlig bedre. EBA bør fremme og styrke dette samarbeidet.
- 46) For å sikre en overordnet markedsdisiplin i hele Unionen bør vedkommende myndigheter offentliggjøre opplysninger om den virksomheten som utøves av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Slike opplysninger bør være tilstrekkelige til at det kan foretas en sammenligning av de metodene som benyttes av de forskjellige vedkommende myndighetene i medlemsstatene, og de bør utfylle kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til institusjoners offentliggjøring av tekniske opplysninger.
- 47) Tilsyn med institusjoner på konsolidert grunnlag tar sikte på å verne innskytternes og investorenes interesser og sikre finanssystemets stabilitet. For å være effektivt bør tilsyn på konsolidert grunnlag derfor kunne anvendes på alle bankgrupper, herunder bankgrupper der morforetaket ikke er en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak. Medlemsstatene bør stille de nødvendige juridiske virkemidlene til rådighet for vedkommende myndigheter, slik at de kan føre et slikt tilsyn.
- 48) Når det gjelder grupper med blandet virksomhet, der morforetaket kontrollerer minst ett datterforetak, bør vedkommende myndigheter kunne vurdere den finansielle stillingen for hver kredittinstitusjon eller hvert verdipapirforetak innenfor en slik gruppe. Vedkommende myndigheter bør minst ha mulighet til å innhente fra samtlige foretak i gruppen de opplysningene som er nødvendige for å føre tilsyn. Det bør opprettes et samarbeid mellom myndigheter med ansvar for tilsyn i ulike finanssektorer når det gjelder grupper av foretak som driver flere typer finansvirksomhet.
- 49) Medlemsstatene bør kunne avslå eller tilbakekalle en kredittinstitusjons tillatelse dersom visse strukturer i en foretaksgruppe vurderes som uegnede til å utøve bankvirksomhet fordi det ikke er mulig å føre effektivt tilsyn med dem. Vedkommende myndigheter bør derfor ha den myndigheten som er nødvendig for å sikre en sunn og forsvarlig ledelse av kredittinstitusjoner. For å sikre en bærekraftig og mangfoldig bankkultur i Unionen som først og fremst tjener unionsborgernes interesser, bør det oppmuntres til bankvirksomhet i mindre målestokk, som for eksempel kredittforeninger og samvirkebanker.
- 50) I vedkommende myndigheters mandat bør det på en hensiktsmessig måte tas hensyn til unionsdimensjonen. Vedkommende myndigheter bør derfor behørig vurdere den virkningen deres beslutninger vil få, ikke bare på finanssystemets stabilitet i deres jurisdiksjon, men også i alle øvrige berørte medlemsstater. Med forbehold for nasjonal rett bør dette prinsippet kunne fremme den finansielle stabiliteten i hele Unionen og bør ikke binde vedkommende myndigheter rettslig til å oppnå et bestemt resultat.
- 51) Finanskrisen avdekket forbindelser mellom banksektoren og såkalte skyggebanker. En viss skyggebankvirksomhet er nyttig i den forstand at den holder risikoene atskilt fra banksektoren og på den måten unngår mulige negative virkninger for skattebetalerne og systemet. Ikke desto mindre er en bedre forståelse av skyggebankvirksomheten og dens forbindelser til foretak i finanssektoren og strengere bestemmelser for å sikre gjennomsiktighet, minske systemrisikoen og avskaffe enhver u hensiktsmessig praksis, nødvendig for finanssystemets stabilitet. Institusjonene kan bidra til dette gjennom ytterligere rapportering, men det er også nødvendig med nye særlige bestemmelser.
- 52) Økt gjennomsiktighet når det gjelder institusjonenes virksomhet, særlig med hensyn til overskudd, betalte skatter og mottatte tilskudd, er avgjørende for å gjenvinne unionsborgernes tillit til finanssektoren. Obligatorisk rapportering på dette området kan derfor ses som en viktig del av institusjonenes foretaksansvar overfor berørte parter og samfunnet.
- 53) Svakheter i foretaksstyringen i et visst antall institusjoner har bidratt til en overdreven og uforsvarlig risikotaking i banksektoren som har ført til flere kriserammede enkeltinstitusjoner og systemproblemer i medlemsstatene og på verdensplan. De svært generelle bestemmelsene om styring av institusjonene og det faktum at en stor del av rammene for foretaksstyring ikke er bindende, men hovedsakelig bygger på frivillige atferdsregler, har ikke i tilstrekkelig grad fremmet en effektiv gjennomføring av sunne metoder for foretaksstyring i institusjonene. I visse tilfeller har manglende effektiv kontroll internt i institusjonene medført at det ikke har vært noe effektivt tilsyn med ledelsens beslutningstaking, noe som har fremmet kortsiktige og altfor risikable ledelsesstrategier. Vedkommende myndigheters uklare rolle i tilsynet med foretaksstyringen i institusjonene har ikke gitt mulighet til tilstrekkelig kontroll med hvor effektive de interne styringsprosessene er.

- 54) For å demme opp for den mulige negative innvirkningen uheldig utformede foretaksstyringsordninger kan få på forsvarlig risikostyring, bør medlemsstatene innføre prinsipper og standarder for å sikre effektiv kontroll fra ledelsesorganets side, fremme en sunn risikokultur på alle nivåer i kredittinstitusjonene og verdipapirforetakene og gjøre det mulig for vedkommende myndigheter å føre tilsyn med at de interne styringsordningene er tilstrekkelige. Disse prinsippene og standardene bør få anvendelse samtidig som det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av institusjonenes virksomhet. Medlemsstatene bør kunne pålegge prinsipper og standarder for foretaksstyring ut over dem som er fastsatt i dette direktivet.
- 55) Det brukes forskjellige styringsstrukturer i medlemsstatene. I de fleste tilfellene brukes en ledelseskultur på ett nivå eller på to nivåer. Definisjonene i dette direktivet er ment å omfatte alle eksisterende strukturer uten å anbefale noen av dem. Deres praktiske formål er fastsettelse av regler for å oppnå et bestemt resultat uansett hvilken nasjonal selskapslovgivning som får anvendelse på en institusjon i hver medlemsstat. Definisjonene bør derfor ikke påvirke den alminnelige kompetansefordelingen i samsvar med nasjonal selskapsrett.
- 56) Et ledelsesorgan bør forstås som et organ som har en ledelsesfunksjon og en tilsynsfunksjon. Et ledelsesorgans fullmakter og struktur varierer fra medlemsstat til medlemsstat. I medlemsstater der ledelsesorganer har en ettnivåstruktur, utfører ett styre både ledelses- og tilsynsoppgaver. I medlemsstater med tonivåsystem utøves tilsynsfunksjonen av et atskilt tilsynsorgan som ikke har noen ledelsesfunksjoner, og ledelsesfunksjonen utøves av et særskilt styre som er ansvarlig for den daglige ledelsen av foretaket. I samsvar med dette tildeles de ulike enhetene innenfor ledelsesorganet forskjellige oppgaver.
- 57) Rollen til medlemmer uten ledelsesansvar i en institusjons ledelsesorgan bør omfatte konstruktiv kritikk av institusjonens strategi for å bidra til dens utvikling, kontroll med ledelsens innsats for å nå de avtalte målene, kontroll av at den finansielle informasjonen er korrekt og at den finansielle styringen og risikostyringssystemene er solide og forsvarlige, kontroll av utformingen og gjennomføringen av institusjonens godtgjøringspolitikk og objektive synspunkter på ressurser, utnevnelser og atferdsnormer.
- 58) For å kunne overvåke ledelsens tiltak og beslutninger på en effektiv måte bør en institusjons ledelsesorgan sette av tilstrekkelig tid til å kunne ivareta sine funksjoner og til å forstå institusjonens virksomhet, dens viktigste risikoeksponeringer og virkningene av dens virksomhet og risikostrategi. Et medlem av ledelsesorganet som har for mange funksjoner i ledelsesorganer samtidig, vil ikke kunne bruke tilstrekkelig tid på tilsynsfunksjonen. Det er derfor nødvendig å begrense antall funksjoner et medlem av en institusjons ledelsesorgan kan ha samtidig i forskjellige enheter. Funksjoner i ledelsesorganer i organisasjoner som ikke hovedsakelig har et kommersielt formål, som ideelle eller veldedige organisasjoner, bør imidlertid ikke tas i betraktning ved anvendelse av en slik begrensning.
- 59) Når en institusjons aksjeeiere eller deltakere utnevner medlemmene i ledelsesorganet, bør de vurdere om kandidatene har de kunnskapene, kvalifikasjonene og ferdighetene som er nødvendige for å sikre en korrekt og forsvarlig ledelse av institusjonen. Disse prinsippene bør, når det gjelder medlemmene i ledelsesorganet, følges og komme til uttrykk gjennom gjennomsiktige og åpne framgangsmåter for utnevning.
- 60) Ledelsesorganers manglende overvåking av ledelsesbeslutninger skyldes delvis fenomenet «gruppetenkning». Dette fenomenet oppstår blant annet som følge av manglende mangfold i sammensetningen av ledelsesorganer. For å fremme selvstendige meninger og kritiske innvendinger bør sammensetningen av institusjonenes ledelsesorganer være tilstrekkelig mangfoldig når det gjelder alder, kjønn, geografisk opprinnelse og utdannings- og yrkesbakgrunn til at ulike synspunkter og erfaringer kommer til uttrykk. En jevn kjønnsfordeling er særlig viktig for å sikre en passende gjenspeiling av befolkningen. Særlig bør institusjoner som ligger under terskelverdien for representasjon av det underrepresenterte kjønn, prioritere å treffe egnede tiltak. Gjennom sin representasjon i ledelsesorganer kan arbeidstakerne også bidra med et viktig perspektiv og genuin kunnskap om institusjonenes interne virksomhet, og arbeidstakerrepresentasjon kan derfor anses som en positiv måte å fremme mangfold på. Ledelsesorganer med større mangfold bør være bedre i stand til å overvåke ledelsen og dermed bidra til bedre risikokontroll og motstandsdyktighet i institusjonene. Derfor bør mangfold være et av kriteriene ved sammensetning av ledelsesorganene. Institusjonene bør også ta hensyn til mangfold i sin ansettelsespolitikk i alminnelighet. En slik politikk bør for eksempel innebære at institusjonene oppmuntres til å velge kandidater fra innstillingslister som omfatter begge kjønn.
- 61) For å bedre overholdelsen av gjeldende lovgivning og styrke foretaksstyringen bør medlemsstatene innføre effektive og pålitelige ordninger for å oppmuntre til rapportering til vedkommende myndigheter av mulige eller faktiske overtredelser av nasjonale bestemmelser som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, og av forordning (EU) nr. 575/2013. Arbeidstakere som rapporterer om overtredelser innenfor sin egen institusjon, bør ha fullt vern.

- 62) En godtgjøringspolitikk som oppmuntrer til overdreven risikoatferd, kan undergrave en forsvarlig og effektiv risikostyring i kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Medlemmene i G-20 forpliktet seg til å gjennomføre Rådet for finansiell stabilitets (FSB) prinsipper for forsvarlig godtgjøringspraksis og tilhørende gjennomføringsstandarder, som gjelder den mulige negative innvirkningen uheldig utformede godtgjøringsstrukturer kan få på forsvarlig risikostyring og kontroll med fysiske personers risikoatferd. Målet med dette direktivet er å gjennomføre internasjonale prinsipper og standarder på unionsplan ved å innføre en uttrykkelig forpliktelse for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak til å innføre og opprettholde en godtgjøringspolitikk og -praksis som er forenlig med effektiv risikostyring, for kategorier av medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på kredittinstitusjonenes og verdipapirforetakenes risikoprofil.
- 63) For å sikre at institusjonene har en forsvarlig godtgjøringspolitikk, bør det angis klare prinsipper for styring og godtgjøringsstruktur. Godtgjøringspolitikken bør særlig være tilpasset kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets risikovillighet, verdier og langsiktige interesser. Derfor bør vurderingen av den resultatavhengige bestanddelen av godtgjøringen bygge på resultatene på lang sikt og ta hensyn til aktuelle og framtidige risikoer forbundet med disse resultatene.
- 64) Når en politikk med variabel godtgjøring overveies, bør det skjelnes mellom fast godtgjøring, som omfatter utbetalinger, forholdsmessige og regelmessige pensjonsbidrag eller ytelser (dersom slike ytelser ikke er knyttet til eventuelle resultatkriterier), og variabel godtgjøring, som omfatter tilleggsutbetalinger, eller ytelser som avhenger av resultater, eller, i unntakstilfeller, andre avtaleregulerte elementer, men ikke slike som inngår i vanlige ansettelsesvilkår (som helsetjenester, barnepass eller forholdsmessige og regelmessige pensjonsbidrag). Både økonomiske og andre ytelser bør omfattes.
- 65) For å unngå overdreven risikoatferd bør det under alle omstendigheter fastsettes en maksimumssats for forholdet mellom den faste og den variable bestanddelen av den samlede godtgjøringen. Det er i den forbindelse hensiktsmessig at institusjoners aksjeeiere, eiere eller deltakere får en viss rolle. Medlemsstatene bør kunne fastsette strengere krav når det gjelder forholdet mellom de faste og de variable bestanddelene av den samlede godtgjøringen. For å oppmuntre til bruk av egenkapital- eller gjeldsinstrumenter som utbetales i henhold til langsiktige utsettelsesordninger som en variabel bestanddel av godtgjøringen, bør medlemsstatene innenfor visse grenser kunne tillate at institusjoner anvender en nominell diskonteringsats når de beregner disse instrumentenes verdi, med henblikk på å anvende maksimumssatsen. Medlemsstatene bør imidlertid ikke ha plikt til å sørge for en slik mulighet og bør kunne beslutte at muligheten gjelder for en lavere maksimal prosentsats av den samlede variable godtgjøringen enn den som er fastsatt i dette direktivet. For å sikre bruk av en harmonisert og ensartet metode som garanterer like vilkår i hele det indre marked, bør EBA gi egnet veiledning om den gjeldende nominelle diskonterings-satsen som skal brukes.
- 66) For å sikre at utformingen av godtgjøringspolitikken er en del av institusjonens risikostyring, bør ledelsesorganet vedta og regelmessig gjennomgå godtgjøringspolitikken. Bestemmelsene i dette direktivet om godtgjøring bør avspeile de ulike typene institusjoner på en forholdsmessig måte, idet det tas hensyn til deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet. Særlig ville det ikke være rimelig å kreve at visse typer verdipapirforetak overholder alle disse prinsippene.
- 67) For å verne og fremme finansiell stabilitet i Unionen og unngå enhver omgåelse av kravene fastsatt i dette direktivet, bør vedkommende myndigheter sikre at prinsippene og reglene for godtgjøring følges av institusjonene på konsolidert grunnlag, dvs. på gruppe-, morforetaks- eller datterforetaksnivå, herunder filialer og datterforetak som er etablert i tredjestater.
- 68) Ettersom godtgjøringspolitikk og insitamentordninger som er uheldig utformet, kan føre til en uakseptabel økning av de risikoene som kredittinstitusjoner og verdipapirforetak eksponeres for, bør det raskt treffes utbedringstiltak og ved behov egnede korrigerende tiltak. Det er derfor hensiktsmessig å sikre at vedkommende myndigheter har den nødvendige myndigheten til å pålegge de relevante institusjonene å gjennomføre kvalitative eller kvantitative tiltak for å håndtere problemer med godtgjøringspolitikken som er påvist i forbindelse med tilsyns kontrollen.
- 69) Bestemmelsene om godtgjøring skal ikke berøre den fulle utøvelsen av de grunnleggende rettighetene som er garantert ved artikkel 153 nr. 5 i TEUV, de allmenne prinsippene i nasjonal avtale- og arbeidsrett, unionsretten og nasjonal rett om aksjeeieres rettigheter og deltakelse og det generelle ansvaret til den berørte institusjonens ledelsesorganer samt, dersom det er relevant, den retten partene i arbeidslivet har til å inngå og håndheve tariffavtaler i samsvar med nasjonal rett og praksis.

- 70) Kravene til ansvarlig kapital for kreditt risiko og markedsrisiko bør bare i den grad det er nødvendig, baseres på eksterne kredittvurderinger. Dersom kreditt risikoen er vesentlig, bør institusjonene derfor i alminnelighet forsøke å bruke interne kredittvurderingsmetoder eller interne modeller. Standardiserte metoder som bygger på eksterne kredittvurderinger, kan imidlertid brukes dersom kreditt risikoen ikke er så vesentlig, noe som generelt er tilfellet for mindre avanserte institusjoner, for ubetydelige eksponeringskategorier eller i tilfeller der det vil medføre for stor belastning å bruke interne metoder.
- 71) Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF er en av de viktigste grunnene til den overdrevne avhengigheten av eksterne kredittvurderinger. I dette direktivet bør det tas hensyn til konklusjonene fra G-20-møtet og FSB-prinsippene om å redusere avhengigheten av eksterne kredittvurderinger. Institusjoner bør derfor oppmuntres til å bruke interne framfor eksterne kredittvurderinger selv ved beregning av krav til ansvarlig kapital.
- 72) Den overdrevne avhengigheten av eksterne kredittvurderinger bør reduseres, og alle automatiske virkninger av dem bør gradvis fjernes. Institusjoner bør derfor ha plikt til å innføre forsvarlige kriterier og beslutningsprosesser for kredittgivning. Institusjoner bør kunne bruke eksterne kredittvurderinger som en av flere faktorer i denne prosessen, men de bør ikke utelukkende eller automatisk støtte seg til dem.
- 73) Anerkjennelsen av et kredittvurderingsbyrå som en ekstern kredittvurderingsinstitusjon (ECAI) bør ikke øke avskjermingen av et marked som allerede domineres av tre foretak. EBA, medlemsstatenes sentralbanker og ESB bør, uten å gjøre prosessen enklere eller mindre krevende, sørge for at flere kredittvurderingsbyråer anerkjennes som eksterne kredittvurderingsinstitusjoner for å åpne markedet for andre foretak.
- 74) På bakgrunn av de mange forskjellige strategiene som vedtas av institusjoner som bruker metoden med interne modeller, er det viktig at vedkommende myndigheter og EBA har god oversikt over de forskjellige risikovektede eiendelene og kravene til ansvarlig kapital som oppstår for tilsvarende eksponeringer i forbindelse med slike metoder. For dette formålet bør institusjoner pålegges å framlegge for vedkommende myndigheter resultatene av interne modeller som brukes på EBA-utviklede referanseporteføljer, som omfatter et stort antall eksponeringer. På grunnlag av de opplysningene som mottas, bør vedkommende myndigheter treffe egnede tiltak for å sikre at likheter eller forskjeller i resultater for samme eksponering er velbegrunnet sett i forhold til de risikoene som oppstår. Mer generelt bør vedkommende myndigheter og EBA sikre at valget mellom metoden med interne modeller og en standardisert metode ikke fører til en undervurdering av kravene til ansvarlig kapital. Selv om kravene til ansvarlig kapital for operasjonell risiko er vanskeligere å fastsette for hver enkelt eksponering, og det derfor er hensiktsmessig å utelukke denne risikokategorien fra referansemålingsprosessen, bør vedkommende myndigheter følge med på utviklingen innenfor metodene med interne modeller for operasjonell risiko for å overvåke forskjellene i praksis og bedre tilsynsmetodene.
- 75) Det bør oppmuntres til utvikling av utlånsvirksomhet basert på forretningsforbindelser, der de opplysningene som samles gjennom løpende forretningsforbindelser med kunder, brukes til å oppnå bedre kvalitet på aktsomhets- og risikovurderingen enn det som kan oppnås ved utelukkende å basere seg på standardopplysninger og kredittvurderinger.
- 76) Når det gjelder likviditetstilsyn, bør ansvaret ligge hos hjemstatene så snart detaljerte kriterier for kravet til likviditetsreserve får anvendelse. Det er derfor nødvendig å fullføre samordningen av tilsynet på dette området for å kunne innføre hjemstatstilsyn innen den tid. For å sikre effektivt tilsyn bør hjemstatens og vertsstatens vedkommende myndigheter utvide samarbeidet på likviditetsområdet.
- 77) Dersom de likvide midlene i en institusjon innenfor en gruppe i en krisesituasjon dekker likviditetsbehovet hos et annet medlem av gruppen, bør vedkommende myndigheter kunne unnta en institusjon fra kravene til likviditetsreserve og isteden anvende disse kravene på konsolidert grunnlag.
- 78) Tiltak som treffes på grunnlag av dette direktivet, bør ikke påvirke tiltak truffet i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF av 4. april 2001 om sanering og avvikling av kredittinstitusjoner⁽¹⁾. Tilsynstiltak bør ikke føre til diskriminering av kreditorer fra forskjellige medlemsstater.
- 79) I lys av finanskrisen og de konjunkturforsterkende mekanismene som bidro til at den oppsto, og som forsterket dens virkninger, utarbeidet FSB, Baselkomiteen for banktilsyn og G-20 anbefalinger for å dempe de konjunkturforsterkende virkningene av finansreguleringen. I desember 2010 utstedte Baselkomiteen nye internasjonale reguleringsstandarder for bankkapitalkrav (Basel III-reglene), herunder regler som innebærer krav til opprettholdelse av kapitalbevaringsbuffer og motsykliske kapitalbuffer.

(¹) EFT L 125 av 5.5.2001, s. 15.

- 80) Det er derfor hensiktsmessig å stille krav om at kredittinstitusjoner og relevante verdipapirforetak i tillegg til andre krav til ansvarlig kapital har en kapitalbevaringsbuffer og en motsyklisk buffer for å sikre at de i perioder med økonomisk vekst bygger opp et tilstrekkelig kapitalgrunnlag til å dekke tap i kriseperioder. Den motsykliske kapitalbufferen bør bygges opp når den samlede veksten i kreditter og andre kategorier av eiendeler med en betydelig innvirkning på disse kredittinstitusjonenes og verdipapirforetakenes risikoprofil, anses for å bidra til oppbygging av systemrisiko, og senere utnyttes i kriseperioder.
- 81) For å sikre at motsykliske kapitalbufferer virkelig avspeiler den risikoen som banksektoren utsettes for ved en altfor høy utlånsvekst, bør kredittinstitusjoner og verdipapirforetak beregne sine institusjonsspesifikke bufferer som et vektet gjennomsnitt av de motsykliske buffersatsene som gjelder i de statene der de har sine kreditteksponeringer. Hver medlemsstat bør derfor utpeke en myndighet med ansvar for kvartalsvis å fastsette den motsykliske buffersatsen for eksponeringer i nevnte medlemsstat. Denne buffersatsen bør ta hensyn til utlånsvekstnivåene og endringer i kredittgivingen som andel av BNP i nevnte medlemsstat samt alle andre variabler som påvirker risikoene for finanssystemets stabilitet.
- 82) For å fremme samsvar internasjonalt ved fastsettelse av motsykliske buffersatser har Basel-komiteen utviklet en metode på grunnlag av forholdet mellom kredittgiving og BNP. Metoden bør tjene som et felles utgangspunkt for berørte nasjonale myndigheters beslutninger om buffersatser, men bør ikke gi opphav til automatisk fastsettelse av bufferer eller være bindende for den utpekte myndigheten. Buffersatsen bør på en meningsfull måte gjenspeile kredittsyklusen og risikoene som følge av altfor høy utlånsvekst i medlemsstaten, og bør ta behørig hensyn til den nasjonale økonomiens særtrekk.
- 83) Det er viktig at variabel godtgjøring begrenses slik at det kan sikres at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak bygger opp igjen sine kapitalnivåer når de driver virksomhet innenfor bufferområdet. Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak omfattes allerede av prinsippet om at bonuser og skjønnsmessige utbetalinger av variabel godtgjøring til de kategoriene av medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil, må være bærekraftige med hensyn til institusjonens finansielle stilling. For å sikre at en institusjon raskt gjenoppretter sine nivåer for ansvarlig kapital, bør tildelingen av variabel godtgjøring og skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser tilpasses institusjonens overskuddssituasjon i perioder der det kombinerte bufferkravet ikke oppfylles, idet det tas hensyn til institusjonens soliditet på lang sikt.
- 84) Institusjoner bør behandle og kontrollere all konsentrasjonsrisiko ved hjelp av skriftlige retningslinjer og framgangsmåter. På grunn av arten av eksponeringer mot offentlig sektor er det mer effektivt å kontrollere konsentrasjonsrisikoene enn å foreta en risikovekting av disse eksponeringene, med tanke på deres størrelse og vanskelighetene med å kalibrere kravene til ansvarlig kapital. Kommisjonen bør på et passende tidspunkt framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om eventuelle ønskede endringer av den tilsynsmessige behandlingen av konsentrasjonsrisiko.
- 85) Medlemsstatene bør kunne kreve at visse institusjoner i tillegg til en kapitalbevaringsbuffer og en motsyklisk kapitalbuffer har en systemrisikobuffer for å forebygge og minske langsiktige ikke-sykliske systemrisikoer eller makrotilsynsrisikoer som ikke er omfattet av forordning (EU) nr. 575/2013, dersom det er risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative konsekvenser for finanssystemet og realøkonomien i en bestemt medlemsstat. Systemrisikobuffersatsen bør få anvendelse på alle institusjoner, eller på en eller flere deler av disse institusjonene, dersom institusjonene oppviser lignende risikoprofiler i sin forretningsvirksomhet.
- 86) For å sikre ensartet tilsyn på makronivå i hele Unionen bør Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB) utvikle prinsipper som er tilpasset Unionens økonomi, og være ansvarlig for å overvåke anvendelsen av dem. Dette direktivet bør ikke hindre ESRB i å treffe tiltak som det anser som nødvendige i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko⁽¹⁾.
- 87) Medlemsstatene bør kunne anerkjenne den systemrisikobuffersatsen som er fastsatt av en annen medlemsstat, og anvende denne buffersatsen på nasjonalt godkjente institusjoner for eksponeringer i den medlemsstaten som har fastsatt buffersatsen. Den medlemsstaten som fastsetter buffersatsen, bør kunne anmode ESRB om å utstede en anbefaling som nevnt i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 som rettes til en eller flere medlemsstater som kan anerkjenne systemrisikobuffersatsen, der de anbefaler dem å gjøre dette. En slik anbefaling er underlagt vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 og artikkel 17 i nevnte forordning (følg anbefalingen eller forklar hvorfor det ikke gjøres).
- 88) Medlemsstatenes beslutninger om motsykliske buffersatser bør samordnes så langt som mulig. I den forbindelse kan ESRB på anmodning fra vedkommende myndigheters eller de utpekte myndighetenes anmodning lette diskusjonene mellom disse myndighetene om fastsettelse av de foreslåtte buffersatsene, herunder relevante variabler.

(1) EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

- 89) Når en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak ikke fullt ut oppfyller det kombinerte bufferkravet, bør institusjonen eller foretaket pålegges tiltak som skal sikre at deres nivå for ansvarlig kapital gjenopprettes innen rimelig tid. For å bevare kapital bør det innføres egnede begrensninger på skjønnsmessig utdeling av overskudd, herunder utbetaling av utbytte og variabel godtgjøring. For å sikre at slike institusjoner eller foretak har en troverdig strategi for å gjenopprette nivåene for ansvarlig kapital, bør de pålegges å utarbeide og bli enige med vedkommende myndigheter om en kapitalbevaringsplan der det fastsettes hvordan begrensningene på utdeling skal anvendes, samt andre tiltak som institusjonen eller foretaket har til hensikt å treffe for å sikre at bufferkravene oppfylles fullt ut.
- 90) Myndighetene forventes å innføre høyere krav til ansvarlig kapital for globalt systemviktige institusjoner (G-SII) for å kompensere for den høye risikoen som denne typen institusjoner utgjør for finanssystemet, og den virkningen det kan få for skattebetalerne dersom de bryter sammen. Dersom en myndighet innfører en systemrisikobuffer, og bufferen for globalt systemviktige institusjoner får anvendelse, bør den høyeste av de to gjelde. Dersom systemrisikobufferen får anvendelse bare på nasjonale eksponeringer, bør den komme i tillegg til bufferen for globalt systemviktige institusjoner eller bufferen for andre systemviktige institusjoner (O-SII) som får anvendelse i samsvar med dette direktivet.
- 91) Tekniske standarder for finansielle tjenester bør sikre konsekvent harmonisering og tilstrekkelig vern av innskyttere, investorer og forbrukere i hele Unionen. EBA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det ville derfor være effektivt og hensiktsmessig å gi den i oppgave å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, og som framlegges for Kommisjonen. EBA bør sørge for at det finnes effektive forvaltnings- og rapporteringsprosesser ved utarbeidningen av tekniske standarder.
- 92) Kommisjonen bør gjennom delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedta tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av EBA om tillatelser og erverv av betydelige eierandeler i kredittinstitusjoner, utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, utøvelse av etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester, tilsynsamarbeid, kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks godtgjøringspolitikk og tilsyn med blandede finansielle holdingselskaper. Kommisjonen og EBA bør sikre at disse standardene kan anvendes av alle berørte institusjoner på en måte som står i forhold til disse institusjonenes og deres virksomhets art, omfang og kompleksitet.
- 93) Av hensyn til særtrekkene ved og antallet av tekniske reguleringsstandarder som skal vedtas i henhold til dette direktivet, bør tidsrommet der Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard, når Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard som er den samme som det utkastet til teknisk reguleringsstandard som EBA har framlagt, forlenges med ytterligere én måned dersom det er hensiktsmessig. Dessuten bør Kommisjonen ta sikte på å vedta de tekniske reguleringsstandardene i god tid, slik at Europaparlamentet og Rådet kan foreta en full kontroll, idet det tas hensyn til mengden og kompleksiteten av de tekniske reguleringsstandardene og de nærmere bestemmelsene i Europaparlamentets og Rådets forretningsordener, deres arbeidsprogram og sammensetning.
- 94) Kommisjonen bør ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010 gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av EBA om tillatelser og erverv av betydelige eierandeler i kredittinstitusjoner, utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, tilsynsamarbeid, særlige tilsynskrav og tilsynsmyndighetenes offentliggjøring av opplysninger.
- 95) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av dette direktivet bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet⁽¹⁾.
- 96) For å spesifisere kravene fastsatt i dette direktivet bør Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres myndighet til å klargjøre definisjonene og terminologien som brukes i dette direktivet, utvide listen over virksomhet som omfattes av gjensidig anerkjennelse, og forbedre utvekslingen av opplysninger om kredittinstitusjonenes filialer. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte .
- 97) Henvisninger til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør forstås som henvisninger til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013.

(1) EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

- 98) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat⁽¹⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF av 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked⁽²⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS)⁽³⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeforetak og om tilsyn med slik virksomhet⁽⁴⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond⁽⁵⁾ viser til bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF som gjelder krav til ansvarlig kapital, og som nå fastsettes i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013. Henvisningene til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør derfor forstås som henvisninger til bestemmelsene om krav til ansvarlig kapital i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013.
- 99) For å gjøre det mulig å utarbeide tekniske standarder slik at institusjoner som er del av et finansielt konglomerat, bruker passende beregningsmetoder ved beregning av den kapitalen som kreves på konsolidert grunnlag, bør direktiv 2002/87/EF endres.
- 100) For at det indre bankmarked skal kunne virke på en mer effektiv måte, og for å sikre Unionens borgere tilstrekkelig gjennomsiktighet er det nødvendig at vedkommende myndigheter på en måte som muliggjør en meningsfull sammenligning, offentliggjør opplysninger om hvordan dette direktivet blir gjennomført.
- 101) Når det gjelder likviditetstilsynet, bør det fastsettes en overgangsperiode, slik at medlemsstatene kan forberede seg på at de nye reglene, som omfatter detaljerte kriterier for kravet til likviditetsreserve, får anvendelse.
- 102) For å sikre en stabil, smidig og gradvis overgang for institusjonene til nye krav til likviditet og stabil finansiering på unionsplan bør vedkommende myndigheter fullt ut utnytte sin tilsynsmyndighet i henhold til dette direktivet og i henhold til gjeldende nasjonal rett. Særlig bør vedkommende myndigheter vurdere om det er behov for å anvende administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak, herunder tilsynsavgifter, på et nivå som i store trekk bør tilsvare forskjellen mellom en institusjons faktiske likviditetsstilling og kravene til likviditet og stabil finansiering. Når vedkommende myndigheter foretar denne vurderingen, bør de ta behørig hensyn til markedsvilkårene. Slike administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak bør få anvendelse inntil detaljerte rettsakter om krav til likviditet og stabil finansiering er gjennomført på unionsplan.
- 103) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽⁶⁾ og europaparlaments- og rådsforordning nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽⁷⁾ bør få anvendelse fullt ut på behandlingen av personopplysninger innenfor rammen av dette direktivet.
- 104) Ettersom målene for dette direktivet, som er å innføre regler for adgangen til å utøve virksomhet som institusjon og tilsynet med institusjoner, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av det foreslåtte tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 105) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidings tiltakene i berettigede tilfeller skal følges av et eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktivet anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.
- 106) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 og har avgitt en uttalelse⁽⁸⁾.

(1) EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1.

(2) EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1.

(3) EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

(4) EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7.

(5) EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

(6) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

(7) EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

(8) EUT C 175 av 19.6.2012, s. 1.

107) Direktiv 2002/87/EF bør derfor endres, og direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør oppheves.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

AVDELING I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

Dette direktivet fastsetter regler for

- a) adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og verdipapirforetak (heretter samlet kalt «institusjoner»),
- b) vedkommende myndigheters tilsynsmyndighet og -verktøyer til å føre tilsyn med institusjoner,
- c) vedkommende myndigheters tilsyn med institusjoner på en måte som er forenlig med reglene fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013,
- d) offentliggjøringskrav for vedkommende myndigheter på området regulering av og tilsyn med institusjoner.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktivet får anvendelse på institusjoner.
2. Artikkel 30 får anvendelse på lokale foretak.
3. Artikkel 31 får anvendelse på foretak nevnt i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013.
4. Artikkel 34 og avdeling VII kapittel 3 får anvendelse på finansielle holdingselskaper, blandede finansielle holdingselskaper og blandede holdingselskaper som har sitt hovedkontor i Unionen.
5. Dette direktivet får ikke anvendelse på
  - 1) adgang til å utøve virksomhet som verdipapirforetak i det omfang dette er omfattet av direktiv 2004/39/EF,
  - 2) sentralbanker,
  - 3) postgirokontorer,

- 4) i Belgia, «Institut de Réescompte et de Garantie/ Herdiscontering- en Waarborginstituut»,
- 5) I Danmark, «Eksport Kredit Fonden», «Eksport Kredit Fonden A/S», «Danmarks Skibskredit A/S» og «KommuneKredit»,
- 6) i Tyskland, «Kreditanstalt für Wiederaufbau», foretak som er anerkjent i henhold til «Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz» som organer for statlig boligpolitikk, og som ikke hovedsakelig driver bankvirksomhet, samt foretak som er anerkjent i henhold til nevnte lov som selskaper for sosial boligbygging,
- 7) i Estland, «hoiu-laenuühistud», som samvirkeforetak som er anerkjent i henhold til «hoiu-laenuühistu seadus»,
- 8) i Irland, «credit unions» og «friendly societies»,
- 9) i Hellas, «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων» (Tamio Parakatathikon kai Danion),
- 10) i Spania, «Instituto de Crédito Oficial»,
- 11) i Frankrike, «Caisse des dépôts et consignations»,
- 12) i Italia, «Cassa di risparmio di Venezia»,
- 13) i Latvia, «krājaizdevu sabiedrības», foretak som er anerkjent i henhold til «krājaizdevu sabiedrību likums» som samvirkeforetak som yter finansielle tjenester bare til sine medlemmer,
- 14) i Litauen, «kredito unijos», bortsett fra «Centrinė kredito unija»,
- 15) i Ungarn, «MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság» og «Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság»,
- 16) i Nederland, «Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV», «NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij», «NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering» og «Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV»,
- 17) i Østerrike, foretak som er anerkjent som allmenntilgjort boligelskaper og «Österreichische Kontrollbank AG»,

- 18) i Polen, «Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredytowe» og «Bank Gospodarstwa Krajowego»,
- 19) i Portugal, «Caixas Económicas» som fantes 1. januar 1986, med unntak av dem som er opprettet som aksjeselskaper samt «Caixa Económica Montepio Geral»,
- 20) i Slovenia, «SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana»,
- 21) i Finland, «Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB» og «Finnvera Oy/Finnvera Abp»,
- 22) i Sverige, «Svenska Skeppshypotekskassan»,
- 23) i Det forente kongerike, «National Savings Bank», «Commonwealth Development Finance Company Ltd», «Agricultural Mortgage Corporation Ltd», «Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd», «Crown Agents for overseas governments and administrations», kredittforeninger («credit unions») og kommunale banker («municipal banks»).
6. De enhetene som er nevnt i nr. 5 punkt 1 og punkt 3-23 i denne artikkelen, skal behandles som finansinstitusjoner ved anvendelse av artikkel 34 og avdeling VII kapittel 3.
- 7) «ledelsesorgan» det eller de organene i en institusjon som er utpekt i samsvar med nasjonal rett og har fullmakt til å fastsette institusjonens strategi, mål og overordnede ledelsesprinsipper, og som fører tilsyn med og overvåker ledelsens beslutningstaking og omfatter de personene som i praksis leder institusjonens virksomhet,
- 8) «ledelsesorgan i sin tilsynsfunksjon» ledelsesorganet når det ivaretar sin oppgave med kontroll og overvåking av ledelsens beslutningstaking,
- 9) «øverste ledelse» de fysiske personene som utøver ledelsesfunksjoner i en institusjon og er ansvarlige for institusjonens daglige ledelse og overfor ledelsesorganet,
- 10) «systemrisiko» en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative konsekvenser for finanssystemet og realøkonomien,
- 11) «modellrisiko» en institusjons potensielle tap som følge av beslutninger som hovedsakelig kan baseres på resultatene av interne modeller, på grunn av feil i utviklingen, gjennomføringen eller bruken av slike modeller,
- 12) «initiativtakende institusjon» en initiativtakende institusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 13 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 13) «organiserende institusjon» en organiserende institusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 14) «morforetak» et morforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 15 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 15) «datterforetak» et datterforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 16 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 16) «filial» en filial som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 17 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 17) «foretak som yter tilknyttede tjenester» et foretak som yter tilknyttede tjenester, som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 18 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 18) «kapitalforvaltningsselskap» et kapitalforvaltningsselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 19 i forordning (EU) nr. 575/2013,

Artikkel 3

Definisjoner

1. I dette direktivet menes med
- 1) «kredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 2) «verdipapirforetak» et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 3) «institusjon» en institusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 3 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 4) «lokalt foretak» et lokalt foretak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 4 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 5) «forsikringsforetak» et forsikringsforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 5 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 6) «gjenforsikringsforetak» et gjenforsikringsforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 6 i forordning (EU) nr. 575/2013,

- 19) «finansielt holdingselskap» et finansielt holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 20 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 20) «blandet finansielt holdingselskap» et blandet finansielt holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 21) «blandet holdingselskap» et blandet holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 22 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 22) «finansinstitusjon» en finansinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 26 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 23) «foretak i finanssektoren» et foretak i finanssektoren som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 27 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 24) «morinstitusjon i en medlemsstat» en morinstitusjon i en medlemsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 28 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 25) «morinstitusjon i EU» en morinstitusjon i EU som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 29 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 26) «finansielt morholdingselskap i en medlemsstat» et finansielt morholdingselskap i en medlemsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 30 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 27) «finansielt morholdingselskap i EU» et finansielt morholdingselskap i EU som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 31 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 28) «blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat» et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 32 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 29) «blandet finansielt morholdingselskap i EU» et blandet finansielt morholdingselskap i EU som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 33 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 30) «systemviktig institusjon» en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU, et blandet finansielt morholdingselskap i EU eller en institusjon hvis konkurs eller svikt kan medføre systemrisiko,
- 31) «sentral motpart» en sentral motpart som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 34 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 32) «deltakerinteresse» deltakerinteresse som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 35 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 33) «kvalifiserende eierandel» kvalifiserende eierandel som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 36 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 34) «kontroll» kontroll som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 37 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 35) «nære forbindelser» nære forbindelser som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 38 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 36) «vedkommende myndighet» vedkommende myndighet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 40 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 37) «konsoliderende tilsynsmyndighet» konsoliderende tilsynsmyndighet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 41 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 38) «tillatelse» en tillatelse som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 42 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 39) «hjemstat» hjemstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 43 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 40) «vertsstat» vertsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 41) «ESSB-sentralbanker» ESSB-sentralbanker som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 45 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 42) «sentralbanker» sentralbanker som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 46 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 43) «konsolidert stilling» konsolidert stilling som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 47 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 44) «konsolidert grunnlag» konsolidert grunnlag som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 48 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 45) «delkonsolidert grunnlag» delkonsolidert grunnlag som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 49 i forordning (EU) nr. 575/2013,

- 46) «finansielt instrument» finansielt instrument som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 50 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 47) «ansvarlig kapital» ansvarlig kapital som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 118 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 48) «operasjonell risiko» operasjonell risiko som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 52 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 49) «kredittrisikoreduksjon» kredittrisikoreduksjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 57 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 50) «verdipapirisering» verdipapirisering som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 61 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 51) «verdipapiriseringsposisjon» verdipapiriseringsposisjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 62 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 52) «spesialforetak for verdipapirisering» spesialforetak for verdipapirisering som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 66 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 53) «skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser» skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 73 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 54) «handelsportefølje» handelsportefølje som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 86 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 55) «regulert marked» regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 92 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 56) «gjeldsgrad» gjeldsgrad som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 93 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 57) «risiko for overdreven gjeldsoppbygging» risiko for overdreven gjeldsoppbygging som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 94 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 58) «ekstern kredittvurderingsinstitusjon» en ekstern kredittvurderingsinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 98 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 59) «interne metoder» den interne kredittvurderingsmetoden omhandlet i artikkel 143 nr. 1, metoden med interne modeller omhandlet i artikkel 221, metoden med egne

estimer omhandlet i artikkel 225, metodene med avansert måling omhandlet i artikkel 312 nr. 2, metoden med interne modeller omhandlet i artikkel 283 og 363 og metoden med intern vurdering omhandlet i artikkel 259 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Når det i dette direktivet vises til ledelsesorganet, og der ledelsesorganets ledelses- og tilsynsfunksjoner i henhold til nasjonal rett tildeles forskjellige organer eller forskjellige medlemmer innenfor ett organ, skal medlemsstatene identifisere de ansvarlige organene eller de ansvarlige medlemmene av ledelsesorganet i samsvar med sin nasjonale rett, med mindre annet er fastsatt i dette direktivet.

AVDELING II

VEDKOMMENDE MYNDIGHETER

Artikkel 4

Utpeking av vedkommende myndigheter samt deres myndighet

1. Medlemsstatene skal utpeke vedkommende myndigheter som skal ivareta de funksjonene og oppgavene som er fastsatt i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013. De skal underrette Kommisjonen og EBA om dette, med angivelse av en eventuell fordeling av funksjonene og oppgavene.

2. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter overvåker institusjonenes og, dersom det er relevant, de finansielle holdingselskapenes og de blandede finansielle holdingselskapenes virksomhet, for å vurdere om de oppfyller kravene i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Medlemsstatene skal sikre at det er truffet egnede tiltak, slik at vedkommende myndigheter kan få tilgang til de opplysningene som er nødvendige for å kunne vurdere om institusjonene og, dersom det er relevant, de finansielle holdingselskapene og de blandede finansielle holdingselskapene oppfyller kravene i nr. 2, og granske eventuelle overtredelser av disse kravene.

4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har den sakkunnskapen, de ressursene og den driftskapasiteten, myndigheten og uavhengigheten som er nødvendig for å ivareta de funksjonene knyttet til tilsyn, gransking og sanksjoner som er fastsatt i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013.

5. Medlemsstatene skal kreve at institusjonene gir vedkommende myndigheter i hjemstaten alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere om de overholder de reglene som er vedtatt i samsvar med dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013. Medlemsstatene skal også sikre at institusjonenes internkontrollordninger og forvaltnings- og regnskapspraksis gjør det mulig til enhver tid å kontrollere at reglene overholdes.

6. Medlemsstatene skal sikre at institusjonene registrerer alle sine transaksjoner og dokumenterer sine systemer og framgangsmåter som omfattes av dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, på en slik måte at vedkommende myndigheter til enhver tid kan kontrollere at dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 overholdes.

7. Medlemsstatene skal sikre at tilsynsfunksjonene i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 og enhver annen av vedkommende myndigheters funksjoner holdes atskilt fra og er uavhengige av de funksjonene som gjelder krisehåndteringen. De skal underrette Kommisjonen og EBA om dette og eventuelt angi hvordan oppgavene er fordelt.

8. Dersom andre myndigheter enn vedkommende myndigheter har myndighet til å foreta krisehåndtering, skal medlemsstatene sikre at disse andre myndighetene samarbeider nært med og rådspør vedkommende myndigheter om utarbeidingen av krisehåndteringsplanene.

Artikkel 5

Samordning innenfor medlemsstatene

Dersom det i en medlemsstat er flere enn én vedkommende myndighet som fører tilsyn med kredittinstitusjoner, verdipapirforetak og finansinstitusjoner, skal medlemsstatene treffe nødvendige tiltak for å sørge for samordning mellom disse myndighetene.

Artikkel 6

Samarbeid innenfor Det europeiske finanstilsynssystem

Når vedkommende myndigheter utfører sine oppgaver, skal de ta hensyn til tilnærming mellom tilsynsverktøyer og tilsynspraksis når de anvender lover og forskrifter vedtatt i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013. Medlemsstatene skal derfor sikre at

- a) vedkommende myndigheter som parter i Det europeiske finanstilsynssystem samarbeider i tillit og full gjensidig respekt, særlig når de sikrer at hensiktsmessige og pålitelige opplysninger utveksles mellom dem selv og andre parter i finanstilsynssystemet, i samsvar med prinsippet om lojalt samarbeid fastsatt i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union,
- b) vedkommende myndigheter deltar i EBAs virksomhet og, dersom det er relevant, i tilsynskollegiene,
- c) vedkommende myndigheter gjør sitt ytterste for å overholde de retningslinjene og anbefalingene som EBA har utstedt i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010

og for å reagere på de varslene og anbefalingene som ESRB har utstedt i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010,

- d) vedkommende myndigheter samarbeider nært med ESRB,
- e) de nasjonale mandatene som er gitt vedkommende myndigheter, ikke hindrer dem i å utføre sine oppgaver som medlemmer av EBA, eller eventuelt av ESRB, eller i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikkel 7

Tilsynets unionsdimensjon

På grunnlag av tilgjengelige opplysninger på det aktuelle tidspunktet skal vedkommende myndigheter i hver medlemsstat, når de utfører sine alminnelige oppgaver, ta behørig hensyn til den mulige innvirkningene deres beslutninger kan få på finanssystemets stabilitet i de øvrige berørte medlemsstatene, særlig i krisesituasjoner.

AVDELING III

KRAV I FORBINDELSE MED ADGANG TIL Å UTØVE VIRKSOMHET SOM KREDITTIINSTITUSJON

KAPITTEL 1

Generelle krav i forbindelse med adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon

Artikkel 8

Tillatelse

1. Medlemsstatene skal pålegge kredittinstitusjonene å innhente tillatelse før de begynner sin virksomhet. Uten at det berører artikkel 10–14, skal medlemsstatene fastsette kravene til en slik tillatelse og underrette EBA.
2. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi
  - a) hvilke opplysninger som skal gis til vedkommende myndigheter i kredittinstitusjoners søknad om tillatelse, herunder virksomhetsplanen i henhold til artikkel 10,
  - b) hvilke krav som får anvendelse på aksjeeiere og deltakere med kvalifiserende eierandeler i henhold til artikkel 14, og
  - c) forhold som kan hindre vedkommende myndighet i effektivt å utøve sine tilsynsfunksjoner, som omhandlet i artikkel 14.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd bokstav a), b), og c) i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, -maler og -framgangsmåter for framleggingen av opplysninger i henhold til nr. 2 første ledd bokstav a).

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. EBA skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 2 og 3 for Kommisjonen innen 31. desember 2015.

Artikkel 9

Forbud mot at andre personer eller foretak enn kredittinstitusjoner driver virksomhet som består i å motta innskudd eller andre midler fra allmennheten som skal tilbakebetales

1. Medlemsstatene skal forby personer eller foretak som ikke er kredittinstitusjoner, å drive virksomhet som består i å motta innskudd eller andre midler fra allmennheten som skal tilbakebetales.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse når en medlemsstat, en medlemsstats regionale eller lokale myndigheter eller offentlige internasjonale organer som en eller flere medlemsstater er medlem av, mottar innskudd eller andre midler som skal tilbakebetales, og heller ikke i tilfeller som uttrykkelig omfattes av nasjonal rett eller unionsretten, forutsatt at denne virksomheten er underlagt regelverk og kontroll som er ment å verne innskyttere og investorer.

Artikkel 10

Virksomhetsplan og organisasjonsstruktur

Medlemsstatene skal kreve at søknader om tillatelse er vedlagt en virksomhetsplan der det angis hvilken type virksomhet som er planlagt, og kredittinstitusjonens organisasjonsstruktur.

Artikkel 11

Økonomiske behov

Medlemsstatene skal ikke kreve at søknaden om tillatelse behandles ut fra markedets økonomiske behov.

Artikkel 12

Startkapital

1. Med forbehold for andre alminnelige vilkår fastsatt i nasjonal rett skal vedkommende myndigheter avslå å gi tillatelse til å starte virksomhet som kredittinstitusjon når kredittinstitusjonen ikke har en separat ansvarlig kapital, eller i tilfeller der startkapitalen er mindre enn 5 millioner euro.

2. Startkapitalen skal omfatte bare en eller flere av postene i artikkel 26 nr. 1 bokstav a)-e) i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Medlemsstatene kan fastsette at kredittinstitusjoner som ikke oppfyller kravet om å ha en separat ansvarlig kapital, og som eksisterte 15. desember 1979, kan fortsette sin virksomhet. Medlemsstatene kan frita disse kredittinstitusjonene for å oppfylle kravet omhandlet i artikkel 13 nr. 1 første ledd.

4. Medlemsstatene kan gi tillatelse til særlige kategorier av kredittinstitusjoner som har en startkapital som er mindre enn det som er fastsatt i nr. 1, på følgende vilkår:

a) Startkapitalen er ikke mindre enn 1 million euro.

b) De berørte medlemsstatene underretter Kommisjonen og EBA om grunnene til at de utnytter denne muligheten.

Artikkel 13

Faktisk ledelse av virksomheten og hovedkontorets beliggenhet

1. Vedkommende myndigheter skal gi tillatelse til å starte virksomhet som kredittinstitusjon bare dersom minst to personer i praksis leder virksomheten i den kredittinstitusjonen som inngir søknad.

De skal avslå å gi tillatelse dersom medlemmene av ledelsesorganet ikke oppfyller kravene omhandlet i artikkel 91 nr. 1.

2. Hver medlemsstat skal kreve at

a) en kredittinstitusjon som er en juridisk person, og som i henhold til sin nasjonale rett har et forretningskontor, har sitt hovedkontor i samme medlemsstat som forretningskontoret,

b) en annen kredittinstitusjon enn den som er nevnt i bokstav a), har sitt hovedkontor i den medlemsstaten som har gitt den tillatelse, og der den faktisk utøver sin virksomhet.

Artikkel 14

Aksjeeiere og deltakere

1. Vedkommende myndigheter skal avslå å gi tillatelse til å starte virksomhet som kredittinstitusjon dersom kredittinstitusjonen ikke har opplyst dem om identiteten til sine aksjeeiere eller deltakere, fysiske eller juridiske personer, som direkte eller indirekte har kvalifiserende eierandeler, og om størrelsen på disse eierandelene, eller, dersom det ikke finnes noen kvalifiserende eierandeler, om identiteten til de 20 største aksjeeierne eller deltakerne.

Ved avgjørelsen av om kriteriene for en kvalifiserende eierandel er oppfylt, skal det tas hensyn til stemmerettene omhandlet i artikkel 9 og 10 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked⁽¹⁾ samt vilkårene for sammenlegging av dem fastsatt i artikkel 12 nr. 4 og 5 i nevnte direktiv.

Medlemsstatene skal ikke ta hensyn til stemmeretter eller aksjer som institusjoner innehar som følge av at de sørger for fulltegningsgaranti for finansielle instrumenter eller plassering av finansielle instrumenter på grunnlag av en fast forpliktelse i henhold til avsnitt A nr. 6 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF, forutsatt at disse rettighetene på den ene side ikke utøves eller på annen måte benyttes til å gripe inn i utstederens ledelse, og på den annen side avhendes innen ett år etter ervervet.

2. Vedkommende myndigheter skal avslå å gi tillatelse til å starte virksomhet som kredittinstitusjon dersom de, idet de tar hensyn til behovet for å sikre en sunn og forsvarlig ledelse av en kredittinstitusjon, ikke er overbevist om at aksjeeierne eller deltakerne er egnet, særlig dersom kriteriene i artikkel 23 nr. 1 ikke er oppfylt. Artikkel 23 nr. 2 og 3 og artikkel 24 får anvendelse.

3. Dersom det foreligger nære forbindelser mellom kredittinstitusjonen og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndigheter gi tillatelse bare dersom disse forbindelsene ikke hindrer myndighetene i effektivt å utøve sine tilsynsfunksjoner.

Vedkommende myndigheter skal avslå å gi tillatelse til å starte virksomhet som kredittinstitusjon dersom en tredjestats lover og forskrifter som gjelder for en eller flere fysiske eller juridiske personer som kredittinstitusjonen har nære forbindelser til, eller vanskeligheter i forbindelse med håndheving av nevnte lover og forskrifter, hindrer myndighetene i effektivt å utøve sine tilsynsfunksjoner.

Vedkommende myndigheter skal kreve at kredittinstitusjoner gir dem de opplysningene de trenger for å overvåke at vilkårene i dette nummeret til enhver tid oppfylles.

Artikkel 15

Avslag på tillatelse

Dersom en vedkommende myndighet avslår å gi tillatelse til å starte virksomhet som kredittinstitusjon, skal den underrette søkeren om beslutningen og begrunnelsen for den innen seks

måneder etter at søknaden ble mottatt, eller, dersom søknaden er ufullstendig, innen seks måneder etter mottak av de opplysningene som er nødvendige for å treffe en beslutning.

Det skal i alle tilfeller treffes en beslutning om hvorvidt tillatelse skal gis eller ikke innen tolv måneder etter at søknaden er mottatt.

Artikkel 16

Forutgående samråd med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater

1. Før vedkommende myndighet gir tillatelse til en kredittinstitusjon, skal den rådspørre vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat der kredittinstitusjonen

- a) er et datterforetak av en kredittinstitusjon med tillatelse i den andre medlemsstaten, eller
- b) er et datterforetak av morforetaket til en kredittinstitusjon med tillatelse i den andre medlemsstaten, eller
- c) er kontrollert av de samme fysiske eller juridiske personene som kontrollerer en kredittinstitusjon med tillatelse i den andre medlemsstaten.

2. Før vedkommende myndighet gir tillatelse til en kredittinstitusjon, skal den rådspørre vedkommende myndighet med ansvar for tilsyn med forsikringsforetak eller verdipapirforetak i den berørte medlemsstaten der kredittinstitusjonen

- a) er et datterforetak av et forsikringsforetak eller et verdipapirforetak med tillatelse i Unionen,
- b) er et datterforetak av morforetaket til et forsikringsforetak eller et verdipapirforetak med tillatelse i Unionen,
- c) er kontrollert av samme fysiske eller juridiske personer som kontrollerer et forsikringsforetak eller et verdipapirforetak med tillatelse i Unionen.

3. De berørte vedkommende myndighetene nevnt i nr. 1 og 2 skal særlig rådføre seg med hverandre når de vurderer aksjeeiernes egnethet samt omdømmet og erfaringen til medlemmer av ledelsesorganet som deltar i ledelsen av en annen enhet i samme gruppe. De skal utveksle alle opplysninger om aksjeeiernes egnethet samt omdømmet og erfaringen til medlemmer av ledelsesorganet som er relevante for å gi tillatelse og for en løpende vurdering av om vilkårene for å utøve virksomhet er oppfylt.

⁽¹⁾ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

*Artikkel 17***Filialer av kredittinstitusjoner med tillatelse i en annen medlemsstat**

Vertsstatene skal ikke kreve tillatelse eller innskutt kapital for filialer av kredittinstitusjoner med tillatelse i andre medlemsstater. Ved etablering av og tilsyn med slike filialer får artikkel 35, artikkel 36 nr. 1, 2 og 3, artikkel 37, artikkel 40-46, artikkel 49 og artikkel 74 og 75 anvendelse.

*Artikkel 18***Tilbakekalling av tillatelse**

Vedkommende myndigheter kan tilbakekalle tillatelsen som er gitt til en kredittinstitusjon, bare dersom kredittinstitusjonen

- a) ikke gjør bruk av tillatelsen innen tolv måneder, gir uttrykkelig avkall på den eller ikke har drevet virksomhet på minst seks måneder, med mindre den berørte medlemsstaten har fastsatt at tillatelsen i slike tilfeller bortfaller,
- b) har fått tillatelsen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller de vilkårene som gjaldt for tillatelsen,
- d) ikke lenger oppfyller tilsynskravene i tredje, fjerde eller sjette del i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikkel 104 nr. 1 bokstav a) eller artikkel 105 i dette direktivet, eller ikke lenger kan forventes å oppfylle sine forpliktelser overfor kreditorene, og særlig ikke lenger kan gi sikkerhet for de midlene den er blitt betrodd av sine innskyttere,
- e) omfattes av et av de andre tilfellene der tillatelsen kan tilbakekalles i henhold til nasjonal rett,
- f) begår en av overtredelsene nevnt i artikkel 67 nr. 1.

*Artikkel 19***Kredittinstitusjonenes navn**

Ved utøvelsen av sin virksomhet kan kredittinstitusjoner på hele Unionens territorium bruke samme navn som de bruker i den medlemsstaten der hovedkontoret ligger, uten hensyn til bestemmelser om bruken av ordene «bank», «sparebank» eller andre tilsvarende bankbetegnelser som måtte gjelde i

vertsstaten. Dersom det skulle være fare for forveksling, kan vertsstaten kreve at en forklarende merknad føyes til navnet som en klargjøring.

*Artikkel 20***Underretning om tillatelse og tilbakekalling av tillatelse**

1. Vedkommende myndigheter skal underrette EBA om alle tillatelser som gis i henhold til artikkel 8.
2. EBA skal på sitt nettsted offentliggjøre og regelmessig ajourføre en liste over alle kredittinstitusjoner som har fått tillatelse.
3. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal gi berørte vedkommende myndigheter og EBA alle opplysninger om gruppen av kredittinstitusjoner i samsvar med artikkel 14 nr. 3, artikkel 74 nr. 1 og artikkel 109 nr. 2, særlig med hensyn til gruppens juridiske struktur og organisasjonsstruktur samt styring.
4. Listen nevnt i nr. 2 i denne artikkelen skal inneholde navnene på kredittinstitusjoner som ikke har den kapitalen som er angitt i artikkel 12 nr. 1, og skal betegne de aktuelle kredittinstitusjonene som sådanne.
5. Vedkommende myndigheter skal underrette EBA om enhver tilbakekalling av tillatelse samt om begrunnelsen for tilbakekallingen.

*Artikkel 21***Unntak for kredittinstitusjoner som er fast tilknyttet et sentralorgan**

1. Vedkommende myndigheter kan unnta en kredittinstitusjon omhandlet i artikkel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 fra kravene i artikkel 10 og 12 og artikkel 13 nr. 1 i dette direktivet på de vilkårene som er fastsatt i nevnte artikkel.

Medlemsstatene kan beholde og anvende gjeldende nasjonal rett om anvendelse av et slikt unntak, forutsatt at det ikke er i strid med dette direktivet eller forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Dersom vedkommende myndigheter gir et unntak som omhandlet i nr. 1, får artikkel 17, 33, 34 og 35, artikkel 36 nr. 1-3, artikkel 39-46 samt avdeling VII kapittel 2 avsnitt II og avdeling VII kapittel 4 anvendelse på sentralorganet og dets tilknyttede institusjoner som helhet.

KAPITTEL 2

Kvalifiserende eierandel i en kredittinstitusjon

Artikkel 22

Underretning om og vurdering av planlagte erverv

1. Medlemsstatene skal kreve at enhver fysisk eller juridisk person, eller slike personer som opptre samlet (heretter kalt «den aktuelle erververen»), som har besluttet direkte eller indirekte å erverve en kvalifiserende eierandel i en kredittinstitusjon, eller ytterligere å øke, direkte eller indirekte, en slik kvalifiserende eierandel i en kredittinstitusjon, med den følge at andelen av stemmerettene eller av kapitalen vil nå eller overstige 20 %, 30 % eller 50 %, eller slik at kredittinstitusjonen vil bli vedkommendes datterforetak (heretter kalt «det planlagte ervervet»), skriftlig og før ervervet skal underrette vedkommende myndigheter for den kredittinstitusjonen som de søker å erverve eller øke en kvalifiserende eierandel i, om størrelsen på den aktuelle eierandelen og andre relevante opplysninger i henhold til artikkel 23 nr. 4. Medlemsstatene trenger ikke å anvende terskelen på 30 % i tilfeller der de, i samsvar med artikkel 9 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2004/109/EF, anvender en terskel på en tredel.

2. Vedkommende myndigheter skal omgående skriftlig bekrefte mottak av underretningen omhandlet i nr. 1 eller av de ytterligere opplysningene omhandlet i nr. 3 overfor den aktuelle erververen, og under alle omstendigheter senest to virkedager etter mottak.

Vedkommende myndigheter skal innen 60 virkedager fra datoen for den skriftlige bekreftelsen av mottak av underretningen og alle dokumenter som medlemsstaten krever skal vedlegges underretningen på grunnlag av listen i artikkel 23 nr. 4 (heretter kalt «vurderingsperioden»), gjennomføre vurderingen omhandlet i artikkel 23 nr. 1 (heretter kalt «vurderingen»).

Når vedkommende myndigheter bekrefter mottaket, skal de underrette den aktuelle erververen om når vurderingsperioden utløper.

3. Vedkommende myndigheter kan i løpet av vurderingsperioden ved behov, men senest den 50. virkedagen i vurderingsperioden, anmode om ytterligere opplysninger som måtte være nødvendige for å fullføre vurderingen. En slik anmodning skal framsettes skriftlig og angi hvilke tilleggsopplysninger som er nødvendige.

Vurderingsperioden skal avbrytes i perioden mellom datoen for vedkommende myndigheters anmodning om opplysninger og

datoen da svar mottas fra den aktuelle erververen. Avbruddet skal ikke overstige 20 virkedager. Vedkommende myndigheter kan etter eget skjønn be om utfyllende eller klargjørende opplysninger, men dette kan ikke føre til at vurderingsperioden avbrytes.

4. Vedkommende myndigheter kan forlenge avbruddet omhandlet i nr. 3 annet ledd i inntil 30 virkedager dersom den aktuelle erververen er etablert eller omfattet av lovgivning i en tredjestat, eller er en fysisk eller juridisk person som ikke er underlagt tilsyn i henhold til dette direktivet eller direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF eller 2004/39/EF.

5. Dersom vedkommende myndigheter ved avslutningen av vurderingen beslutter å motsette seg det planlagte ervervet, skal de innen to virkedager, og ikke senere enn ved utløpet av vurderingsperioden, skriftlig underrette den aktuelle erververen og oppgi grunnene for beslutningen. Med forbehold for nasjonal rett kan en egnet erklæring med grunnene til beslutningen offentliggjøres på anmodning fra den aktuelle erververen. Dette skal ikke hindre en medlemsstat i å tillate at vedkommende myndighet offentliggjør slike opplysninger uten at den aktuelle erververen har anmodet om dette.

6. Dersom vedkommende myndigheter ikke skriftlig motsetter seg det planlagte ervervet i løpet av vurderingsperioden, skal det anses som godkjent.

7. Vedkommende myndigheter kan fastsette en frist for avslutning av det planlagte ervervet og forlenge den ved behov.

8. Medlemsstatene skal ikke pålegge strengere krav enn dem som er fastsatt i dette direktivet, når det gjelder underretning til vedkommende myndigheter eller deres godkjenning av et direkte eller indirekte erverv av stemmeretter eller kapital.

9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette felles framgangsmåter, skjemaer og maler for samrådet mellom de berørte vedkommende myndighetene i henhold til artikkel 24.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. desember 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 23***Vurderingskriterier**

1. Ved vurderingen av underretningen omhandlet i artikkel 22 nr. 1 og opplysningene omhandlet i artikkel 22 nr. 3 skal vedkommende myndigheter, for å sikre en sunn og forsvarlig ledelse av kredittinstitusjonen som det planlagte ervervet gjelder, og idet det tas hensyn til den aktuelle erververens sannsynlige innflytelse på kredittinstitusjonen, vurdere egnetheten til den aktuelle erververen og det planlagte ervervets økonomiske soliditet på grunnlag av følgende kriterier:

- a) Den aktuelle erververens omdømme.
- b) Omdømmet, kunnskapene, ferdighetene og erfaringen, som fastsatt i artikkel 91 nr. 1, til de medlemmene av ledelsesorganet og medlemmene av den øverste ledelsen som vil lede kredittinstitusjonens virksomhet som følge av det planlagte ervervet.
- c) Den aktuelle erververens økonomiske soliditet, særlig i tilknytning til den typen virksomhet som utøves og planlegges i kredittinstitusjonen som det planlagte ervervet gjelder.
- d) Om kredittinstitusjonen vil kunne oppfylle og fortsette å oppfylle tilsynskravene på grunnlag av dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, og, dersom det er relevant, annen unionsrett, særlig direktiv 2002/87/EF og 2009/110/EF, herunder om gruppen som kredittinstitusjonen kommer til å bli en del av, har en struktur som muliggjør effektivt tilsyn, effektiv utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og fastsettelse av ansvarsfordelingen mellom vedkommende myndigheter.
- e) Om det i forbindelse med det planlagte ervervet er rimelige grunner til å mistenke at hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i henhold til artikkel 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme⁽¹⁾, eller forsøk på dette, pågår eller har funnet sted, eller at det planlagte ervervet vil kunne øke risikoen for dette.

2. Vedkommende myndigheter kan motsette seg det planlagte ervervet bare dersom det er rimelige grunner til dette på grunnlag av kriteriene i nr. 1, eller dersom de opplysningene som gis av den aktuelle erververen, er ufullstendige.

3. Medlemsstatene skal verken innføre forhåndsvilkår med hensyn til størrelsen på den eierandelen som skal erverves, eller

tillate at deres vedkommende myndigheter undersøker det planlagte ervervet ut fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstatene skal offentliggjøre en liste over de opplysningene som er nødvendige for å foreta vurderingen, og som skal gis til vedkommende myndigheter på tidspunktet for underretningen nevnt i artikkel 22 nr. 1. De nødvendige opplysningene skal stå i forhold til og være tilpasset den aktuelle erververens og det planlagte ervervets art. Medlemsstatene skal ikke kreve opplysninger som ikke er relevante for en tilsynsvurdering.

5. Dersom vedkommende myndighet har mottatt underretning om to eller flere planlagte erverv eller økninger av kvalifiserende eierandeler i samme kredittinstitusjon, skal den uten hensyn til artikkel 22 nr. 2, 3 og 4 behandle de aktuelle ervervene på en ikke-diskriminerende måte.

*Artikkel 24***Samarbeid mellom vedkommende myndigheter**

1. De berørte vedkommende myndighetene skal arbeide i fullt samråd med hverandre når de foretar vurderingen dersom den aktuelle erververen er

- a) en kredittinstitusjon, et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak eller et forvaltningsselskap i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2009/65/EF (heretter kalt «forvaltningsselskap for UCITS-fond») som har tillatelse i en annen medlemsstat eller i en annen sektor enn den ervervet gjelder,
- b) morforetaket til en kredittinstitusjon, et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak eller et forvaltningsselskap for UCITS-fond som har tillatelse i en annen medlemsstat eller i en annen sektor enn den ervervet gjelder, eller
- c) en fysisk eller juridisk person som kontrollerer en kredittinstitusjon, et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak, et verdipapirforetak eller et forvaltningsselskap for UCITS-fond som har tillatelse i en annen medlemsstat eller i en annen sektor enn den ervervet gjelder.

2. Vedkommende myndigheter skal omgående gi hverandre alle opplysninger som er vesentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse skal vedkommende myndigheter på anmodning oversende alle relevante opplysninger til hverandre og på eget initiativ oversende alle vesentlige opplysninger. En beslutning truffet av den vedkommende myndigheten som har gitt tillatelse til kredittinstitusjonen som ervervet gjelder, skal angi alle synspunkter og forbehold som vedkommende myndighet som har ansvar for den aktuelle erververen, har gitt uttrykk for.

⁽¹⁾ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

*Artikkel 25***Underretning ved avhending**

Medlemsstatene skal kreve at enhver fysisk eller juridisk person som har besluttet direkte eller indirekte å avhende en kvalifiserende eierandel i en kredittinstitusjon, først skriftlig skal underrette vedkommende myndigheter om størrelsen på en slik eierandel. En slik fysisk eller juridisk person skal også underrette vedkommende myndigheter dersom vedkommende har truffet en beslutning om å redusere sin kvalifiserende eierandel slik at andelen av stemmeretter eller kapital vil falle under 20 %, 30 % eller 50 %, eller slik at kredittinstitusjonen vil opphøre å være vedkommendes datterforetak. Medlemsstatene trenger ikke å anvende terskelen på 30 % i tilfeller der de, i samsvar med artikkel 9 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2004/109/EF, anvender en terskel på en tredel.

*Artikkel 26***Opplysningsplikt og sanksjoner**

1. Kredittinstitusjonene skal underrette vedkommende myndigheter om alle erverv eller avhendinger av eierandeler i deres institusjonens kapital som fører til at andelen overstiger eller faller under en av tersklene nevnt i artikkel 22 nr. 1 og artikkel 25, så snart de får kjennskap til dette.

Kredittinstitusjoner som er opptatt til handel på et regulert marked, skal minst én gang i året underrette vedkommende myndigheter om navnene til aksjeeiere og deltakere som har kvalifiserende eierandeler, samt disse andelenes størrelse, slik det blant annet framgår av opplysninger som er mottatt på den årlige generalforsamlingen for aksjeeiere og deltakere, eller som er mottatt i henhold til bestemmelsene som gjelder for selskaper som er opptatt til handel på et regulert marked.

2. Medlemsstatene skal kreve at dersom den innflytelsen som utøves av personene nevnt i artikkel 22 nr. 1, vil kunne være til skade for en sunn og forsvarlig ledelse av institusjonen, skal vedkommende myndigheter treffe egnede tiltak for å bringe situasjonen til opphør. Slike tiltak kan bestå i påbud, sanksjoner, med forbehold for artikkel 65-72, overfor medlemmer av ledelsesorganet og ledelsen eller suspensjon av de stemmerettene som er knyttet til aksjene eller andelen som innehas av vedkommende kredittinstitusjons aksjeeiere eller deltakere.

Med forbehold for artikkel 65-72 får lignende tiltak anvendelse på fysiske eller juridiske personer som ikke overholder plikten til å gi forhåndsopplysninger som fastsatt i artikkel 22 nr. 1.

Dersom en eierandel erverves til tross for at vedkommende myndigheter har motsatt seg det, skal medlemsstatene, uavhengig av andre sanksjoner som vedtas, enten sørge for at utøvelsen av de tilsvarende stemmerettene blir suspendert, eller at de avgitte stemmene kjennes ugyldige eller annulleres.

*Artikkel 27***Kriterier for kvalifiserende eierandeler**

Når det skal avgjøres om kriteriene for en kvalifiserende eierandel som omhandlet i artikkel 22, 25 og 26 er oppfylt, skal det tas hensyn til stemmerettene nevnt i artikkel 9, 10 og 11 i direktiv 2004/109/EF samt vilkårene for sammenlegging av disse som fastsatt i artikkel 12 nr. 4 og 5 i nevnte direktiv.

Når det skal avgjøres om kriteriene for en kvalifiserende eierandel som omhandlet i artikkel 26 er oppfylt, skal medlemsstatene ikke ta hensyn til stemmeretter eller aksjer som institusjoner kan inneha som følge av at de stiller fulltegningsgaranti for finansielle instrumenter og/eller plassering av finansielle instrumenter på grunnlag av en fast forpliktelse som omhandlet i avsnitt A nr. 6 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF, forutsatt at disse rettighetene på den ene side ikke utøves eller på annen måte benyttes til å gripe inn i utstederens ledelse, og på den annen side avhendes innen ett år etter ervervet.

AVDELING IV

STARTKAPITAL I VERDIPAPIRFORETAK*Artikkel 28***Startkapital i verdipapirforetak**

1. Startkapital i verdipapirforetak skal omfatte bare en eller flere av postene i artikkel 26 nr. 1 bokstav a)-e) i forordning (EU) nr. 575/2013.
2. Alle andre verdipapirforetak enn dem som er nevnt i artikkel 29, skal ha en startkapital på 730 000 euro.

*Artikkel 29***Startkapital i særlige typer verdipapirforetak**

1. Et verdipapirforetak som ikke handler med finansielle instrumenter for egen regning, eller stiller fulltegningsgarantier for finansielle instrumenter på grunnlag av en fast forpliktelse, men som innehar kunders penger eller verdipapirer og tilbyr en eller flere av følgende tjenester, skal ha en startkapital på 125 000 euro:
  - a) Mottak og formidling av investorers ordrer i forbindelse med finansielle instrumenter.
  - b) Utførelse av investorers ordrer i forbindelse med finansielle instrumenter.
  - c) Forvaltning av individuelle investeringsporteføljer som består av finansielle instrumenter.

2. Vedkommende myndigheter kan tillate at verdipapirforetak som utfører investorers ordrer i forbindelse med finansielle instrumenter, innehar slike instrumenter for egen regning dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Slike posisjoner oppstår utelukkende som et resultat av at foretaket ikke har vært i stand til nøyaktig å dekke investorenes ordrer.
- b) Den samlede markedsverdien av alle slike posisjoner overstiger ikke 15 % av foretakets startkapital.
- c) Foretaket oppfyller kravene fastsatt i artikkel 92-95 og fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013.
- d) Slike posisjoner er av tilfeldig og midlertidig art og strengt begrenset til den tiden som kreves for å gjennomføre nevnte transaksjon.

3. Medlemsstatene kan redusere beløpet nevnt i nr. 1 til 50 000 euro for foretak som verken har tillatelse til å inneha kunders penger eller verdipapirer, til å handle for egen regning eller til å stille fulltegningsgarantier på grunnlag av en fast forpliktelse.

4. Innehav av posisjoner i finansielle instrumenter utenfor handelsporteføljen med henblikk på å investere ansvarlig kapital, skal ikke anses som handel for egen regning med hensyn til tjenestene fastsatt i nr. 1 eller med hensyn til nr. 3.

Artikkel 30

Startkapital i lokale foretak

Lokale foretak skal ha en startkapital på 50 000 euro dersom de nyter godt av etableringsadgangen eller adgangen til å yte tjenester i henhold til artikkel 31 og 32 i direktiv 2004/39/EF.

Artikkel 31

Dekning for foretak som ikke har tillatelse til å inneha kunders penger eller verdipapirer

1. Dekningen for foretakene nevnt i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013 skal ha en av følgende former:

- a) En startkapital på 50 000 euro.
- b) En yrkesansvarsforsikring som dekker hele Unionens territorium, eller en annen sammenlignbar garanti mot erstatningsansvar som følge av yrkesmessig uaktsomhet som utgjør minst 1 000 000 euro for hvert skadetilfelle, og et samlet beløp på 1 500 000 euro per år for alle skadetilfeller.

- c) En kombinasjon av startkapital og yrkesansvarsforsikring på en måte som fører til et dekningsnivå som tilsvarer det som er nevnt i bokstav a) eller b).

Kommisjonen skal regelmessig gjennomgå beløpene nevnt i første ledd.

2. Dersom et foretak omhandlet i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013 også er registrert i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsformidling⁽¹⁾, skal det oppfylle kravene i artikkel 4 nr. 3 i nevnte direktiv og ha dekning i en av følgende former:

- a) En startkapital på 25 000 euro.
- b) En yrkesansvarsforsikring som dekker hele Unionens territorium, eller en annen sammenlignbar garanti mot erstatningsansvar som følge av yrkesmessig uaktsomhet som utgjør minst 500 000 euro for hvert skadetilfelle, og et samlet beløp på 750 000 euro per år for alle skadetilfeller.
- c) En kombinasjon av startkapital og yrkesansvarsforsikring på en måte som fører til et dekningsnivå som tilsvarer det som er nevnt i bokstav a) eller b).

Artikkel 32

Overgangsbestemmelser

1. Som unntak fra artikkel 28 nr. 2, artikkel 29 nr. 1 og 3 og artikkel 30 kan medlemsstatene fortsette å gi tillatelse til verdipapirforetak og foretak som omfattes av artikkel 30, som eksisterte 31. desember 1995 eller tidligere, og hvis ansvarlige kapital ligger under nivået for startkapital fastsatt i artikkel 28 nr. 2, artikkel 29 nr. 1 eller 3 eller artikkel 30.

Slike verdipapirforetaks eller foretaks ansvarlige kapital skal ikke falle under det høyeste referansenivået beregnet etter 23. mars 1993. Referansenivået skal være den ansvarlige kapitalens daglige gjennomsnittsnivå beregnet over den seksmånedersperioden som går forut for beregningsdatoen. Referansenivået skal beregnes hver sjettede måned for den tilsvarende foregående perioden.

2. Dersom kontrollen med et verdipapirforetak eller et foretak som omfattes av nr. 1, overtas av en annen fysisk eller juridisk person enn den som kontrollerte det 31. desember 1995 eller tidligere, skal verdipapirforetakets eller foretakets ansvarlige kapital være på minst det nivået som er fastsatt for slike foretak i artikkel 28 nr. 2, artikkel 29 nr. 1 eller 3 eller artikkel 30, unntatt ved første overdragelse ved arv etter 31. desember 1995, med forbehold for vedkommende myndigheters godkjenning og i et tidsrom på høyst ti år etter overdragelsen.

⁽¹⁾ EUT L 9 av 15.1.2003, s. 3.

3. Den ansvarlige kapitalen i det foretaket som oppstår som følge av fusjon mellom to eller flere verdipapirforetak eller foretak som omfattes av artikkel 30, trenger ikke å nå opp på det nivået som er fastsatt i artikkel 28 nr. 2, artikkel 29 nr. 1 eller 3 eller artikkel 30. Så lenge nivået fastsatt i artikkel 28 nr. 2, artikkel 29 nr. 1 eller 3 eller artikkel 30 ikke er nådd, skal imidlertid den ansvarlige kapitalen til det foretaket som oppstår som følge av fusjonen, ikke falle under de fusjonerte foretakenes samlede ansvarlige kapital på fusjonstidspunktet.

4. Den ansvarlige kapitalen i verdipapirforetak og foretak som omfattes av artikkel 30, kan ikke falle under det nivået som er angitt i artikkel 28 nr. 2, artikkel 29 nr. 1 eller 3 eller artikkel 30 samt i nr. 1 og 3 i denne artikkelen.

5. Dersom vedkommende myndigheter anser det som nødvendig at kravene i nr. 4 oppfylles for å sikre slike verdipapirforetaks og foretaks solvens, får nr. 1, 2 og 3 ikke anvendelse.

AVDELING V

BESTEMMELSER OM ETABLERINGSADGANGEN OG ADGANGEN TIL Å YTE TJENESTER

KAPITTEL 1

Allmenne prinsipper

Artikkel 33

Kredittinstitusjoner

Medlemsstatene skal sørge for at virksomhet oppført i vedlegg I kan utøves på deres territorium i samsvar med artikkel 35, artikkel 36 nr. 1, 2 og 3, artikkel 39 nr. 1 og 2 og artikkel 40-46, enten ved at det etableres en filial eller ved at det ytes tjenester, av enhver kredittinstitusjon som har tillatelse fra og er underlagt tilsyn av vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat, forutsatt at denne virksomheten omfattes av tillatelsen.

Artikkel 34

Finansinstitusjoner

1. Medlemsstatene skal sørge for at virksomhet oppført i vedlegg I kan utøves på deres territorium i samsvar med artikkel 35, artikkel 36 nr. 1, 2 og 3, artikkel 39 nr. 1 og 2 og artikkel 40-46, enten ved at det etableres en filial eller ved at det ytes tjenester, av enhver finansinstitusjon fra en annen medlemsstat som er et datterforetak av en kredittinstitusjon eller et datterforetak som eies i fellesskap av to eller flere kredittinstitusjoner, hvis stiftelsesdokumenter og vedtekter tillater at slik virksomhet utøves, og som oppfyller følgende vilkår:

a) Morforetaket eller -foretakene har tillatelse som kredittinstitusjon i den medlemsstaten hvis lovgivning finansinstitusjonen er underlagt.

b) Den aktuelle virksomheten utøves faktisk på samme medlemsstats territorium.

c) Morforetaket eller -foretakene innehar 90 % eller mer av de stemmerettene som er knyttet til aksjene eller andelene i finansinstitusjonen.

d) Morforetaket eller -foretakene godtgjør overfor vedkommende myndigheter at de oppfyller deres krav til en forsvarlig ledelse av finansinstitusjonen, og har med samtykke fra vedkommende myndigheter i hjemstaten erklært at de er solidarisk ansvarlige for finansinstitusjonens forpliktelser.

e) Finansinstitusjonen omfattes, særlig med hensyn til den aktuelle virksomheten, faktisk av tilsynet på konsolidert grunnlag med morforetaket, eller hvert av morforetakene, i samsvar med avdeling VII kapittel 3 i dette direktivet og første del avdeling II kapittel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, særlig med hensyn til kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92 i nevnte forordning, kontrollen med store eksponeringer omhandlet i fjerde del i nevnte forordning og begrensning av eierandeler i henhold til artikkel 89 og 90 i nevnte forordning.

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal kontrollere at vilkårene i første ledd overholdes, og skal gi finansinstitusjonen en bekreftelse på dette som skal vedlegges meldingen nevnt i artikkel 35 og 39.

2. Dersom en finansinstitusjon som nevnt i nr. 1 første ledd ikke lenger oppfyller de fastsatte vilkårene, skal vedkommende myndigheter i hjemstaten underrette vedkommende myndigheter i vertsstaten om dette, og den virksomheten som utøves av finansinstitusjonen i vertsstaten, skal underlegges vertsstatens lovgivning.

3. Nr. 1 og 2 får tilsvarende anvendelse på datterforetak av en finansinstitusjon som omhandlet i nr. 1 første ledd.

KAPITTEL 2

Kredittinstitusjoners etableringsrett

Artikkel 35

Meldingskrav og samarbeid mellom vedkommende myndigheter

1. En kredittinstitusjon som ønsker å etablere en filial på en annen medlemsstats territorium, skal meddele vedkommende myndigheter i institusjonens hjemstat.

2. Medlemsstatene skal kreve at alle kredittinstitusjoner som ønsker å etablere en filial i en annen medlemsstat, gir følgende opplysninger i meldingen nevnt i nr. 1:

- a) Den medlemsstaten på hvis territorium kredittinstitusjonen har til hensikt å etablere en filial.
- b) En virksomhetsplan der det blant annet angis hvilken type virksomhet som er planlagt, samt filialens organisasjonsstruktur.
- c) Adressen i vertsstaten der dokumenter kan innhentes.
- d) Navnene på dem som skal ha ansvar for filialens ledelse.

3. Med mindre vedkommende myndigheter i hjemstaten har grunn til å betvile at kredittinstitusjonens administrative struktur eller finansielle stilling er god nok i betraktning av den virksomheten som er planlagt, skal de innen tre måneder etter at de har mottatt opplysningene nevnt i nr. 2, oversende disse opplysningene til vedkommende myndigheter i vertsstaten og underrette kredittinstitusjonen om dette.

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal også oversende opplysninger om størrelsen på og sammensetningen av kredittinstitusjonens ansvarlige kapital og summen av kredittinstitusjonens krav til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Som unntak fra annet ledd, og i det tilfellet som er omhandlet i artikkel 34, skal vedkommende myndigheter i hjemstaten oversende opplysninger om størrelsen på og sammensetningen av finansinstitusjonens ansvarlige kapital samt de samlede risikovektede eksponeringsbeløpene beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4 i forordning (EU) nr. 575/2013 for den kredittinstitusjonen som er dens morforetak.

4. Dersom vedkommende myndigheter i hjemstaten nekter å oversende opplysningene nevnt i nr. 2 til vedkommende myndigheter i vertsstaten, skal de begrunne avslaget overfor den berørte institusjonen innen tre måneder etter at alle opplysningene er mottatt.

Et slikt avslag eller manglende svar skal kunne prøves for domstolen i hjemstaten.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med denne artikkelen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, -maler og -framgangsmåter for en slik melding.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 5 og 6 for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

Artikkel 36

Innledning av virksomhet

1. Før en kredittinstitusjons filial innleder sin virksomhet, skal vedkommende myndigheter i vertsstaten innen to måneder etter at de har mottatt opplysningene nevnt i artikkel 35, forberede tilsynet med kredittinstitusjonen i samsvar med kapittel 4 og om nødvendig angi på hvilke vilkår, av hensyn til allmenhetens interesse, denne virksomheten skal utøves i vertsstaten.

2. Så snart meldingen fra vedkommende myndigheter i vertsstaten er mottatt, eller dersom fristen i nr. 1 er utløpt uten at melding er mottatt fra myndighetene, kan filialen etableres og innlede sin virksomhet.

3. Dersom det skjer en endring i noen av opplysningene som er gitt i henhold til artikkel 35 nr. 2 bokstav b), c) eller d), skal kredittinstitusjonen skriftlig underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten og vertsstaten minst én måned før endringen skjer, slik at vedkommende myndigheter i hjemstaten kan treffe beslutning etter en melding i henhold til artikkel 35, og slik at vedkommende myndigheter i vertsstaten kan treffe beslutning om vilkårene for endringen i henhold til nr. 1 i denne artikkelen.

4. Filialer som i samsvar med gjeldende bestemmelser i vertsstaten har innledet sin virksomhet før 1. januar 1993, skal anses for å ha vært underlagt framgangsmåten i artikkel 35 og i nr. 1 og 2 i denne artikkelen. De skal fra 1. januar 1993 være underlagt bestemmelsene i nr. 3 i denne artikkelen og i artikkel 33 og 52 samt kapittel 4.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med denne artikkelen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, -maler og -framgangsmåter for en slik melding.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 5 og 6 for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

Artikkel 37

Opplysninger om avslag

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og EBA om antallet og arten av tilfeller der det er gitt avslag i henhold til artikkel 35 og artikkel 36 nr. 3.

Artikkel 38

Sammenlegging av filialer

Flere forretningssteder etablert i samme medlemsstat av en kredittinstitusjon med hovedkontor i en annen medlemsstat, skal anses som en enkelt filial.

KAPITTEL 3

Utøvelse av adgangen til å yte tjenester

Artikkel 39

Framgangsmåte for melding

1. Enhver kredittinstitusjon som for første gang ønsker å utøve adgangen til å yte tjenester ved å drive virksomhet på en annen medlemsstats territorium, skal meddele vedkommende myndigheter i hjemstaten om hvilken virksomhet på listen i vedlegg I den har til hensikt å utøve.

2. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal innen én måned etter å ha mottatt meldingen nevnt i nr. 1, oversende denne til vedkommende myndigheter i vertsstaten.

3. Denne artikkelen berører ikke rettigheter som kredittinstitusjoner som yter tjenester, har ervervet før 1. januar 1993.

4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med denne artikkelen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, -maler og -framgangsmåter for en slik melding.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 4 og 5 for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

KAPITTEL 4

Den myndigheten som er gitt vedkommende myndigheter i vertsstaten

Artikkel 40

Rapporteringskrav

Vedkommende myndigheter i vertsstatene kan kreve at alle kredittinstitusjoner som har filialer på deres territorium, regelmessig avlegger rapport om sin virksomhet i vertsstatene.

Slike rapporter skal kreves bare for opplysnings- eller statistikkformål, for anvendelse av artikkel 51 nr. 1 eller for tilsynsformål i samsvar med dette kapitlet. De skal være underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.

Vedkommende myndigheter i vertsstatene kan særlig kreve opplysninger fra kredittinstitusjonene nevnt i første ledd for at disse vedkommende myndighetene skal kunne vurdere om en filial er betydelig i samsvar med artikkel 51 nr. 1.

Artikkel 41

Tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i hjemstaten i forbindelse med virksomhet som utøves i vertsstaten

1. Dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten på grunnlag av opplysninger fra vedkommende myndigheter i hjemstaten i henhold til artikkel 50 fastslår at en kredittinstitusjon som har en filial eller yter tjenester på vertsstatens territorium, oppfyller et av følgende vilkår i forbindelse med den virksomheten som utøves i vertsstaten, skal de underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten:

a) Kredittinstitusjonen overholder ikke de nasjonale bestemmelsene som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, eller forordning (EU) nr. 575/2013.

b) Det er en vesentlig risiko for at kredittinstitusjonen ikke kommer til å overholde de nasjonale bestemmelsene som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, eller forordning (EU) nr. 575/2013.

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal omgående treffe alle egnede tiltak for å sikre at den berørte kredittinstitusjonen bringer overtredelsen til opphør eller treffer tiltak for å avverge risikoen for manglende overholdelse. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal omgående underrette vedkommende myndigheter i vertsstaten om disse endringene.

2. Dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten anser at vedkommende myndigheter i hjemstaten ikke har oppfylt sine forpliktelser eller ikke kommer til å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nr. 1 annet ledd, kan de henvise saken til EBA og anmode om EBAs bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Når EBA handler i samsvar med nevnte artikkel, skal EBA treffe alle beslutninger i henhold til artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning innen 24 timer. EBA kan også på eget initiativ i samsvar med artikkel 19 nr. 1 annet ledd i nevnte forordning bistå vedkommende myndigheter med å komme til enighet.

Artikkel 42

Begrunnelse og meddelelse

Ethvert tiltak som treffes i henhold til artikkel 41 nr. 1 eller artikkel 43 eller 44, og som innebærer sanksjoner eller restriksjoner på utøvelsen av adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen, skal være behørig begrunnet og meddeles den berørte kredittinstitusjonen.

Artikkel 43

Forebyggende tiltak

1. Før vedkommende myndigheter i vertsstaten anvender framgangsmåten i artikkel 41, kan de i krisesituasjoner i påvente av hjemstatens vedkommende myndigheters tiltak eller saneringstiltak som nevnt i artikkel 3 i direktiv 2001/24/EF, treffe de forebyggende tiltakene som er nødvendige for å verne mot finansiell ustabilitet som vil kunne utgjøre en alvorlig trussel mot innskyteres, investorers og kunders kollektive interesser i vertsstaten.

2. Alle forebyggende tiltak i henhold til nr. 1 skal stå i forhold til formålet om å verne mot finansiell ustabilitet som vil kunne utgjøre en alvorlig trussel mot innskyteres, investorers og kunders kollektive interesser i vertsstaten. Slike forebyggende tiltak kan omfatte betalingsutsettelse. De skal ikke medføre at kredittinstitusjonens kreditorer i vertsstaten gis forrang for kreditorer i andre medlemsstater.

3. Alle forebyggende tiltak i henhold til nr. 1 skal opphøre å gjelde når forvaltnings- eller rettsmyndighetene i hjemstaten treffer saneringstiltak i henhold til artikkel 3 i direktiv 2001/24/EF.

4. Vertsstatens vedkommende myndigheter skal avslutte de forebyggende tiltakene når de anser disse tiltakene som foreldet i henhold til artikkel 41, med mindre de har opphørt å gjelde i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen.

5. Kommisjonen, EBA og vedkommende myndigheter i de øvrige berørte medlemsstatene skal omgående underrettes om forebyggende tiltak som treffes i henhold til nr. 1.

Dersom vedkommende myndigheter i hjemstaten eller i en annen berørt medlemsstat har innvendinger mot tiltak truffet av vedkommende myndigheter i vertsstaten, kan de henvise saken til EBA og anmode om EBAs bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Når EBA handler i samsvar med nevnte artikkel, skal EBA treffe alle beslutninger i henhold til artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning innen 24 timer. EBA kan også på eget initiativ i samsvar med artikkel 19 nr. 1 annet ledd i nevnte forordning bistå vedkommende myndigheter med å komme til enighet.

Artikkel 44

Vertsstatenes myndighet

Vertsstatene kan, uten at det berører artikkel 40 og 41, utøve den myndigheten de er gitt i henhold til dette direktivet, til å treffe egnede tiltak for å hindre eller ilegge straff for overtredelser begått på deres territorium av de reglene de har vedtatt i henhold til dette direktivet eller i allmennhetens interesse. Dette skal omfatte muligheten til å hindre en kredittinstitusjon som har overtrådt disse bestemmelsene, i å foreta ytterligere transaksjoner på vertsstatenes territorium.

Artikkel 45

Tiltak etter tilbakekalling av tillatelse

Dersom tillatelsen tilbakekalles, skal vedkommende myndigheter i hjemstaten omgående underrette vedkommende myndigheter i vertsstaten. Vedkommende myndigheter i vertsstaten skal treffe egnede tiltak for å hindre at den berørte kredittinstitusjonen foretar ytterligere transaksjoner på vertsstatens territorium, og for å verne innskytternes interesser.

Artikkel 46

Reklame

Bestemmelsene i dette kapitlet er ikke til hinder for at kredittinstitusjoner med hovedkontor i en annen medlemsstat kan reklamere for sine tjenester ved hjelp av alle tilgjengelige kommunikasjonsmidler i vertsstaten, forutsatt at dette skjer i samsvar med eventuelle regler for form og innhold i slik reklame som er vedtatt av hensyn til allmennhetens interesse.

AVDELING VI

FORBINDELSER MED TREDJESTATER

Artikkel 47

Melding i forbindelse med filialer i tredjestater og adgangsvilkår for kredittinstitusjoner som har slike filialer

1. Når filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i en tredjestat, innleder eller fortsetter å utøve virksomhet, skal medlemsstatene ikke anvende bestemmelser som fører til at disse filialene gis en gunstigere behandling enn den som gis filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i Unionen.

2. Vedkommende myndigheter skal underrette Kommisjonen, EBA og Den europeiske komité for bankspørsmål nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2004/10/EF⁽¹⁾ om alle tillatelser til å etablere filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i en tredjestat.

3. Unionen kan ved avtaler med en eller flere tredjestater samtykke i å anvende bestemmelser som gir filialer av en kredittinstitusjon med hovedkontor i en tredjestat samme behandling på hele Unionens territorium.

Artikkel 48

Samarbeid med tredjestaters tilsynsmyndigheter om tilsyn på konsolidert grunnlag

1. Kommisjonen kan, enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, framlegge forslag for Rådet om forhandlinger med en eller flere tredjestater om avtaler om nærmere vilkår for å føre tilsyn på konsolidert grunnlag med

a) institusjoner hvis morforetak har hovedkontor i en tredjestat, eller

b) institusjoner som ligger i en tredjestat, og hvis morforetak, enten det er en institusjon, et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap, har sitt hovedkontor i Unionen.

2. Avtalene omhandlet i nr. 1 skal særlig sikre at

a) vedkommende myndigheter i medlemsstatene kan få de opplysningene som er nødvendige for å føre tilsyn på grunnlag av konsolidert finansiell stilling med institusjoner, finansielle holdingselskaper eller blandede finansielle

holdingselskaper som ligger i Unionen, og som har datterforetak som er institusjoner eller finansinstitusjoner i en tredjestat, eller som har deltakerinteresser i slike institusjoner,

b) tredjestaters tilsynsmyndigheter kan få de opplysningene som er nødvendige for å føre tilsyn med morforetak som har hovedkontor på deres territorium, og som har datterforetak som er institusjoner eller finansinstitusjoner i en eller flere medlemsstater, eller som har deltakerinteresser i slike institusjoner,

c) EBA kan innhente de opplysningene som medlemsstatenes vedkommende myndigheter har mottatt fra nasjonale myndigheter i tredjestater i samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Med forbehold for artikkel 218 i TEUV skal Kommisjonen, med bistand fra Den europeiske komité for bankspørsmål, gjennomgå resultatet av forhandlingene nevnt i nr. 1 og den situasjonen som følger av dem.

4. EBA skal bistå Kommisjonen ved anvendelse av denne artikkelen i samsvar med artikkel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AVDELING VII

TILSYN

KAPITTEL 1

Prinsipper for tilsyn

Avsnitt I

Hjemstatenes og vertsstatenes myndighet og oppgaver

Artikkel 49

Hjemstatenes og vertsstatenes vedkommende myndigheters myndighet

1. Ansvaret for tilsynet med en institusjon, herunder tilsynet med den virksomheten som utøves i samsvar med artikkel 33 og 34, skal ligge hos vedkommende myndigheter i hjemstaten uten at det berører bestemmelsene i dette direktivet om at ansvaret skal ligge hos vedkommende myndigheter i vertsstaten.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for tilsyn på konsolidert grunnlag.

3. Tiltak som treffes av vertsstaten, skal ikke føre til diskriminerende eller restriktiv behandling ut fra den begrunnelsen at en institusjon har tillatelse i en annen medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT L 3 av 7.1.2004, s. 36.

*Artikkel 50***Samarbeid om tilsyn**

1. Vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene skal i nært samarbeid føre tilsyn med institusjoner som, særlig gjennom filialer, utøver virksomhet i en eller flere andre medlemsstater enn den der de har sitt hovedkontor. De skal gi hverandre alle opplysninger om slike institusjoners ledelse og eierforhold som kan lette tilsynet med dem og undersøkelsen av vilkårene for deres tillatelse, samt alle opplysninger som kan lette overvåkingen av slike institusjoner, særlig med hensyn til likviditet, solvens, innskuddsgaranti, begrensning av store eksponeringer, andre faktorer som kan påvirke den systemrisikoen som institusjonen utgjør, forvaltnings- og regnskapspraksis og internkontrollordninger.

2. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal omgående meddele vedkommende myndigheter i vertsstaten alle opplysninger og resultater i forbindelse med likviditetstilsynet i samsvar med sjette del i forordning (EU) nr. 575/2013 og avdeling VII kapittel 3 i dette direktivet, med hensyn til den virksomheten som institusjonen utøver gjennom sine filialer, i den utstrekning slike opplysninger og resultater er relevante for vernet av innskyttere og investorer i vertsstaten.

3. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal omgående underrette vedkommende myndigheter i alle vertsstatene dersom det oppstår, eller med rimelighet kan forventes å oppstå, likviditetspress. Disse opplysningene skal også omfatte nærmere opplysninger om planlegging og gjennomføring av en gjenopprettingsplan og om tilsynstiltak i den forbindelse.

4. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal på anmodning underrette og forklare vedkommende myndigheter i vertsstaten hvordan det er tatt hensyn til sistnevnte myndigheters opplysninger og resultater. Dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten, etter å ha meddelt opplysninger og resultater, fastholder at vedkommende myndigheter i hjemstaten ikke har truffet egnede tiltak, kan vedkommende myndigheter i vertsstaten, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i hjemstaten og EBA, treffe egnede tiltak for å hindre ytterligere overtredelser, for å verne interessene til innskyttere, investorer og andre tjenestemottakere, eller for å verne finanssystemets stabilitet.

Dersom vedkommende myndigheter i hjemstaten er uenige i de tiltakene som vedkommende myndigheter i vertsstaten har truffet, kan de henvise saken til EBA og anmode om EBAs bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Når EBA handler i samsvar med nevnte artikkel, skal EBA treffe beslutning innen én måned.

5. Vedkommende myndigheter kan henvise tilfeller til EBA der en anmodning om samarbeid, særlig om utveksling av

opplysninger, er blitt avslått eller ikke er blitt imøtekommet innen rimelig tid. Uten at det berører artikkel 258 i TEUV, kan EBA i slike situasjoner handle innenfor rammen av den myndigheten den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA kan også på eget initiativ i samsvar med artikkel 19 nr. 1 annet ledd i nevnte forordning bistå vedkommende myndigheter med å komme til enighet om utveksling av opplysninger i henhold til denne artikkelen.

6. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi opplysningene nevnt i denne artikkelen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, -maler og -framgangsmåter for kravene til utveksling av opplysninger, som kan lette overvåkingen av institusjonene.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. EBA skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 6 og 7 for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

*Artikkel 51***Betydelige filialer**

1. Vedkommende myndigheter i en vertsstat kan rette en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndigheten dersom artikkel 112 nr. 1 får anvendelse, eller til vedkommende myndigheter i hjemstaten, om at en filial av en institusjon som ikke er et verdipapirforetak som omfattes av artikkel 95 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal anses som betydelig.

Anmodningen skal inneholde begrunnelsen for at filialen anses som betydelig, særlig med hensyn til følgende:

- Om filialens markedsandel i form av innskudd er på over 2 % i vertsstaten.
- Den betydningen som innstilling eller nedlegging av institusjonens virksomhet kan forventes å få for systemisk likviditet og betalings-, clearing- og oppgjørssystemene i vertsstaten.

- c) Filialens størrelse og betydning med hensyn til antall kunder innenfor rammen av vertsstatens bank- eller finanssystem.

Vedkommende myndigheter i hjem- og vertsstaten, og den konsoliderende tilsynsmyndigheten dersom artikkel 112 nr. 1 får anvendelse, skal gjøre alt som står i deres makt for å komme fram til en felles beslutning om hvorvidt en filial skal anses som betydelig.

Dersom det ikke er truffet en felles beslutning innen to måneder etter mottaket av anmodningen i henhold til første ledd, skal vedkommende myndigheter i vertsstaten innenfor et tidsrom på ytterligere to måneder selv treffe beslutning om hvorvidt filialen er betydelig. Når vertsstatens vedkommende myndigheter treffer egne beslutninger, skal de ta hensyn til alle synspunkter og forbehold fra den konsoliderende tilsynsmyndigheten eller vedkommende myndigheter i hjemstaten.

Beslutningene nevnt i tredje og fjerde ledd skal framlegges i et dokument som inneholder en fullstendig begrunnelse, og som oversendes til de berørte vedkommende myndighetene; de skal anses som avgjørende og anvendes av vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene.

Beslutningen om at en filial skal anses som betydelig, skal ikke berøre vedkommende myndigheters rettigheter og ansvarsområder i henhold til dette direktivet.

2. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal oversende til vedkommende myndigheter i en vertsstat der en betydelig filial er etablert, opplysningene nevnt i artikkel 117 nr. 1 bokstav c) og d), og utføre oppgavene nevnt i artikkel 112 nr. 1 bokstav c) i samarbeid med vedkommende myndigheter i vertsstaten.

Dersom en vedkommende myndighet i en hjemstat får kjennskap til en krisesituasjon som nevnt i artikkel 114 nr. 1, skal den omgående varsle myndighetene nevnt i artikkel 58 nr. 4 og artikkel 59 nr. 1.

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal oversende til vedkommende myndigheter i de vertsstatene der betydelige filialer er etablert, resultatene av risikovurderingen av institusjoner med filialer som nevnt i artikkel 97 og, dersom det er relevant, artikkel 113 nr. 2. De skal også oversende beslutninger i henhold til artikkel 104 og 105 i den utstrekning disse vurderingene og beslutningene er relevante for disse filialene.

Vedkommende myndigheter i hjemstatene skal rådføre seg med vedkommende myndigheter i de vertsstatene der betydelige filialer er etablert, om operasjonelle tiltak som kreves i henhold til artikkel 86 nr. 11, dersom det er relevant for likviditetsrisikoer i vertsstatens valuta.

Dersom vedkommende myndigheter i hjemstaten ikke har rådført seg med vedkommende myndigheter i vertsstaten, eller dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten etter et slikt samråd fastholder at de operasjonelle tiltakene som kreves i henhold til artikkel 86 nr. 11, ikke er tilstrekkelige, kan vedkommende myndigheter i vertsstaten henvise saken til EBA og anmode om EBAs bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Dersom artikkel 116 ikke får anvendelse, skal vedkommende myndigheter som fører tilsyn med en institusjon med betydelige filialer i andre medlemsstater, opprette og lede et tilsynskollegium for å lette samarbeidet i henhold til nr. 2 i denne artikkelen og artikkel 50. Opprettelsen av kollegiet og dets virkemåte skal bygge på skriftlige ordninger som skal fastsettes av vedkommende myndighet i hjemstaten etter samråd med berørte vedkommende myndigheter. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal beslutte hvilke vedkommende myndigheter som skal delta på kollegiets møter eller i dets virksomhet.

Beslutningen som vedkommende myndighet i hjemstaten treffer, skal ta hensyn til hvilken relevans den tilsynsvirkosomheten som skal planlegges eller samordnes for disse myndighetene, har, særlig den mulige innvirkningen på finanssystemets stabilitet i de berørte medlemsstatene nevnt i artikkel 7 og forpliktelsene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen.

Vedkommende myndighet i hjemstaten skal på forhånd holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om avholdelsen av slike møter, de viktigste sakene som skal drøftes, og de tiltakene som skal vurderes. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal også i god tid holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om de tiltakene som treffes på disse møtene, eller om de tiltakene som gjennomføres.

4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette alminnelige vilkår for tilsynskollegienes virkemåte.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette tilsynskollegienes virkemåte i praksis.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 4 og 5 for Kommisjonen innen 31. desember 2014.

Artikkel 52

Stedlig kontroll av og stedlig tilsyn med filialer etablert i en annen medlemsstat

1. Dersom en institusjon med tillatelse i en annen medlemsstat utøver virksomhet gjennom en filial, skal vertsstatene sørge for at vedkommende myndigheter i hjemstaten, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i vertsstaten, selv eller gjennom personer de utpeker for dette formålet, kan foreta stedlige kontroller av opplysningene nevnt i artikkel 50 og tilsyn med slike filialer.

2. Hjemstatens vedkommende myndigheter kan også benytte en av de andre framgangsmåtene i artikkel 118 for å føre tilsyn med filialer.

3. Vedkommende myndigheter i vertsstaten skal ha myndighet til i enkelttilfeller å foreta stedlige kontroller av og stedlige tilsyn med den virksomheten som utøves av filialer av institusjoner på deres territorium, og kreve opplysninger fra en filial om dens virksomhet, samt for tilsynsformål, dersom de anser det som relevant av hensyn til finanssystemets stabilitet i vertsstaten. Før de gjennomfører slike kontroller og slike tilsyn, skal vedkommende myndigheter i vertsstaten rådføre seg med vedkommende myndigheter i hjemstaten. Etter slike kontroller og slike tilsyn, skal vedkommende myndigheter i vertsstaten oversende til vedkommende myndigheter i hjemstaten de opplysningene som er innhentet, og de resultatene som er relevante for risikovurderingen av institusjonen eller finanssystemets stabilitet i vertsstaten. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal ta behørig hensyn til disse opplysningene og resultatene når de fastsetter sitt tilsynskontrollprogram som omhandlet i artikkel 99, også med hensyn til finanssystemets stabilitet i vertsstaten.

4. De stedlige kontrollene og tilsynene med filialer skal gjennomføres i samsvar med lovgivningen i den medlemsstaten der kontrollen eller tilsynet gjennomføres.

Avsnitt II

Utveksling av opplysninger og taushetsplikt

Artikkel 53

Taushetsplikt

1. Medlemsstatene skal fastsette at alle personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter, samt

revisorer eller sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndigheter, skal være underlagt taushetsplikt.

Fortrolige opplysninger som slike personer, revisorer eller sakkyndige får i embets medfør, kan gis videre bare i form av et sammendrag eller en sammenstilling, slik at de enkelte kredittinstitusjonene ikke kan identifiseres, med forbehold for tilfeller som omfattes av strafferetten.

Når en kredittinstitusjon er erklært konkurs eller er under tvangsavvikling, kan fortrolige opplysninger som ikke berører en tredjepart som medvirker i forsøk på å redde kredittinstitusjonen, likevel gis videre i forbindelse med sivil- eller handelsrettslige saker.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter utveksler opplysninger seg imellom eller overfører opplysninger til ESRB, EBA eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markeds- tilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, i samsvar med dette direktivet, forordning (EU) nr. 575/2013, andre direktiver som gjelder kredittinstitusjoner, artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010, artikkel 31, 35 og 36 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og artikkel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Disse opplysningene skal omfattes av nr. 1.

3. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter offentliggjør resultatene av stresstester som gjennomføres i samsvar med artikkel 100 i dette direktivet eller artikkel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010, eller for at resultatene av stresstestene overføres til EBA slik at EBA kan offentliggjøre resultatene av stresstestene i hele Unionen.

Artikkel 54

Bruk av fortrolige opplysninger

Vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til artikkel 53, kan bare benytte disse i embets medfør og bare for følgende formål:

- a) For å kontrollere om vilkårene som gjelder for adgang til å starte virksomhet som kredittinstitusjon, er oppfylt, og for å lette overvåkingen på et ikke-konsolidert eller konsolidert grunnlag med utøvelse av slik virksomhet, særlig når det gjelder overvåking av likviditet, solvens, store eksponeringer, forvaltnings- og regnskapspraksis og internkontrollordninger.
- b) For å ilegge sanksjoner.
- c) Dersom en beslutning truffet av vedkommende myndighet ankes, herunder domstolsbehandling i henhold til artikkel 72.

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

- d) I forbindelse med domstolsbehandling i henhold til særbestemmelser i unionsretten vedtatt på området kredittinstitusjoner.

Artikkel 55

Samarbeidsavtaler

Medlemsstatene og EBA kan i samsvar med artikkel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010 inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndigheter i tredjestater eller med myndigheter eller organer i tredjestater i samsvar med artikkel 56 og artikkel 57 nr. 1 i dette direktivet bare dersom de opplysningene som gis videre, omfattes av en garanti om at de oppfyller krav om taushetsplikt som minst tilsvare dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1 i dette direktivet. Formålet med utvekslingen av opplysninger er å gi nevnte myndigheter eller organer mulighet til å utføre sine tilsynsoppgaver.

Dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, skal de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra myndighetene som ga opplysningene, og eventuelt bare for de formålene disse myndighetene har gitt samtykke til.

Artikkel 56

Utteksling av opplysninger mellom myndigheter

Artikkel 53 nr. 1 og artikkel 54 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger i forbindelse med utøvelsen av tilsynsfunksjoner mellom vedkommende myndigheter innenfor en medlemsstat, mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater eller mellom vedkommende myndigheter og

- a) myndigheter med offentlig ansvar for tilsyn med andre enheter i finanssektoren samt myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,
- b) myndigheter eller organer med ansvar for å opprettholde finanssystemets stabilitet i medlemsstatene ved anvendelse av makrotilsynsregler,
- c) saneringsorganer eller -myndigheter som har som mål å verne finanssystemets stabilitet,
- d) avtalefestede eller institusjonelle beskyttelsesordninger som er omhandlet i artikkel 113 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- e) organer som medvirker ved avvikling og konkursbehandling av institusjoner og andre lignende framgangsmåter, og
- f) personer med ansvar for å foreta lovfestet revisjon av institusjoners, forsikringsforetaks og finansinstitusjoners regnskaper.

Artikkel 53 nr. 1 og artikkel 54 skal ikke være til hinder for at opplysninger gis videre til organer som forvalter innskuddsgarantiordninger og erstatningsordninger for investorer, når opplysningene er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver.

De opplysningene som mottas, skal under enhver omstendighet være underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvare dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.

Artikkel 57

Utteksling av opplysninger med tilsynsorganer

1. Uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 53, 54 og 55 kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og de myndighetene som har ansvar for å føre tilsyn med

- a) organer som medvirker ved avvikling og konkursbehandling av institusjoner og lignende framgangsmåter,
- b) avtalefestede eller institusjonelle beskyttelsesordninger som er omhandlet i artikkel 113 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- c) personer med ansvar for å foreta lovfestet revisjon av institusjoners, forsikringsforetaks og finansinstitusjoners regnskaper.

2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal medlemsstatene kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) Opplysningene utveksles for å utføre oppgavene omhandlet i nr. 1.
- b) De opplysningene som mottas, er underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvare dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.
- c) Dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som ga opplysningene, og eventuelt bare for de formålene disse myndighetene har gitt samtykke til.

3. Uten hensyn til artikkel 53, 54 og 55 kan medlemsstatene for å styrke finanssystemets stabilitet og integritet gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som i henhold til lov har ansvar for å avdekke og granske overtredelser av bestemmelser i selskapsretten.

I slike tilfeller skal medlemsstatene kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) Opplysningene utveksles med sikte på å avdekke og granske overtredelser av selskapsretten.
- b) De opplysningene som mottas, er underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.
- c) Dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som ga opplysningene, og eventuelt bare for de formålene disse myndighetene har gitt samtykke til.

4. Dersom de myndighetene eller organene som er nevnt i nr. 1, utfører sitt avdekkings- eller granskingsarbeid med bistand fra personer som på grunn av sin særskilte sakkunnskap er utpekt til dette, og ikke er ansatt i offentlig sektor, kan en medlemsstat utvide muligheten til utveksling av opplysninger omhandlet i nr. 3 første ledd til å omfatte disse personene på de vilkårene som er fastsatt i nr. 3 annet ledd.

5. Vedkommende myndigheter skal underrette EBA om navnene på de myndighetene og organene som kan motta opplysninger i henhold til denne artikkelen.

6. Ved anvendelse av nr. 4 skal myndighetene eller organene nevnt i nr. 3 underrette vedkommende myndigheter som ga opplysningene, om navnene på og de nøyaktige ansvarsområdene til de personene som opplysningene skal gis videre til.

Artikkel 58

Oversending av opplysninger om pengepolitiske spørsmål, spørsmål om innskuddsbeskyttelse og spørsmål knyttet til system og betaling

1. Bestemmelsene i dette kapittelet er ikke til hinder for at vedkommende myndighet oversender opplysninger til følgende enheter til bruk i deres arbeid:

- a) ESSB-sentralbanker og andre organer med lignende funksjon i deres egenskap av monetære myndigheter når opplysningene er relevante for utførelsen av deres respektive lovfestede oppgaver, herunder gjennomføringen av pengepolitikken og tilhørende likviditetsforsyning, tilsyn med betalings-, clearing- og oppgjørssystemer samt opprettholdelse av finanssystemets stabilitet.
- b) Avtalefestede eller institusjonelle beskyttelsesordninger som er omhandlet i artikkel 113 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013.

c) Eventuelt andre offentlige myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med betalingssystemer.

d) ESRB, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽¹⁾, og ESMA når opplysningene er relevante for utførelsen av deres oppgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1092/2010, (EU) nr. 1094/2010 eller (EU) nr. 1095/2010.

Medlemsstatens skal treffe egnede tiltak for å fjerne hindringer for at vedkommende myndigheter kan oversende opplysninger i samsvar med første ledd.

2. Bestemmelsene i dette kapittelet er ikke til hinder for at myndigheter eller organer nevnt i nr. 1 oversender til vedkommende myndigheter slike opplysninger som de kan trenge ved anvendelse av artikkel 54.

3. De opplysningene som mottas i samsvar med nr. 1 og 2, skal være underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.

4. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at vedkommende myndigheter i en krisesituasjon som nevnt i artikkel 114 nr. 1 omgående oversender opplysninger til ESSB-sentralbankene når opplysningene er relevante for utførelsen av deres lovfestede oppgaver, herunder gjennomføringen av pengepolitikken og tilhørende likviditetsforsyning, tilsyn med betalings-, clearing- og oppgjørssystemer samt opprettholdelse av finanssystemets stabilitet, og til ESRB når disse opplysningene er relevante for utførelsen av dets lovfestede oppgaver.

Artikkel 59

Oversending av opplysninger til andre enheter

1. Uten hensyn til artikkel 53 nr. 1 og artikkel 54 kan medlemsstatene i henhold til nasjonal rett tillate at visse opplysninger gis videre til andre avdelinger hos deres sentralmyndigheter med ansvar for lovgivning om tilsyn med institusjoner, finansinstitusjoner og forsikringsforetak, og til inspektører som handler på vegne av disse avdelingene.

Slike opplysninger kan imidlertid gis videre bare når det er nødvendig for å føre tilsyn med, treffe forebyggende tiltak for og krisehåndtere kriserammede institusjoner. Uten at det berører nr. 2 i denne artikkelen, skal personer som har tilgang til opplysningene, være underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

I en krisesituasjon som omhandlet i artikkel 114 nr. 1 skal medlemsstatene tillate vedkommende myndigheter å gi videre opplysninger som er relevante for avdelingene nevnt i første ledd i dette nummeret, i alle berørte medlemsstater.

2. Medlemsstatene kan tillate at visse opplysninger i forbindelse med tilsyn med institusjoner gis videre til parlamentariske undersøkelseskomiteer i institusjonens medlemsstat, til revisjonsretter i institusjonens medlemsstat og til andre enheter med ansvar for undersøkelser i institusjonens medlemsstat på følgende vilkår:

- a) Enhetene har et klart definert mandat i henhold til nasjonal rett til å granske eller kontrollere virksomheten til myndigheter med ansvar for tilsyn med institusjoner eller for lovgivningen om et slikt tilsyn.
- b) Opplysningene er strengt nødvendige for å oppfylle mandatet nevnt i bokstav a).
- c) De personene som har tilgang til opplysningene, er i henhold til nasjonal rett underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.
- d) Dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som ga opplysningene, og eventuelt bare for de formålene disse myndighetene har gitt samtykke til.

I den grad videreformidling av opplysninger om tilsyn innebærer behandling av personopplysninger, skal all slik behandling i de enhetene som er nevnt i første ledd, overholde gjeldende nasjonale lover som innarbeider direktiv 95/46/EF i nasjonal rett.

Artikkel 60

Videreformidling av opplysninger mottatt ved stedlige kontroller og tilsyn

Medlemsstatene skal sikre at opplysninger som mottas i henhold til artikkel 52 nr. 3, artikkel 53 nr. 2 og artikkel 56, samt opplysninger som er innhentet ved stedlig kontroll eller stedlig tilsyn omhandlet i artikkel 52 nr. 1 og 2, aldri gis videre i henhold til artikkel 59 uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som ga opplysningene, eller fra vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der den stedlige kontrollen eller det stedlige tilsynet ble foretatt.

Artikkel 61

Videreformidling av opplysninger om clearing- og oppgjørstjenester

1. Bestemmelsene i dette kapitlet er ikke til hinder for at vedkommende myndigheter i en medlemsstat gir videre

opplysninger nevnt i artikkel 53, 54 og 55 til en clearingsentral eller et lignende organ som i henhold til nasjonal rett er anerkjent for å yte clearing- og oppgjørstjenester på et av deres nasjonale markeder, dersom de anser at det er nødvendig å gi slike opplysninger videre for å sikre at disse organene fungerer på en tilfredsstillende måte i forbindelse med markedsdeltakeres mislighold eller potensielle mislighold. De opplysningene som mottas, skal være underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.

2. Medlemsstatene skal imidlertid sikre at opplysninger som mottas i henhold til artikkel 53 nr. 2, ikke gis videre i tilfelle omhandlet i nr. 1 uten uttrykkelig samtykke fra de vedkommende myndighetene som ga opplysningene.

Artikkel 62

Behandling av personopplysninger

Behandling av personopplysninger i dette direktivet skal utføres i samsvar med direktiv 95/46/EF og, dersom det er relevant, forordning (EF) nr. 45/2001.

Avsnitt III

Plikter for personer med ansvar for lovfestet revisjon av årsregnskap og konsolidert regnskap

Artikkel 63

Plikter for personer med ansvar for lovfestet revisjon av årsregnskap og konsolidert regnskap

1. Medlemsstatene skal fastsette at enhver person som er godkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF av 17. mai 2006 om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap⁽¹⁾, og som i en institusjon utfører oppgavene beskrevet i artikkel 51 i rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 om årsregnskapene for visse selskapsformer⁽²⁾, artikkel 37 i rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 om konsoliderte regnskaper⁽³⁾ eller artikkel 73 i direktiv 2009/65/EF, eller enhver annen lovfestet oppgave, minst skal ha plikt til omgående å rapportere til vedkommende myndigheter alle forhold eller beslutninger som gjelder denne institusjonen, som personen har fått kjennskap til ved utførelsen av sin oppgave, og som kan

- a) utgjøre en vesentlig overtredelse av lover eller forskrifter som fastsetter vilkårene for godkjenning, eller som særskilt omhandler institusjoners virksomhet,
- b) skade institusjonens fortsatte virksomhet,

⁽¹⁾ EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87.

⁽²⁾ EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1.

- c) føre til at regnskapene ikke godkjennes, eller at det tas forbehold med hensyn til godkjenningen av dem.

Medlemsstatene skal minst fastsette at en person som nevnt i første ledd også skal ha plikt til å rapportere alle forhold eller beslutninger som vedkommende har fått kjennskap til i forbindelse med utførelsen av en oppgave som nevnt i første ledd, i et foretak som gjennom kontroll har nære forbindelser til institusjonen der oppgaven utføres.

2. Dersom personer godkjent i henhold til direktiv 2006/43/EF i god tro gir videre til vedkommende myndigheter opplysninger om forhold eller beslutninger som nevnt i nr. 1, skal dette ikke utgjøre et brudd på taushetsplikten i henhold til avtale eller lover eller forskrifter, og skal ikke medføre noen form for ansvar for disse personene. Slike opplysninger gis samtidig til institusjonens ledelsesorgan, med mindre det er tvingende grunner til ikke å gjøre det.

Avsnitt IV

Tilsynsmyndighet, myndighet til å ilegge sanksjoner og klageadgang

Artikkel 64

Tilsynsmyndighet og myndighet til å ilegge sanksjoner

1. Vedkommende myndigheter skal gis all tilsynsmyndighet til å gripe inn i institusjoners virksomhet dersom det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver, herunder særlig retten til å tilbakekalle en tillatelse i samsvar med artikkel 18, den myndigheten som kreves i samsvar med artikkel 102, og den myndigheten som er fastsatt i artikkel 104 og 105.

2. Vedkommende myndigheter skal utøve sin tilsynsmyndighet og sin myndighet til å ilegge sanksjoner i samsvar med dette direktivet og nasjonal rett på en av følgende måter:

- a) Direkte.
- b) I samarbeid med andre myndigheter.
- c) På eget ansvar ved delegering til slike myndigheter.
- d) Etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.

Artikkel 65

Administrative sanksjoner og andre administrative tiltak

1. Uten at det berører vedkommende myndigheters tilsynsmyndighet i henhold til artikkel 64 og medlemsstatenes

rett til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene fastsette regler for administrative sanksjoner og andre administrative tiltak som kan anvendes på overtredelser av nasjonale bestemmelser som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, og av forordning (EU) nr. 575/2013, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Dersom medlemsstatene beslutter ikke å fastsette regler for administrative sanksjoner for overtredelser som er omfattet av nasjonal strafferett, skal de underrette Kommisjonen om de relevante strafferettsbestemmelsene. De administrative sanksjonene og andre administrative tiltak skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Dersom forpliktelsene nevnt i nr. 1 får anvendelse på institusjoner, finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper, skal medlemsstatene ved overtredelse av nasjonale bestemmelser som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, eller av forordning (EU) nr. 575/2013, sikre at sanksjoner, med forbehold for vilkår fastsatt i nasjonal rett, kan anvendes på medlemmer av ledelsesorganet og andre fysiske personer som i henhold til nasjonal rett er ansvarlige for overtredelsen.

3. Vedkommende myndigheter skal ha all den informasjonsinnsamlings- og granskingsmyndigheten som de trenger for å utføre sine oppgaver. Uten at det berører andre relevante bestemmelser i dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, skal denne myndigheten omfatte følgende:

- a) Myndighet til å kreve at følgende fysiske eller juridiske personer gir alle opplysninger som er nødvendige for at vedkommende myndigheter skal kunne utføre sine oppgaver, herunder opplysninger som skal gis med regelmessige mellomrom og i bestemte formater for tilsynsformål og tilknyttede statistikkformål:
  - i) Institusjoner etablert i den berørte medlemsstaten.
  - ii) Finansielle holdingselskaper etablert i den berørte medlemsstaten.
  - iii) Blandede finansielle holdingselskaper etablert i den berørte medlemsstaten.
  - iv) Blandede holdingselskaper etablert i den berørte medlemsstaten.
  - v) Personer som tilhører enhetene nevnt i punkt i)-iv).
  - vi) En tredjepart som enhetene nevnt i punkt i)-iv) har utkontraktert driftsfunksjoner eller -virksomhet til.

b) Myndighet til å foreta all nødvendig gransking av alle personer nevnt i bokstav a) i)-iv) som er etablert eller ligger i den berørte medlemsstaten, når det er nødvendig for at vedkommende myndigheter skal kunne utføre sine oppgaver, herunder

- i) retten til å kreve framlegging av dokumenter,
- ii) å undersøke regnskapene og registrene til personene nevnt i bokstav a) i)-vi) og ta kopier av eller utdrag fra slike regnskaper eller registre,
- iii) å innhente skriftlige eller muntlige forklaringer fra personene nevnt i bokstav a) i)-vi) eller deres representanter eller personale,
- iv) å høre enhver annen person som går med på å bli spurt, for å samle inn opplysninger om gjenstanden for granskningen.

c) Myndighet, med forbehold for andre vilkår fastsatt i unionsretten, til å gjennomføre alt nødvendig tilsyn med forretningslokaler som tilhører de juridiske personene nevnt i bokstav a) i)-vi), og ethvert annet foretak som omfattes av konsolidert tilsyn når en vedkommende myndighet er den konsoliderende tilsynsmyndigheten, forutsatt at berørte vedkommende myndigheter er underrettet på forhånd. Dersom et tilsyn krever tillatelse fra en rettsmyndighet i henhold til nasjonal rett, skal det søkes om slik tillatelse.

Artikkel 66

Administrative sanksjoner og andre administrative tiltak ved overtredelse av krav til tillatelse og krav ved erverv av kvalifiserende eierandeler

1. Medlemsstatene skal sikre at det i deres lover og forskrifter i det minste fastsettes administrative sanksjoner og andre administrative tiltak med hensyn til følgende:

- a) Å drive virksomhet som består i å motta innskudd eller andre midler fra allmennheten som skal tilbakebetales, uten å være en kredittinstitusjon, i strid med artikkel 9.
- b) Å starte virksomhet som kredittinstitusjon uten tillatelse, i strid med artikkel 9.
- c) Direkte eller indirekte å erverve en kvalifiserende eierandel i en kredittinstitusjon eller ytterligere å øke, direkte eller indirekte, en slik kvalifiserende eierandel i en kredittinstitusjon med den følge at andelen av stemmerettene eller av kapitalen vil nå eller overstige tersklene omhandlet i artikkel 22 nr. 1, eller slik at kredittinstitusjonen vil bli vedkommendes datterforetak, uten skriftlig å underrette vedkommende myndigheter for den kredittinstitusjonen

som de søker å erverve eller øke en kvalifiserende eierandel i, i vurderingsperioden, eller til tross for at vedkommende myndigheter har motsatt seg dette, i strid med artikkel 22 nr. 1.

d) Direkte eller indirekte å avhende en kvalifiserende eierandel i en kredittinstitusjon eller redusere en kvalifiserende eierandel slik at andelen av stemmeretter eller kapital vil falle under tersklene omhandlet i artikkel 25, eller slik at kredittinstitusjonen vil opphøre å være et datterforetak, uten at vedkommende myndigheter er underrettet skriftlig.

2. Medlemsstatene skal sikre at de administrative sanksjonene og andre administrative tiltak som kan anvendes i tilfellene nevnt i nr. 1, minst omfatter følgende:

- a) En offentlig erklæring som angir navnet på den fysiske personen eller den institusjonen eller det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet som er ansvarlig, og overtredelsens art.
- b) Et pålegg der det kreves at den ansvarlige fysiske eller juridiske personen avslutter atferden og avstår fra å gjenta slik atferd.
- c) For en juridisk person, administrative overtredelsesgebyrer på opptil 10 % av foretakets samlede netto årsomsetning, herunder bruttoinntekter i form av renter til gode og tilsvarende inntekter, inntekter fra aksjer og andre verdipapirer med variabel/fast avkastning og provisjonsinntekter i samsvar med artikkel 316 i forordning (EU) nr. 575/2013 i foregående regnskapsår.
- d) For en fysisk person, administrative overtredelsesgebyrer på opptil 5 000 000 euro eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta per 17. juli 2013.
- e) Administrative overtredelsesgebyrer på opptil det dobbelte av beløpet for den fordelen som ble oppnådd ved overtredelsen, dersom fordelen kan beregnes.
- f) Forbud mot å utøve stemmeretten for den eller de aksjeeierne som anses for å være ansvarlige for overtredelsene nevnt i nr. 1.

Dersom foretaket nevnt i første ledd bokstav c) er et datterforetak av et morforetak, skal den relevante bruttoinntekten være den bruttoinntekten som framgår av det overordnede morforetakets konsoliderte regnskap for foregående regnskapsår.

*Artikkel 67***Andre bestemmelser**

1. Denne artikkelen får anvendelse på minst følgende omstendigheter:

- a) En institusjon har fått tillatelse på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter.
- b) En institusjon som når den får kjennskap til erverv eller avhendinger av eierandeler i sin kapital som fører til at andelen overstiger eller faller under en av tersklene nevnt i artikkel 22 nr. 1 eller artikkel 25, unnlater å underrette vedkommende myndigheter om dette, i strid med artikkel 26 nr. 1 første ledd.
- c) En institusjon som er børsnotert på et regulert marked i henhold til listen som ESMA skal offentliggjøre i samsvar med artikkel 47 i direktiv 2004/39/EF, unnlater å underrette vedkommende myndigheter minst én gang i året om navnene til aksjeeiere og deltakere som har kvalifiserende eierandeler, samt disse andelenes størrelse, i strid med artikkel 26 nr. 1 annet ledd i dette direktivet.
- d) En institusjon har ikke innført de styringsordningene som vedkommende myndigheter krever i samsvar med de nasjonale bestemmelsene som innarbeider artikkel 74 i nasjonal rett.
- e) En institusjon unnlater å gi opplysninger eller gir ufullstendige eller unøyaktige opplysninger til vedkommende myndigheter om overholdelsen av forpliktelsen til å oppfylle kravene til ansvarlig kapital fastsatt i artikkel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, i strid med artikkel 99 nr. 1 i nevnte forordning.
- f) En institusjon unnlater å rapportere eller gir ufullstendige eller unøyaktige opplysninger til vedkommende myndigheter når det gjelder dataene nevnt i artikkel 101 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- g) En institusjon unnlater å gi opplysninger eller gir ufullstendige eller unøyaktige opplysninger til vedkommende myndigheter om en stor eksponering, i strid med artikkel 394 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- h) En institusjon unnlater å gi opplysninger eller gir ufullstendige eller unøyaktige opplysninger til vedkommende myndigheter om likviditet, i strid med artikkel 415 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- i) En institusjon unnlater å gi opplysninger eller gir ufullstendige eller unøyaktige opplysninger til vedkommende myndigheter om den uvektede kjernekapitalandelen, i strid med artikkel 430 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.

- j) En institusjon unnlater gjentatte ganger eller systematisk å ha likvide midler, i strid med artikkel 412 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - k) En institusjon inngår en eksponering som overskrider grensene fastsatt i artikkel 395 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - l) En institusjon er eksponert for kredittrisikoen ved en verdipapiriseringsposisjon uten å oppfylle vilkårene fastsatt i artikkel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - m) En institusjon unnlater å offentliggjøre opplysninger eller gir ufullstendige eller unøyaktige opplysninger, i strid med artikkel 431 nr. 1, 2 og 3 eller artikkel 451 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - n) En institusjon foretar betalinger til innehavere av instrumenter som inngår i institusjonens ansvarlige kapital, i strid med artikkel 141 i dette direktivet, eller i tilfeller der artikkel 28, 51 eller 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 forbyr slike betalinger til innehavere av instrumenter som inngår i den ansvarlige kapitalen.
  - o) En institusjon er funnet skyldig i en alvorlig overtredelse av nasjonale bestemmelser som er vedtatt i henhold til direktiv 2005/60/EF.
  - p) En institusjon tillater en eller flere personer som ikke overholder artikkel 91, å bli eller fortsette å være medlem av ledelsesorganet.
2. Medlemsstatene skal sikre at de administrative sanksjonene og andre administrative tiltak som kan anvendes i tilfellene nevnt i nr. 1, minst omfatter følgende:
- a) En offentlig erklæring som angir navnet på den fysiske personen eller den institusjonen eller det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet som er ansvarlig, og overtredelsens art.
  - b) Et pålegg der det kreves at den ansvarlige fysiske eller juridiske personen avslutter atferden og avstår fra å gjenta slik atferd.
  - c) For en institusjon, tilbakekalling av institusjonens tillatelse i samsvar med artikkel 18.
  - d) Med forbehold for artikkel 65 nr. 2, et midlertidig forbud for et medlem av institusjonens ledelsesorgan eller enhver annen fysisk person som anses som ansvarlig, mot å utføre oppgaver i institusjoner.

- e) For en juridisk person, administrative overtredelsesgebyrer på opptil 10 % av foretakets samlede netto årsomsetning, herunder bruttoinntekter i form av renter til gode og tilsvarende inntekter, inntekter fra aksjer og andre verdipapirer med variabel/fast avkastning og provisjonsinntekter i samsvar med artikkel 316 i forordning (EU) nr. 575/2013 i foregående regnskapsår.
- f) For en fysisk person, administrative overtredelsesgebyrer på opptil 5 000 000 euro eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta per 17. juli 2013.
- g) Administrative overtredelsesgebyrer på opptil det dobbelte av beløpet for den fortjenesten som er oppnådd, eller det tapet som er unngått som følge av overtredelsen, når det er mulig å fastsette disse.

Dersom foretaket nevnt i første ledd bokstav e) er et datterforetak av et morforetak, skal den relevante bruttoinntekten være den bruttoinntekten som framgår av det overordnede morforetakets konsoliderte regnskap for foregående regnskapsår.

Artikkel 68

Offentliggjøring av administrative sanksjoner

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter på sitt offisielle nettsted offentliggjør minst alle administrative sanksjoner som ikke kan overprøves, og som ilegges for overtredelse av de nasjonale bestemmelsene som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, eller av forordning (EU) nr. 575/2013, herunder opplysninger om overtredelsens type og art og identiteten til den fysiske eller juridiske personen som sanksjonen gjelder, så snart som mulig etter at nevnte person er blitt underrettet om sanksjonene.

Dersom medlemsstatene tillater offentliggjøring av sanksjoner som kan overprøves, skal vedkommende myndigheter omgående offentliggjøre på sitt offisielle nettsted opplysninger om status for klagen og resultatet av den.

2. Vedkommende myndigheter skal offentliggjøre sanksjonene i anonymisert form på en måte som er i samsvar med nasjonal rett, i følgende tilfeller:

- a) Når sanksjonen ilegges en fysisk person og en offentliggjøring av personopplysninger viser seg å være urimelig etter en obligatorisk forhåndsvurdering.
- b) Dersom offentliggjøringen ville skade finansmarkedenes stabilitet eller en pågående strafferettslig etterforskning.

- c) Dersom offentliggjøringen, i den grad dette kan fastslås, ville medføre uforholdsmessig stor skade for de berørte institusjonene eller fysiske personene.

Dersom det forventes at omstendighetene nevnt i første ledd vil opphøre innen et rimelig tidsrom, kan offentliggjøring i henhold til nr. 1 utsettes i dette tidsrommet.

3. Vedkommende myndigheter skal sikre at opplysningene som offentliggjøres i henhold til nr. 1 og 2, forblir på deres offisielle nettsted i minst fem år. Personopplysninger skal bli liggende på vedkommende myndighets offisielle nettsted bare så lenge det er nødvendig, i samsvar med gjeldende personvernregler.

4. Senest 18. juli 2015 skal EBA framlegge en rapport for Kommissjonen om medlemsstatenes offentliggjøring av sanksjoner i anonymisert form som fastsatt i nr. 2, særlig dersom det har vært betydelige forskjeller mellom medlemsstatene med hensyn til dette. I tillegg skal EBA framlegge en rapport for Kommissjonen om alle betydelige forskjeller i varigheten av offentliggjøringen av sanksjoner i henhold til nasjonal rett.

Artikkel 69

Utveksling av opplysninger om sanksjoner og EBAs drift av en sentral database

1. Vedkommende myndigheter skal, med forbehold for kravene om taushetsplikt nevnt i artikkel 53 nr. 1, underrette EBA om alle administrative sanksjoner, herunder alle permanente forbud, som er ilagt i henhold til artikkel 65, 66 og 67, herunder eventuelle klager i den forbindelse og resultatet av disse. EBA skal drive en sentral database over administrative sanksjoner som er meddelt den, utelukkende med sikte på utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter. Databasen skal være tilgjengelig bare for vedkommende myndigheter, og den skal oppdateres på grunnlag av opplysninger som gis av vedkommende myndigheter.

2. Når en vedkommende myndighet vurderer godt omdømme i henhold til artikkel 13 nr. 1, artikkel 16 nr. 3, artikkel 91 nr. 1 og artikkel 121, skal den konsultere EBAs database over administrative sanksjoner. Dersom det skjer en statusendring, eller en klage tas til følge, skal EBA slette eller oppdatere relevante opplysninger på anmodning fra vedkommende myndigheter.

3. Vedkommende myndigheter skal i samsvar med nasjonal rett kontrollere om det er registrert en relevant dom på den berørte personens rulleblad. For dette formålet skal det utveksles opplysninger i samsvar med beslutning 2009/316/JIS og rammebeslutning 2009/315/JIS som gjennomført i nasjonal rett.

4. EBA skal ha et nettsted med lenker til hver vedkommende myndighets offentliggjøring av administrative sanksjoner i henhold til artikkel 68, og skal angi hvor lenge hver medlemsstat offentliggjør administrative sanksjoner.

Artikkel 70

Effektiv anvendelse av sanksjoner og vedkommende myndigheters utøvelse av sin myndighet til å ilegge sanksjoner

Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter når de bestemmer typen av administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak og nivået på administrative overtredelsesgebyrer, tar hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder eventuelt

- a) overtredelsens grovhet og varighet,
- b) graden av ansvar hos den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen,
- c) den finansielle styrken til den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen, slik den framgår for eksempel av en juridisk persons samlede omsetning eller av en fysisk persons årsinntekt,
- d) betydningen av den fortjenesten som er oppnådd eller det tapet som er unngått av den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen, i den grad dette kan fastslås,
- e) tap påført en tredjepart som følge av overtredelsen, i den grad dette kan fastslås,
- f) viljen hos den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen, til å samarbeide med vedkommende myndighet,
- g) tidligere overtredelser begått av den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen,
- h) overtredelsens eventuelle følger for finanssystemet.

Artikkel 71

Rapportering av overtredelser

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter innfører effektive og pålitelige ordninger for å oppmuntre til rapportering til vedkommende myndigheter av mulige eller faktiske overtredelser av nasjonale bestemmelser som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, og av forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Ordningene nevnt i nr. 1 skal minst omfatte

- a) særlige framgangsmåter for mottak av rapporter om overtredelser og oppfølging av dem,
- b) passende vern av arbeidstakere i institusjoner som rapporterer om overtredelser som er begått i institusjonen, i det minste mot gjengjeldelse, diskriminering eller andre typer urettferdig behandling,
- c) vern av personopplysninger både om den personen som rapporterer om overtredelsene, og den fysiske personen som angivelig er ansvarlig for overtredelsen, i samsvar med direktiv 95/46/EF,
- d) klare regler som sikrer at den personen som rapporterer om overtredelser som er begått i institusjonen, til enhver tid garanteres fortrolighet, med mindre offentliggjøring kreves i henhold til nasjonal rett i forbindelse med ytterligere granskinger eller etterfølgende rettergang.

3. Medlemsstatene skal kreve at institusjonene har innført egnede framgangsmåter som arbeidstakerne kan følge når de rapporterer om overtredelser internt, gjennom en særskilt, uavhengig og selvstendig kanal.

En slik kanal kan også opprettes gjennom ordninger avtalt mellom partene i arbeidslivet. Samme vern som i nr. 2 bokstav b), c) og d) får anvendelse.

Artikkel 72

Klageadgang

Medlemsstatene skal sikre at beslutninger og tiltak som treffes i henhold til lover og forskrifter vedtatt i samsvar med dette direktivet eller forordning (EU) nr. 575/2013, kan påklages. Medlemsstatene skal også sikre at unnlattelse av å treffe beslutning innen seks måneder etter inngivelse av en søknad om tillatelse som inneholder alle de opplysningene som kreves i henhold til nasjonale bestemmelser som innarbeider dette direktiv i nasjonal rett, kan påklages.

KAPITTEL 2

Framgangsmåter for kontroll

Avsnitt I

Intern kapitalvurderingsprosess

Artikkel 73

Ansvarlig kapital

Institusjoner skal ha sunne, effektive og omfattende strategier og framgangsmåter for fortløpende å vurdere og opprettholde beløp, typer og fordeling av ansvarlig kapital som de anser for tilstrekkelig til å dekke arten av og nivået for den risikoen som institusjonene er eller kan bli eksponert for.

Slike strategier og framgangsmåter skal være underlagt en regelmessig internkontroll for å sikre at de fortsatt er tilfredsstillende og står i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av vedkommende kredittinstitusjons virksomhet.

Avsnitt II

Styringsformer, framgangsmåter og ordninger i institusjoner

Underavsnitt 1

Allmenne prinsipper

Artikkel 74

Internstyring, gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner

1. Institusjoner skal ha solide styringsordninger, herunder en klar organisasjonsstruktur med klart definerte, gjennomsiktede og konsekvente ansvarslinjer, effektive framgangsmåter for å identifisere, styre, overvåke og rapportere den risikoen institusjonen er eller kan være eksponert for, forsvarlige internkontrollordninger, herunder forsvarlig forvaltnings- og regnskapspraksis, og godtgjøringspolitikk og -praksis som er forenlig med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring.

2. De styringsformene, framgangsmåtene og ordningene som er omhandlet i nr. 1, skal omfatte hele virksomheten og stå i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av de iboende risikoene i forretningsmodellen og institusjonens virksomhet. Det skal tas hensyn til de tekniske kriteriene som fastsettes i artikkel 76-95.

3. EBA skal i samsvar med nr. 2 utstede retningslinjer for styringsformene, framgangsmåtene og ordningene omhandlet i nr. 1.

4. Vedkommende myndigheter skal sikre at det innføres gjenopprettingsplaner for å gjenopprette en institusjons finansielle stilling etter en betydelig svekkelse, samt krisehåndteringsplaner. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet kan kravene om at en institusjon skal utarbeide, opprettholde og ajourføre gjenopprettingsplaner, og at krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet skal utarbeide krisehåndteringsplaner, lempes på dersom vedkommende myndigheter, etter samråd med den nasjonale makrotilsynsmyndigheten, anser at en bestemt institusjons krise, bl.a. på grunn av dens størrelse, forretningsmodell eller forbindelser med andre institusjoner eller med finanssystemet i alminnelighet, ikke vil påvirke finansmarkedene, andre institusjoner eller finansieringsvilkårene negativt.

Institusjonene skal i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet samarbeide nært med krisehåndteringsmyndighetene og gi dem alle de opplysningene som er nødvendige for å forberede og utarbeide gjennomførbare krisehåndteringsplaner med forslag til krisehåndtering av institusjoner på en ordnet måte i tilfelle krise.

I samsvar med artikkel 25 i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal EBA ha rett til å delta i og bidra til utvikling og samordning av effektive og ensartede gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner.

I den forbindelse skal EBA underrettes om og ha rett til å delta på møter om utviklingen og samordningen av gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner. Når slike møter eller slik virksomhet finner sted, skal EBA på forhånd holdes fullt underrettet om avholdelsen av møtene, de viktigste sakene som skal drøftes, og de tiltakene som skal vurderes.

Artikkel 75

Tilsyn med godtgjøringspolitikk

1. Vedkommende myndigheter skal samle inn de opplysningene som er offentliggjort i samsvar med kriteriene for offentliggjøring fastsatt i artikkel 450 nr. 1 bokstav g), h) og i) i forordning (EU) nr. 575/2013, og skal bruke dem til å sammenligne godtgjøringstendenser og -praksis. Vedkommende myndigheter skal gi EBA disse opplysningene.

2. EBA skal utstede retningslinjer for forsvarlig godtgjøringspolitikk som er i samsvar med prinsippene fastsatt i artikkel 92-95. Retningslinjene skal ta hensyn til prinsippene om forsvarlig godtgjøringspolitikk fastsatt i kommisjonsrekommendasjon 2009/384/EF av 30. april 2009 om godtgjøringspolitikk i finanssektoren⁽¹⁾.

ESMA skal samarbeide nært med EBA for å utarbeide retningslinjer for godtgjøringspolitikk for kategorier av medarbeidere som deltar i yting av investeringstjenester og investeringsvirksomhet i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i direktiv 2004/39/EF.

EBA skal anvende de opplysningene den mottar fra vedkommende myndigheter i samsvar med nr. 1, til å sammenligne godtgjøringstendenser og -praksis på unionsplan.

3. Vedkommende myndigheter skal samle inn opplysninger om antall fysiske personer per institusjon som mottar en godtgjøring på 1 million euro eller mer per regnskapsår, fordelt på godtgjøringsrammer på 1 million euro, herunder deres ansvarsområder, det aktuelle forretningsområdet og hovedelementene lønn, bonus, langsiktige utbetalinger og pensjonsbidrag. Opplysningene skal oversendes til EBA, som skal offentliggjøre dem samlet for hjemstaten i et felles rapporteringsformat. EBA kan utarbeide retningslinjer for å lette gjennomføringen av dette nummeret og sikre sammenhengen i opplysningene som samles inn.

⁽¹⁾ EUT L 120 av 15.5.2009, s. 22.

Underavsnitt 2

Tekniske kriterier for organisering og behandling av risikoer*Artikkel 76***Behandling av risikoer**

1. Medlemsstatene skal sikre at ledelsesorganet godkjenner og regelmessig gjennomgår strategier og retningslinjer for å ta opp, styre, overvåke og redusere de risikoene institusjonen er eller kan bli eksponert for, herunder risikoer som skyldes det makroøkonomiske miljøet de driver virksomhet i, sett i forhold til konjunktursyklusen.

2. Medlemsstatene skal sikre at ledelsesorganet setter av tilstrekkelig tid til å behandle risikospørsmål. Ledelsesorganet skal aktivt medvirke til og sikre at det settes av tilstrekkelige ressurser til styringen av alle vesentlige risikoer som er omhandlet i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013, samt til verdsetting av eiendeler, bruk av eksterne kredittvurderinger og interne modeller for disse risikoene. Institusjonen skal opprette rapporteringslinjer til ledelsesorganet som dekker alle vesentlige risikoer og retningslinjer for risikostyring samt endringer av dem.

3. Medlemsstatene skal sikre at institusjoner som er betydelige ut fra sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, nedsetter en risikokomiteé som skal bestå av medlemmer av ledelsesorganet som ikke utøver ledelsesfunksjoner i den berørte institusjonen. Risikokomiteens medlemmer skal ha de kunnskapene og ferdighetene samt den sakkunnskapen som kreves for fullt ut å forstå og kunne overvåke institusjonens risikostrategi og risikovillighet.

Risikokomiteen skal gi råd til ledelsesorganet om institusjonens overordnede aktuelle og framtidige risikovillighet og risikostrategi og bistå ledelsesorganet med å føre tilsyn med den øverste ledelsens gjennomføring av strategien. Ledelsesorganet skal beholde det overordnede risikoansvaret.

Risikokomiteen skal kontrollere at prisene på forpliktelser og eiendeler som tilbys kundene, fullt ut tar hensyn til institusjonens forretningsmodell og risikostrategi. Dersom prisene ikke gjenspeiler risikoene på en riktig måte i samsvar med forretningsmodellen og risikostrategien, skal risikokomiteen framlegge en tiltaksplan for ledelsesorganet.

Vedkommende myndigheter kan tillate at en institusjon som ikke anses som betydelig i henhold til første ledd, kombinerer risikokomiteen med revisjonskomiteen nevnt i artikkel 41 i direktiv 2006/43/EF. Medlemmene av den kombinerte komiteen skal ha de kunnskapene og ferdighetene samt den sakkunnskapen som er nødvendig for både risikokomiteen og revisjonskomiteen.

4. Medlemsstatene skal sikre at ledelsesorganet i sin tilsynsfunksjon og risikokomiteen, dersom en slik er blitt nedsatt, har tilstrekkelig tilgang til opplysninger om institusjonens risikosituasjon og, dersom det er nødvendig og relevant, til risikostyringsfunksjonen og eksterne sakkyndige.

Ledelsesorganet i sin tilsynsfunksjon og risikokomiteen, dersom en slik er blitt nedsatt, skal fastsette arten, omfanget, formatet og hyppigheten av de risikoopplysningene som de skal motta. For å fremme en forsvarlig godtgjøringspolitikk og -praksis skal risikokomiteen, uten at det berører godtgjøringskomiteens oppgaver, undersøke om insitamentene i godtgjøringsystemet tar hensyn til risiko, kapital, likviditet samt sannsynlighet og tidspunkt for fortjeneste.

5. Medlemsstatene skal i samsvar med forholdsmessighetskravet i artikkel 7 nr. 2 i kommisjonsdirektiv 2006/73/EF⁽¹⁾ sikre at institusjonene har en risikostyringsfunksjon som er uavhengig av driftsfunksjonene, og som har tilstrekkelig myndighet og tyngde samt tilstrekkelige ressurser og muligheter samt tilgang til ledelsesorganet.

Medlemsstatene skal sikre at risikostyringsfunksjonen sørger for at alle vesentlige risikoer identifiseres, måles og rapporteres på riktig måte. De skal sikre at risikostyringsfunksjonen deltar aktivt i utarbeidingen av institusjonens risikostrategi og i alle vesentlige risikostyringsbeslutninger, og at den kan gi et samlet overblikk over alle risikoer som gjelder for institusjonen.

Medlemsstatene skal om nødvendig sikre at risikostyringsfunksjonen kan rapportere direkte til ledelsesorganet i dets tilsynsfunksjon, uavhengig av den øverste ledelsen, og, dersom det er hensiktsmessig, ta opp problemer og advare nevnte organ i tilfeller der risikoutvikling påvirker eller kan påvirke institusjonen, uten at det berører det ansvaret ledelsesorganet har i sin tilsynsfunksjon og/eller ledelsesfunksjon i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013.

Lederen for risikostyringsfunksjonen skal være et uavhengig medlem av den øverste ledelsen med et særskilt ansvar for risikostyringsfunksjonen. Dersom arten, omfanget og kompleksiteten av institusjonens virksomhet ikke gjør det berettiget å utpeke en bestemt person, kan en annen overordnet medarbeider i institusjonen ivareta denne funksjonen, forutsatt at det ikke er noen interessekonflikt.

⁽¹⁾ Kommisjonsdirektiv 2006/73/EF av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til organisatoriske krav til og vilkår for drift av verdipapirforetak samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål (EUT L 241 av 2.9.2006, s. 26).

Lederen for risikostyringsfunksjonen skal ikke avsettes uten at ledelsesorganet i sin tilsynsfunksjon har godkjent dette, og skal om nødvendig ha direkte tilgang til ledelsesorganet i dets tilsynsfunksjon.

Anvendelsen av dette direktivet berører ikke anvendelsen av direktiv 2006/73/EF på verdipapirforetak.

Artikkel 77

Interne metoder for beregning av krav til ansvarlig kapital

1. Vedkommende myndigheter skal oppmuntre institusjoner som er betydelige i kraft av sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, til å utvikle intern kapasitet til å vurdere kredittrisiko og til å øke anvendelsen av den interne kredittvurderingsmetoden til beregning av krav til ansvarlig kapital for kredittrisiko når institusjonenes eksponeringer er vesentlige målt i absolutte tall, og når de samtidig har mange vesentlige motparter. Denne artikkelen berører ikke oppfyllelsen av kriteriene fastsatt i tredje del avdeling I kapittel 3 avsnitt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Vedkommende myndigheter skal, idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av institusjonenes virksomhet, overvåke at de ikke utelukkende eller automatisk støtter seg til eksterne kredittvurderinger ved vurdering av en enhets eller et finansielt instruments kredittverdighet.

3. Vedkommende myndigheter skal oppmuntre institusjoner, idet det tas hensyn til deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, til å utvikle intern kapasitet til å vurdere spesifikk risiko og til å øke anvendelsen av den interne kredittvurderingsmetoden til beregning av krav til ansvarlig kapital for spesifikk risiko i handelsporteføljen, sammen med interne modeller til beregning av krav til ansvarlig kapital for misligholds- og migrasjonsrisiko når deres eksponering for spesifikk risiko er vesentlig målt i absolutte tall, og når de har et stort antall vesentlige posisjoner i gjeldsinstrumenter fra forskjellige utstedere.

Denne artikkelen berører ikke oppfyllelsen av kriteriene fastsatt i tredje del avdeling IV kapittel 5 avsnitt 1-5 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å definere hva som menes med «eksponering for spesifikk risiko som er vesentlig målt i absolutte tall» i nr. 3 første ledd, og tersklene for et stort antall vesentlige motparter og posisjoner i gjeldsinstrumenter fra forskjellige utstedere.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 78

Tilsynsmyndighetenes referansemåling av interne metoder for beregning av krav til ansvarlig kapital

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjoner med tillatelse til å anvende interne metoder til beregning av risikovektede eksponeringsbeløp eller krav til ansvarlig kapital, med unntak av operasjonell risiko, rapporterer resultatene av beregningene av sine interne metoder for sine eksponeringer eller posisjoner som inngår i referanseporteføljene. Institusjonene skal med jevne mellomrom og minst én gang i året oversende resultatene av sine beregninger sammen med en forklaring av de metodene som er anvendt.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene oversender resultatene av beregningene nevnt i nr. 1 i henhold til malen utarbeidet av EBA i samsvar med nr. 8, til vedkommende myndigheter og EBA. Dersom vedkommende myndigheter velger å utvikle særskilte porteføljer, skal de gjøre det i samråd med EBA og sikre at institusjonene rapporterer resultatene av beregningene atskilt fra resultatene av beregningene for EBA-porteføljene.

3. Vedkommende myndigheter skal på grunnlag av opplysningene som institusjonene har gitt i samsvar med nr. 1, overvåke de forskjellige beregningene av risikovektede eksponeringsbeløp eller eventuelt krav til ansvarlig kapital, med unntak av operasjonell risiko, for eksponeringer eller transaksjoner i referanseporteføljen som disse institusjonene kommer fram til ved anvendelse av sine interne metoder. Minst én gang i året skal vedkommende myndigheter foreta en vurdering av kvaliteten på disse metodene særlig med hensyn til

- a) metoder som viser betydelige forskjeller i krav til ansvarlig kapital for samme eksponering,
- b) metoder der forskjellene er spesielt store eller små, og også der det er en betydelig og systematisk undervurdering av kravene til ansvarlig kapital.

EBA skal utarbeide en rapport for å bistå vedkommende myndigheter ved vurderingen av de interne metodenes kvalitet på grunnlag av opplysningene nevnt i nr. 2.

4. Dersom visse institusjoner avviker vesentlig fra flertallet av tilsvarende institusjoner, eller dersom de anvendte metodene har så lite til felles at det fører til stor variasjon i resultatene, skal vedkommende myndigheter undersøke årsakene til dette og treffe korrigerende tiltak dersom det klart kan fastslås at en institusjons metode fører til undervurdering av kravene til ansvarlig kapital som ikke kan tilskrives forskjeller i eksponeringenes eller posisjonenes underliggende risikoer.

5. Vedkommende myndigheter skal sikre at beslutninger om de korrigerende tiltakenes egnethet som omhandlet i nr. 4, er i samsvar med prinsippet om at slike tiltak skal opprettholde den interne metodens mål og derfor ikke

a) fører til standardisering eller foretrukne metoder,

b) skaper feilaktige insitamenter eller

c) medfører flokkmentalitet.

6. EBA kan utstede retningslinjer og anbefalinger i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 dersom den anser dette som nødvendig på grunnlag av opplysningene og vurderingene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkelen, for å bedre tilsynspraksisen eller institusjonenes praksis når det gjelder interne metoder.

7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

a) framgangsmåtene for å utveksle vurderinger i samsvar med nr. 3 mellom vedkommende myndigheter og med EBA,

b) standardene for vedkommende myndigheters vurderinger i henhold til nr. 3.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å angi

a) den malen, de definisjonene og de IT-løsningene som skal anvendes i Unionen i forbindelse med rapporteringen nevnt i nr. 2,

b) den eller de referanseporteføljene som er nevnt i nr. 1.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. Kommisjonen skal innen 1. april 2015 og etter samråd med EBA framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan referansemålingen av de interne modellene fungerer, herunder modellens virkeområde. Rapporten skal eventuelt følges av et forslag til regelverk.

Artikkel 79

Kredittrisiko og motpartsrisiko

Vedkommende myndigheter skal sikre at

a) kredittgiving er basert på forsvarlige og klart definerte kriterier og at framgangsmåten for å godkjenne, endre, fornye og refinansiere kreditt er klart fastsatt,

b) institusjonene har interne metoder som gjør det mulig for dem å vurdere kredittrisiko for eksponeringer i forbindelse med individuelle skyldnere, verdipapirer eller verdipapiriseringsposisjoner samt kredittrisiko på porteføljnivå. Særlig skal de interne metodene ikke utelukkende eller automatisk baseres på eksterne kredittvurderinger. Dersom kravene til ansvarlig kapital er basert på en kredittvurdering foretatt av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon (ECAI), eller på det faktum at en eksponering ikke er kredittvurdert, skal dette ikke fritta institusjonene for plikten til også å ta hensyn til andre relevante opplysninger for å fastsette fordelingen av ansvarlig kapital,

c) løpende forvaltning og overvåking av institusjonenes forskjellige kredittrisikobærende porteføljer og eksponeringer, herunder for å identifisere og håndtere problemkreditter og foreta passende verdjusteringer og avsetninger, skjer ved hjelp av effektive systemer,

d) kredittporteføljene er tilstrekkelig diversifisert sett i forhold til institusjonens målmarkeder og overordnede kredittstrategi.

Artikkel 80

Restrisiko

Vedkommende myndigheter skal sikre at risikoen for at de anerkjente teknikkene for kredittrisikoreduksjon som benyttes av kredittinstitusjonen, viser seg å være mindre effektive enn forventet, behandles og kontrolleres blant annet ved hjelp av skriftlige retningslinjer og framgangsmåter.

*Artikkel 81***Konsentrasjonsrisiko**

Vedkommende myndigheter skal sikre at konsentrasjonsrisiko som oppstår som følge av eksponeringer mot hver motpart, herunder sentrale motparter, grupper av motparter med innbyrdes forbindelser og motparter innenfor samme økonomiske sektor eller geografiske område, eller innenfor samme virksomhet eller vare, samt anvendelsen av teknikker for kreditttrisikoreduksjon, herunder særlig risiko forbundet med store indirekte kreditteksponeringer som f.eks. mot en enkelt utsteder av sikkerhet, behandles og kontrolleres blant annet ved hjelp av skriftlige retningslinjer og framgangsmåter.

*Artikkel 82***Verdipapiriseringsrisiko**

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at risikoer som oppstår som følge av verdipapiriseringsstransaksjoner der kredittinstitusjonen er investor, initiativtakende institusjon eller organiserende institusjon, herunder omdømmerisikoer (som kan oppstå i forbindelse med komplekse strukturer eller produkter), vurderes og behandles ved hjelp av hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter for å sikre at det økonomiske innholdet i transaksjonen gjenspeiles fullt ut i risikovurderingen og ledelsens beslutninger.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at likviditetsplaner for å håndtere følgene av både planlagt og tidlig innløsning foreligger hos institusjoner som er initiativtakere til rullerende verdipapiriseringsstransaksjoner med bestemmelser om tidlig innløsning.

*Artikkel 83***Markedsrisiko**

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at retningslinjene og framgangsmåtene for identifisering, måling og håndtering av alle vesentlige kilder for og virkninger av markedsrisikoer innføres.

2. Når den korte posisjonen forfaller før den lange, skal vedkommende myndigheter sikre at institusjonene også treffer tiltak mot risikoen for likviditetsmangel.

3. Den ansvarlige kapitalen skal være tilstrekkelig til å dekke vesentlige markedsrisikoer som ikke er omfattet av krav til ansvarlig kapital.

Institusjoner som ved beregning av kravene til ansvarlig kapital for posisjonsrisiko i samsvar med tredje del avdeling IV kapittel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, har motregnet sine posisjoner i en eller flere av de aksjene som utgjør en aksjeindeks, mot en eller flere posisjoner i aksjeindeksfuturekontrakten eller et annet aksjeindeksprodukt, skal ha tilstrekkelig ansvarlig kapital til å dekke basisrisikoen for tap som skyldes at futurekontraktens eller det andre produktets verdi ikke utvikler seg helt i takt med verdien av de aksjene som inngår i aksjeindeksen. Institusjonene skal også ha en slik tilstrekkelig ansvarlig kapital når de har posisjoner med motsatt fortegn i aksjeindeksfuturekontrakter som ikke er identiske med hensyn til løpetid og/eller sammensetning.

Når institusjoner anvender behandlingen i artikkel 345 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal de sikre at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å dekke risikoen for tap som foreligger mellom tidspunktet for den opprinnelige forpliktelsen og følgende virkedag.

*Artikkel 84***Renterisiko som følge av virksomhet utenfor handelsporteføljen**

Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene innfører systemer for å identifisere, vurdere og styre risiko som følge av mulige endringer i rentesatser som påvirker institusjonens virksomhet utenfor handelsporteføljen.

*Artikkel 85***Operasjonell risiko**

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene innfører retningslinjer og framgangsmåter for å vurdere og styre eksponering for operasjonell risiko, herunder modellrisiko, og for å dekke sjeldne hendelser med alvorlige følger for institusjonens virksomhet. Institusjonene skal presisere hva som menes med operasjonell risiko ved anvendelse av disse retningslinjene og framgangsmåtene.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at det foreligger beredskapsplaner og planer for opprettholdelse av virksomheten for å sikre institusjonens mulighet til å videreføre driften og begrense tap i tilfelle alvorlige forstyrrelser av virksomheten.

*Artikkel 86***Likviditetsrisiko**

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene har solide strategier, retningslinjer, framgangsmåter og systemer for identifisering, måling, styring og overvåking av likviditetsrisiko innenfor passende tidshorisonter, herunder intradag, for å sikre at institusjonen opprettholder likviditetsbuffer på et tilstrekkelig nivå. Disse strategiene, retningslinjene, framgangsmåtene og systemene skal tilpasses forskjellige forretningsområder, valutaer, filialer og juridiske personer og omfatte passende ordninger for fordeling av likviditetskostnader, utbytte og risikoer.

2. Strategiene, retningslinjene, framgangsmåtene og systemene nevnt i nr. 1 skal stå i et rimelig forhold til institusjonens kompleksitet, risikoprofil og virksomhetsområde samt den risikotoleransen som ledelsesorganet har fastsatt, og gjenspeile institusjonens betydning i hver medlemsstat der den utøver virksomhet. Institusjonene skal opplyse alle relevante forretningsområder om risikotoleransen.

3. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene, idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av deres virksomhet, har likviditetsrisikoprofiler som er forenlige med og ikke går lenger enn det som er nødvendig for et velfungerende og solid system.

Vedkommende myndigheter skal overvåke utviklingen med hensyn til likviditetsrisikoprofiler, for eksempel produktutforming og volumer, risikostyring, finansieringspolitikk og finansieringskonsentrasjon.

Vedkommende myndigheter skal treffe effektive tiltak dersom utviklingen nevnt i annet ledd kan føre til ustabilitet i den enkelte institusjonen eller i hele systemet.

Vedkommende myndigheter skal underrette EBA om alle tiltak som treffes i henhold til tredje ledd.

EBA skal, dersom det er hensiktsmessig, utarbeide anbefalinger i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene utvikler metoder for identifisering, måling, styring og overvåking av finansieringsposisjoner. Disse metodene skal omfatte nåværende og forventede vesentlige pengestrømmer i og fra eiendeler, forpliktelse og poster utenfor balansen, herunder betingede forpliktelse og mulige virkninger av omdømmerisiko.

5. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene skiller mellom eiendeler som er stilt som sikkerhet, og eiendeler uten heftelse som er tilgjengelige til enhver tid, særlig i krisesituasjoner. De skal også sikre at institusjonene tar hensyn til den juridiske personen der eiendelene befinner seg, det landet der eiendelene i henhold til lov er registrert enten i et register eller på en konto, samt til deres godtakbarhet, og de skal overvåke hvordan eiendelene kan mobiliseres til rett tid.

6. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene også tar hensyn til eksisterende juridiske, tilsynsmessige og driftsmessige begrensninger for mulige overføringer av likviditet og eiendeler uten heftelse både i og utenfor Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

7. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene vurderer ulike verktøyer for å redusere likviditetsrisiko, herunder et system med grenseverdier og likviditetsbuffer for å kunne motstå en rekke ulike stresshendelser, og en tilstrekkelig diversifisert finansieringsstruktur og tilgang til finansieringskilder. Disse ordningene skal gjennomgås regelmessig.

8. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene vurderer alternative scenarier for likviditetsposisjoner og risikoreduserende tiltak og gjennomgår forutsetningene som ligger til grunn for avgjørelser om finansieringsposisjonen, minst én gang i året. For disse formålene skal alternative scenarier særlig gjelde poster utenfor balansen og andre

betingede forpliktelse, herunder slike som gjelder spesialforetak for verdipapirisering eller andre spesialforetak, som nevnt i forordning (EU) nr. 575/2013, som institusjonen opptrer som organiserende institusjon overfor, eller yter vesentlig likviditetsstøtte til.

9. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene vurderer den mulige virkningen av alternative scenarier som gjelder selve institusjonen, hele markedet og en kombinasjon av mulige scenarier. Ulike tidsperioder og varierende grader av stressforhold skal vurderes.

10. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene justerer sine strategier, interne retningslinjer og grenser for likviditetsrisiko og utarbeider effektive beredskapsplaner, idet det tas hensyn til resultatene av de alternative scenarioene nevnt i nr. 8.

11. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene har planer for gjenopprettelse av likviditeten som fastsetter hensiktsmessige strategier og egnede gjennomføringstiltak for å bote på mulige likviditetsmangler, herunder for filialer som er etablert i en annen medlemsstat. Vedkommende myndigheter skal sikre at disse planene testes av institusjonene minst én gang i året, oppdateres på grunnlag av resultatet av de alternative scenarioene omhandlet i nr. 8 og rapporteres til og godkjennes av den øverste ledelsen slik at interne retningslinjer og framgangsmåter kan justeres tilsvarende. Institusjonene skal treffe nødvendige operasjonelle tiltak på forhånd for å sikre at planene for gjenopprettelse av likviditeten kan gjennomføres umiddelbart. For kredittinstitusjoner skal slike operasjonelle tiltak omfatte innehav av sikkerhet som er umiddelbart tilgjengelig for sentralbankfinansiering. I dette inngår det ved behov å inneha sikkerhet i en annen medlemsstats valuta eller valutaen i en tredjestat som kredittinstitusjonen har eksponeringer mot, og dersom det av operasjonelle grunner er nødvendig, innenfor territoriet til en vertsstat eller en tredjestat hvis valuta kredittinstitusjonen er eksponert mot.

Artikkel 87

Risiko for overdreven gjeldsoppbygging

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene har retningslinjer og framgangsmåter for identifisering, håndtering og overvåking av risiko for overdreven gjeldsoppbygging. Indikatorene på risikoen for overdreven gjeldsoppbygging skal omfatte den uvektede kjernekapitalandelen som er fastsatt i samsvar med artikkel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013, og ubalanse mellom eiendeler og forpliktelse.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene håndterer risikoen for overdreven gjeldsoppbygging med forsiktighet ved å ta behørig hensyn til mulige økninger i risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som følge av en minskning av institusjonens ansvarlige kapital gjennom forventede eller realiserte tap, avhengig av gjeldende regnskapsregler. For dette formålet skal institusjonene kunne motstå en rekke ulike stresshendelser i forbindelse med risikoen for overdreven gjeldsoppbygging.

Underavsnitt 3

Foretaksstyring*Artikkel 88***Styringsordninger**

1. Medlemsstatene skal sikre at ledelsesorganet definerer, fører tilsyn med og er ansvarlig for gjennomføringen av de styringsordningene som skal sikre effektiv og forsvarlig ledelse av institusjonen, herunder fordelingen av plikter i organisasjonen og forebygging av interessekonflikter.

Disse styringsordningene skal være i samsvar med følgende prinsipper:

- a) Ledelsesorganet har det overordnede ansvaret for institusjonen og godkjenner og fører tilsyn med gjennomføringen av institusjonens strategiske mål, risikostrategi og internstyring.
- b) Ledelsesorganet sikrer integriteten til regnskapssystemene og systemene for finansiell rapportering, herunder finansielle og operasjonelle kontroller og overholdelse av lover og relevante standarder.
- c) Ledelsesorganet fører tilsyn med prosessene for offentliggjøring og kommunikasjon.
- d) Ledelsesorganet er ansvarlig for å føre effektivt tilsyn med den øverste ledelsen.
- e) Lederen for ledelsesorganet i dets tilsynsfunksjon i en institusjon utøver ikke samtidig administrerende direktørs funksjoner i samme institusjon, med mindre institusjonen begrunner dette og vedkommende myndigheter har gitt tillatelse til det.

Medlemsstatene skal sikre at ledelsesorganet overvåker og regelmessig vurderer hvor effektive institusjonens styringsordninger er og treffer egnede tiltak for å håndtere eventuelle mangler.

2. Medlemsstatene skal sikre at institusjoner som er betydelige ut fra sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, nedsetter en nominasjonskomité som består av medlemmer av ledelsesorganet som ikke utøver ledelsesfunksjoner i den berørte institusjonen.

Nominasjonskomiteen skal

- a) finne, og med henblikk på ledelsesorganets eller generalforsamlingens godkjenning, anbefale kandidater til ledige stillinger i ledelsesorganet, vurdere kombinasjonen av

kunnskaper, ferdigheter, mangfold og erfaring som finnes i ledelsesorganet, og utarbeide en beskrivelse av de oppgavene som den ledige stillingen innbefatter, og de kvalifikasjonene som kreves, samt vurdere hvor mye tid som det må forventes å avsette til dette.

Nominasjonskomiteen skal dessuten fastsette et mål for representasjon av det underrepresenterte kjønn i ledelsesorganet og utarbeide en strategi for hvordan antall representanter for det underrepresenterte kjønn i ledelsesorganet kan økes for å nå målet. Målet, strategien og gjennomføringen skal offentliggjøres i samsvar med artikkel 435 nr. 2 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013,

- b) regelmessig og minst én gang i året vurdere ledelsesorganets struktur, størrelse, sammensetning og resultater og gi ledelsesorganet anbefalinger om endringer,
- c) regelmessig og minst én gang i året vurdere kunnskaper, ferdigheter og erfaringer hos de enkelte medlemmene av ledelsesorganet og i ledelsesorganet som helhet, og rapportere dette til ledelsesorganet,
- d) regelmessig gjennomgå ledelsesorganets strategi for utvelgning og utnevning av den øverste ledelsen og gi anbefalinger til ledelsesorganet.

Når den utfører sine oppgaver, skal nominasjonskomiteen i størst mulig utstrekning og fortløpende ta hensyn til behovet for å sikre at ledelsesorganets beslutningstaking ikke domineres av en enkelt person eller av en liten gruppe av personer på en måte som kan skade institusjonens overordnede interesser.

Nominasjonskomiteen skal kunne benytte alle slags ressurser som den anser hensiktsmessige, herunder ekstern rådgivning, og skal få tilstrekkelige midler til dette.

Dersom ledelsesorganet i henhold til nasjonal rett ikke har myndighet til å velge ut eller utnevne sine medlemmer, får dette nummeret ikke anvendelse.

*Artikkel 89***Rapportering per stat**

1. Fra 1. januar 2015 skal medlemsstatene kreve at hver institusjon årlig og på konsolidert grunnlag for regnskapsåret offentliggjør følgende opplysninger for hver medlemsstat og tredjestat der den er etablert:

- a) Navn, virksomhetens art og geografisk beliggenhet.

b) Omsetning.

Artikkel 91

c) Antall ansatte i heltidsekvivalenter.

Ledelsesorgan

d) Resultat før skatt.

1. Medlemmene av ledelsesorganet skal til enhver tid ha tilstrekkelig godt omdømme og tilstrekkelige kunnskaper, ferdigheter og erfaringer til å utføre sine oppgaver. Ledelsesorganets overordnede sammensetning skal avspeile et tilstrekkelig vidt spekter av erfaringer. Medlemmene av ledelsesorganet skal særlig oppfylle kravene i nr. 2-8.

e) Skatt på resultat.

2. Alle medlemmene av ledelsesorganet skal sette av tilstrekkelig tid til å utføre sine oppgaver i institusjonen.

f) Mottatte offentlige tilskudd.

2. Uten at det berører nr. 1, skal medlemsstatene kreve at institusjonene offentliggjør opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a), b) og c) for første gang 1. juli 2014.

3. Det antallet funksjoner i ledelsesorganer som et medlem kan ha samtidig, skal være avhengig av omstendighetene i det enkelte tilfellet og arten, omfanget og kompleksiteten av institusjonens virksomhet. Med mindre de representerer medlemsstaten, skal medlemmer av ledelsesorganet i en institusjon som er betydelig ut fra sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, fra 1. juli 2014 inneha bare en av følgende kombinasjoner av funksjoner i ledelsesorganet samtidig:

3. Innen 1. juli 2014 skal alle globalt systemviktige institusjoner som har tillatelse i Unionen, som fastsatt internasjonalt, framlegge for Kommissjonen de opplysningene som er nevnt i nr. 1 bokstav d), e) og f) på fortrolig grunnlag. Kommissjonen skal, etter samråd med EBA, EIOPA og ESMA, avhengig av hva som er mest hensiktsmessig, foreta en generell vurdering av mulige negative økonomiske konsekvenser av offentliggjøring av slike opplysninger, herunder innvirkningen på konkurranseevnen, investeringene og kredittmulighetene samt finanssystemets stabilitet. Kommissjonen skal framlegge sin rapport for Europaparlamentet og Rådet innen 31. desember 2014.

a) Én funksjon i ledelsesorganet med ledelsesansvar kombinert med to funksjoner i ledelsesorganet uten ledelsesansvar.

b) Fire funksjoner i ledelsesorganet uten ledelsesansvar.

Dersom Kommissjonens rapport påviser vesentlige negative virkninger, skal Kommissjonen vurdere å framlegge et passende forslag til regelverk om endring av offentliggjøringskravene i nr. 1 og kan, i samsvar artikkel 145 bokstav h), beslutte å utsette disse kravene. Kommissjonen skal hvert år vurdere på nytt om det er nødvendig å forlenge utsettelsen.

4. I henhold til nr. 3 skal følgende regnes som én funksjon i ledelsesorganet:

a) Funksjoner i ledelsesorganet med eller uten ledelsesansvar innenfor samme gruppe.

4. Opplysningene nevnt i nr. 1 skal revideres i samsvar med direktiv 2006/43/EF og om mulig offentliggjøres som et vedlegg til årsregnskapet eller eventuelt til konsernregnskapet for den berørte institusjonen.

b) Funksjoner i ledelsesorganet med eller uten ledelsesansvar i

i) institusjoner som er medlemmer av samme institusjonelle beskyttelsesordning, forutsatt at vilkårene i artikkel 113 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013 er oppfylt, eller

5. Dersom det i en framtidig regelverksakt i Unionen fastsettes offentliggjøringskrav som går lenger enn dem som er fastsatt i denne artikkelen, får denne artikkelen ikke lenger anvendelse og skal oppheves.

ii) foretak (herunder ikke-finansielle enheter) der institusjonen har en kvalifiserende eierandel.

5. Funksjoner i ledelsesorganer i organisasjoner som ikke hovedsakelig har kommersielt formål, skal ikke tas i betraktning ved anvendelse av nr. 3.

Artikkel 90

Offentliggjøring av avkastning på eiendeler

Institusjonene skal blant nøkkelindikatorene i sin årsrapport offentliggjøre sin avkastning på eiendeler beregnet som nettooverskudd dividert på deres balansesum.

6. Vedkommende myndigheter kan gi medlemmer av ledelsesorganet tillatelse til å inneha ytterligere én funksjon i ledelsesorganet uten ledelsesansvar. Vedkommende myndigheter skal regelmessig underrette EBA om slike tillatelser.

7. Ledelsesorganet skal ha tilstrekkelige kunnskaper, ferdigheter og erfaringer til å kunne forstå institusjonens virksomhet, herunder de største risikoene.

8. Hvert medlem av ledelsesorganet skal utvise ærlighet, integritet og selvstendig tenkning for om nødvendig effektivt å kunne vurdere og sette spørsmålstegn ved den øverste ledelsens beslutninger og effektivt føre tilsyn med og overvåke ledelsens beslutningstaking.

9. Institusjonene skal sette av tilstrekkelige menneskelige og økonomiske ressurser til å introdusere og lære opp medlemmene av ledelsesorganet.

10. Medlemsstatene eller vedkommende myndigheter skal kreve at institusjonene og deres respektive nominasjonskomiteer sikrer et vidt spekter av egenskaper og ferdigheter når de rekrutterer medlemmer til ledelsesorganet, og for det formålet innfører en politikk som fremmer mangfold i ledelsesorganet.

11. Vedkommende myndigheter skal samle inn de opplysningene som offentliggjøres i samsvar med artikkel 435 nr. 2 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013, og skal bruke dem som referanseverdi for å sammenligne praksis som fremmer mangfold. Vedkommende myndigheter skal gi EBA disse opplysningene. EBA skal bruke nevnte opplysninger som referanseverdi for å sammenligne praksis som fremmer mangfold på unionsplan.

12. EBA skal utstede retningslinjer for følgende:

- a) Begrepet tilstrekkelig tid som et medlem av ledelsesorganet skal sette av for å utføre sine oppgaver, sett i forhold til omstendighetene i det enkelte tilfellet og arten, omfanget og kompleksiteten av institusjonens virksomhet.
- b) Begrepet tilstrekkelige kunnskaper, ferdigheter og erfaringer i ledelsesorganet som nevnt i nr. 7.
- c) Begrepet ærlighet, integritet og selvstendig tenkning som et medlem av ledelsesorganet skal utvise, som nevnt i nr. 8.
- d) Begrepet tilstrekkelige menneskelige og økonomiske ressurser som avsettes til å introdusere og lære opp medlemmene av ledelsesorganet, som nevnt i nr. 9.
- e) Begrepet mangfold som det skal tas hensyn til ved utvelgning av medlemmer til ledelsesorganet, som nevnt i nr. 10.

EBA skal utstede disse retningslinjene innen 31. desember 2015.

13. Denne artikkelen berører ikke bestemmelsen om arbeidstakerrepresentasjon i ledelsesorganet i henhold til nasjonal rett.

Artikkel 92

Godtgjøringspolitikk

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at nr. 2 i denne artikkelen og artikkel 93, 94 og 95 anvendes på institusjoner på gruppe-, morforetaks- og datterforetaksnivå, herunder dem som er etablert i finanssentre offshore.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjoner, når de fastsetter og anvender sin samlede godtgjøringspolitikk, herunder lønn og skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser for kategorier av medarbeidere, herunder øverste ledelse, risikotakere, medarbeidere med kontrollfunksjoner og ansatte hvis samlede godtgjøring ligger i samme godtgjøringsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne, hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på deres risikoprofil, overholder følgende prinsipper på en slik måte og i den utstrekningen som er hensiktsmessig med hensyn til deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet:

- a) Godtgjøringspolitikken skal være forenlig med og fremme en forsvarlig og effektiv risikostyring, og den skal ikke oppmuntre til risikotaking som overskrider det risikonivået institusjonen tolererer.
- b) Godtgjøringspolitikken skal være i tråd med institusjonens forretningsstrategi, målsetninger, verdier og langsiktige interesser, og den skal omfatte tiltak for å unngå interessekonflikter.
- c) Institusjonens ledelsesorgan skal i sin tilsynsfunksjon vedta og regelmessig gjennomgå de allmenne prinsippene for godtgjøringspolitikken og ha ansvar for at den gjennomføres.
- d) Minst én gang i året skal gjennomføringen av godtgjøringspolitikken underlegges en sentral og uavhengig internkontroll for å fastslå om den er i samsvar med de retningslinjene og framgangsmåtene for godtgjøring som ledelsesorganet har vedtatt i sin tilsynsfunksjon.
- e) Medarbeidere som utfører kontrollfunksjoner, skal være uavhengige av de forretningsenhetene de fører tilsyn med, ha nødvendig myndighet og godtgjøres etter hvordan de når målene som er knyttet til deres funksjoner, uavhengig av resultatene på de forretningsområdene de kontrollerer.
- f) Godtgjøringen til personer i den øverste ledelsen som utøver risikostyrings- og etterlevelsesfunksjoner, skal underlegges direkte tilsyn av godtgjøringskomiteen nevnt i nr. 95 eller, dersom en slik komité ikke er nedsatt, av ledelsesorganet i sin tilsynsfunksjon.

g) Godtgjøringspolitikken skal, idet det tas hensyn til nasjonale kriterier for lønnsfastsettelse, skille klart mellom kriteriene for fastsettelse av

- i) fast grunnlønn, som først og fremst bør avspeile relevant yrkeserfaring og organisatorisk ansvar i henhold til den ansattes stillingsbeskrivelse som del av arbeidsavtalen, og
- ii) variabel godtgjøring, som bør avspeile bærekraftige og risikojusterte resultater samt resultater ut over det som kreves for å oppfylle kravene i den ansattes stillingsbeskrivelse som en del av arbeidsavtalen.

Artikkel 93

Institusjoner som får statsstøtte

I forbindelse med institusjoner som nyter godt av ekstraordinær statsstøtte, gjelder følgende prinsipper i tillegg til dem som er fastsatt i artikkel 92 nr. 2:

- a) Variabel godtgjøring er strengt begrenset til en prosentdel av nettoinntekten når den er uforenlig med opprettholdelsen av et forsvarlig kapitalgrunnlag og opphør av statsstøtten innen rimelig tid.
- b) De berørte vedkommende myndighetene krever at institusjonene omstrukturerer godtgjøringen slik at den blir forenlig med forsvarlig risikostyring og langsiktig vekst, herunder, dersom det er hensiktsmessig, at de fastsetter grenser for godtgjøring til medlemmer av institusjonens ledelsesorgan.
- c) Ingen variabel godtgjøring utbetales til medlemmene av ledelsesorganet i institusjonen uten at det begrunnes.

Artikkel 94

Variable bestanddeler av godtgjøringen

1. For variable bestanddeler av godtgjøringen gjelder følgende prinsipper i tillegg til, og på samme vilkår som, dem som er fastsatt i artikkel 92 nr. 2:

- a) Når godtgjøringen er resultatavhengig, skal det samlede godtgjøringsbeløpet fastsettes på grunnlag av en vurdering av den enkelte medarbeiderens og den berørte forretningsenhetens resultater og institusjonens samlede resultater, og ved vurderingen av den enkelte medarbeiderens resultater skal det tas hensyn til finansielle og ikke-finansielle kriterier.
- b) Resultatvurderingen skal inngå i en flerårig ramme for å sikre langsiktigheten i vurderingen og at den faktiske utbetalingen av de resultatavhengige bestanddelene av

godtgjøringen fordeles over et tidsrom der det tas hensyn til kredittinstitusjonens underliggende konjunktursyklus og forretningsrisiko.

- c) Den samlede variable godtgjøringen kan ikke begrense institusjonens mulighet til å styrke sitt kapitalgrunnlag.
- d) Garantert variabel godtgjøring er ikke forenlig med en forsvarlig risikostyring eller prinsippet om resultatlønn, og skal ikke inngå i framtidige godtgjøringsplaner.
- e) Garantert variabel godtgjøring skal forekomme bare unntaksvis og i forbindelse med nyansettelser, og skal, dersom institusjonen har et solid og sterkt kapitalgrunnlag, være begrenset til det første ansettelsesåret.
- f) Det skal være en passende balanse mellom faste og variable bestanddeler av den samlede godtgjøringen, og den faste bestanddelen skal utgjøre en tilstrekkelig stor andel av den samlede godtgjøringen til at det er mulig å gjennomføre en fullt fleksibel politikk med hensyn til variable godtgjøringsbestanddeler, herunder muligheten til ikke å utbetale noen variabel godtgjøringsbestanddel.
- g) Institusjonene skal fastsette et passende forhold mellom de faste og de variable bestanddelene av den samlede godtgjøringen der følgende prinsipper får anvendelse:
  - i) Den variable bestanddelen skal ikke overskride 100 % av den faste bestanddelen av den samlede godtgjøringen til hver enkelt person. Medlemsstatene kan fastsette en lavere maksimal prosentsats.

- ii) Medlemsstatene kan tillate at aksjeeiere eller institusjonens eiere eller deltakere godkjenner et høyere maksimumsnivå for forholdet mellom faste og variable bestanddeler av godtgjøringen, forutsatt at det samlede nivået for den variable bestanddelen ikke overskrider 200 % av den faste bestanddelen av den samlede godtgjøringen for hver enkelt person. Medlemsstatene kan fastsette en lavere maksimal prosentsats.

En eventuell godkjenning av en høyere sats i samsvar med første ledd i dette nummeret skal skje etter følgende framgangsmåte:

- Aksjeeiere eller institusjonens eiere eller deltakere skal treffe beslutning på grunnlag av en detaljert anbefaling fra institusjonen der grunnene til og virkeområdet for den godkjenningen det anmodes om, angis, herunder antall berørte ansatte, deres funksjoner og den forventede virkningen på kravet til opprettholdelse av et forsvarlig kapitalgrunnlag.

- Aksjeeiere eller institusjonens eiere eller deltakere skal treffe beslutning med et flertall på minst 66 %, forutsatt at minst 50 % av aksjene eller tilsvarende eierinteresser er representert, eller skal, dersom det ikke er tilfellet, treffe beslutning med et flertall på 75 % av de representerte eierinteressene.
  - Institusjonen skal underrette alle aksjeeiere eller institusjonens eiere eller deltakere om at det vil bli anmodet om en godkjenning i henhold til første ledd i dette nummeret, og skal på forhånd fastsette en rimelig frist for dette.
  - Institusjonen skal omgående underrette vedkommende myndighet om anbefalingen til dens aksjeeiere eller eiere eller deltakere, herunder den foreslåtte høyere maksimumssatsen og begrunnelsen for den, og skal kunne godtgjøre overfor vedkommende myndighet at den foreslåtte høyere satsen ikke er i strid med institusjonens forpliktelser i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, idet det særlig tas hensyn til institusjonens forpliktelser når det gjelder ansvarlig kapital.
  - Institusjonen skal omgående underrette vedkommende myndighet om de beslutningene som er truffet av dens aksjeeiere eller eiere eller deltakere, herunder godkjente høyere maksimumssatser i henhold til første ledd i dette nummeret, og vedkommende myndigheter skal anvende de mottatte opplysningene til å sammenligne institusjonenes praksis på dette området. Vedkommende myndigheter skal gi disse opplysningene til EBA, som skal offentliggjøre dem samlet for hjemstaten i et felles rapporteringsformat. EBA kan utarbeide retningslinjer for å lette gjennomføringen av dette strekpunktet og sikre sammenheng i opplysningene som samles inn.
  - Ansatte som er direkte berørt av de høyere maksimumsnivåene for variabel godtgjøring nevnt i dette nummeret, skal eventuelt ikke tillates, verken direkte eller indirekte, å utøve de stemmerettene de måtte ha som aksjeeiere eller institusjonens eiere eller deltakere.
- iii) Medlemsstatene kan tillate institusjonene å anvende den diskonteringsrenten som er nevnt i annet ledd i dette nummeret, på høyst 25 % av samlet variabel godtgjøring, forutsatt at den betales i instrumenter som utsettes i minst fem år. Medlemsstatene kan fastsette en lavere maksimal prosentsats.

EBA skal innen 31. mars 2014 utarbeide og offentliggjøre retningslinjer for den gjeldende

nominelle diskonteringsrenten, idet det tas hensyn til alle relevante faktorer, herunder inflasjonstakt og risiko, som omfatter utsettelsesperiodens lengde. I EBAs retningslinjer for diskonteringsrenten skal det særlig tas hensyn til hvordan det skal oppmuntres til å bruke instrumenter som utsettes i minst fem år.

- h) Betalinger knyttet til tidlig oppsigelse av en avtale skal stå i forhold til resultatene som er oppnådd over tid, og skal ikke belønne manglende resultatoppnåelse eller forsømmelser.
- i) Samlet godtgjøring knyttet til erstatning eller gjenkjøp av tidligere arbeidsavtaler skal være tilpasset institusjonens langsiktige interesser, herunder tilbakeholding, utsettelse, resultater og tilbakebetalingsordninger.
- j) Ved målingen av de resultatene som anvendes for å beregne variable godtgjøringsbestanddelene eller grupper av variable godtgjøringsbestanddelene, skal det inngå en justering for alle former for aktuelle og framtidige risikoer, og det skal tas hensyn til kapitalkostnadene og den nødvendige likviditeten.
- k) Ved fordelingen av de variable godtgjøringsbestanddelene i institusjonen skal det også tas hensyn til alle former for aktuelle og framtidige risikoer.
- l) En betydelig andel, og i alle tilfeller minst 50 %, av enhver variabel godtgjøring skal bestå av en sammensetning av
  - i) aksjer eller tilsvarende eierinteresser, avhengig av den berørte institusjonens juridiske struktur, eller instrumenter knyttet til aksjer eller, for institusjoner som ikke er børsnotert, tilsvarende instrumenter som ikke er kontantinstrumenter, og
  - ii) når det er mulig, andre instrumenter i henhold til artikkel 52 eller 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller andre instrumenter som fullt ut kan konverteres til rene kjernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i hvert enkelt tilfelle i tilstrekkelig grad avspeiler institusjonens kredittkvalitet ved fortsatt drift og er egnet til å bli brukt til variabel godtgjøring.

Instrumentene nevnt i dette nummeret skal omfattes av en hensiktsmessig tilbakeholdingspolitikk som er utformet slik at insitamentene tilpasses institusjonens langsiktige interesser. Medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter kan sette begrensninger for typen og utformingen av disse instrumentene eller forby visse instrumenter dersom det anses hensiktsmessig. Dette nummeret får anvendelse på både den andelen av den variable godtgjøringsbestanddelen som utsettes i samsvar med bokstav m), og den andelen av den variable godtgjøringsbestanddelen som ikke utsettes.

m) En betydelig andel, og i alle tilfeller minst 40 %, av den variable godtgjøringsbestanddelen skal utsettes i et tidsrom på minst tre til fem år og skal behørig tilpasses virksomhetens art og risiko samt den berørte medarbeiderens arbeidsoppgaver.

Godtgjøring som skal utbetales i samsvar med en utsettelsesordning, skal ikke opptjenes raskere enn på pro rata-grunnlag. Dersom den variable godtgjøringsbestanddelen utgjør et svært høyt beløp, skal minst 60 % av beløpet utsettes. Varigheten av utsettelsesperioden skal fastsettes i samsvar med institusjonens konjunktursyklus, virksomhetens art og risiko samt den berørte medarbeiderens arbeidsoppgaver.

n) Den variable godtgjøringen, herunder den utsatte delen, utbetales eller opptjenes bare dersom den er forsvarlig ut fra institusjonens samlede finansielle stilling og berettiget ut fra institusjonens, forretningsenhetens og den berørte personens resultater.

Uten at det berører de allmenne prinsippene i nasjonal avtale- og arbeidsrett, skal den samlede variable godtgjøringen som hovedregel reduseres betydelig når institusjonens finansielle resultat er svakt eller negativt, idet det tas hensyn til både den nåværende godtgjøringen og reduksjoner i utbetalinger av tidligere opptjente beløp, herunder gjennom ordninger for fradrag eller tilbakebetaling.

Opptil 100 % av den samlede variable godtgjøringen skal omfattes av fradrag- eller tilbakebetalingsordninger. Institusjonene skal fastsette særlige kriterier for anvendelse av fradrag og tilbakebetaling. Slike kriterier skal særlig omfatte situasjoner der medarbeideren

- i) har deltatt i eller vært ansvarlig for atferd som har ført til betydelige tap for institusjonen,
  - ii) ikke har oppfylt egnede standarder for egnethet og rettskaffenhet.
- o) Pensjonspolitikken er i tråd med institusjonens forretningsstrategi, målsetninger, verdier og langsiktige interesser.

Dersom den ansatte forlater institusjonen før pensjonsalder, skal institusjonen holde tilbake de skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelsene i et tidsrom på fem år i form av instrumenter nevnt i bokstav l). Når en ansatt når pensjonsalderen, skal de skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelsene utbetales til den ansatte i form av instrumenter nevnt i bokstav l) etter en tilbakeholdingsperiode på fem år.

p) Medarbeiderne skal forplikte seg til ikke å benytte personlige sikringsstrategier eller forsikringer knyttet til godtgjøring og ansvar for å undergrave de risikotilpasningsvirkningene som er innebygd i deres godtgjøringsordninger.

q) Variabel godtgjøring skal ikke utbetales gjennom ordninger eller metoder som gjør det enklere å omgå dette direktivet eller forordning (EU) nr. 575/2013.

2. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for spesifisering av de instrumentklassene som oppfyller vilkårene i nr. 1 bokstav l) ii), og når det gjelder kvalitative og egnede kvantitative kriterier for å fastsette kategorier av medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil som nevnt i artikkel 92 nr. 2.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 95

Godtgjøringskomité

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjoner som er betydelige i kraft av sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, skal nedsette en godtgjøringskomité. Godtgjøringskomiteen skal sammensettes på en måte som gjør det mulig for den å foreta en sakkyndig og uavhengig vurdering av godtgjøringspolitikk og – praksis samt de insitamentene som skapes for å styre risiko, kapital og likviditet.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at godtgjøringskomiteen har ansvar for det forberedende arbeidet i forbindelse med beslutninger om godtgjøring, herunder slike som vil få følger for den berørte institusjonens risiko og risikostyring, og som skal treffes av ledelsesorganet. Lederen for og medlemmene av godtgjøringskomiteen skal være medlemmer av ledelsesorganet som ikke utøver ledelsesfunksjoner i den berørte institusjonen. Dersom arbeidstakerrepresentasjonen i ledelsesorganet er fastsatt i nasjonal rett, skal en eller flere arbeidstakerrepresentanter delta i godtgjøringskomiteen. Når den forbereder slike beslutninger, skal godtgjøringskomiteen ta hensyn til aksjeeiernes, investorenes og andre berørte parters langsiktige interesser i institusjonen, samt allmennhetens interesse.

*Artikkel 96***Nettsted om foretaksstyring og godtgjøring**

Institusjoner som har et nettsted, skal forklare der hvordan de oppfyller kravene i artikkel 88-95.

Avsnitt III

Tilsyns- og evalueringsprosess*Artikkel 97***Tilsyn og evaluering**

1. Idet det tas hensyn til de tekniske kriteriene i artikkel 98 skal vedkommende myndigheter føre tilsyn med de styringsformene, strategiene, framgangsmåtene og ordningene som institusjonene har innført for å overholde dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, og evaluere

- a) de risikoene som institusjonene er eller kan bli eksponert for,
- b) de risikoene som en institusjon utgjør for finanssystemet, idet det tas hensyn til identifiseringen og målingen av systemrisiko i henhold til artikkel 23 i forordning (EU) nr. 1093/2010, eller eventuelt anbefalingene fra ESRB, og
- c) de risikoene som påvises ved stresstesting, idet det tas hensyn til arten og omfanget av og kompleksiteten til institusjonens virksomhet.

2. Tilsynet og evalueringen nevnt i nr. 1 skal omfatte alle krav i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. På grunnlag av tilsynet og evalueringen nevnt i nr. 1 skal vedkommende myndigheter avgjøre om de styringsformene, strategiene, framgangsmåtene og ordningene som institusjonene har innført, og deres ansvarlige kapital og likviditet, sikrer en solid styring og dekning av risiko.

4. Vedkommende myndigheter skal fastsette hvor hyppig og omfattende tilsynet og evalueringen nevnt i nr. 1 skal være, idet det tas hensyn til størrelsen, systemviktigheten, arten, omfanget og kompleksiteten når det gjelder den berørte institusjonens virksomhet, samt til forholdsmessighetsprinsippet. Tilsynet og evalueringen skal foretas minst én gang i året for institusjoner som dekkes av tilsynskontrollprogrammet omhandlet i artikkel 99 nr. 2.

5. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter omgående underretter EBA om resultatene av kontrollen

dersom den viser at institusjonen kan utgjøre en systemrisiko i samsvar med artikkel 23 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 98***Tekniske kriterier for tilsynet og evalueringen**

1. I tillegg til kredittrisiko, markedsrisiko og operasjonell risiko skal tilsynet og evalueringen som foretas av vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 97, minst omfatte

- a) resultatene av stresstester som er gjennomført i samsvar med artikkel 177 i forordning (EU) nr. 575/2013 av institusjoner som bruker en intern kredittvurderingsmetode,
- b) institusjonenes eksponering for og håndtering av konsentrasjonsrisiko, herunder deres oppfyllelse av kravene i fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikkel 81 i dette direktivet,
- c) soliditeten, egnetheten og gjennomføringsreglene når det gjelder de retningslinjene og framgangsmåtene institusjonene har gjennomført for styring av restrisikoen forbundet med bruken av anerkjente teknikker for kredittrisikoreduksjon,
- d) i hvilket omfang ansvarlig kapital som innehas av en institusjon med hensyn til eiendeler som den har verdipapirisert, er tilstrekkelig når det gjelder det økonomiske innholdet i transaksjonen, herunder graden av risikooverføring som oppnås,
- e) institusjonenes eksponering for og måling og styring av likviditetsrisiko, herunder utvikling av analyser av alternative scenarioer, håndtering av risikoreducerende tiltak (særlig likviditetsbufferens nivå, sammensetning og kvalitet) og effektive beredskapsplaner,
- f) virkningene av diversifisering og hvordan slike virkninger tas hensyn til i risikomålingssystemet,
- g) resultatene av stresstester gjennomført av institusjoner som bruker en intern modell til å beregne krav til ansvarlig kapital med hensyn til markedsrisiko i henhold til tredje del avdeling IV kapittel 5 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- h) den geografiske beliggenheten for institusjonenes eksponeringer,
- i) institusjonens forretningsmodell,
- j) vurderingen av systemrisiko i samsvar med kriteriene i artikkel 97.

2. Med hensyn til nr. 1 bokstav e) skal vedkommende myndigheter regelmessig foreta en omfattende vurdering av institusjonenes generelle likvidetsrisikostyring og fremme utviklingen av forsvarlige interne metoder. Når de foretar slike vurderinger, skal vedkommende myndigheter ta hensyn til institusjonenes rolle i finansmarkedene. Vedkommende myndigheter i en medlemsstat skal ta behørig hensyn til den mulige innvirkningen deres beslutninger kan få på stabiliteten i finanssystemet i alle øvrige berørte medlemsstater.

3. Vedkommende myndigheter skal overvåke om en institusjon stilltiende har gitt støtte til en verdipapirisering. Dersom det viser seg at en institusjon i mer enn ett tilfelle stilltiende har gitt støtte, skal vedkommende myndighet treffe egnede tiltak som gjenspeiler den økte forventningen om at institusjonen i framtiden vil gi støtte til sin verdipapirisering, og dermed ikke oppnå en betydelig risikooverføring.

4. Med hensyn til den beslutningen som skal treffes i henhold til artikkel 97 nr. 3 i dette direktivet, skal vedkommende myndigheter vurdere om verdijusteringene som er foretatt for posisjoner eller porteføljer i handelsporteføljen, som fastsatt i artikkel 105 i forordning (EU) nr. 575/2013/EF, gjør det mulig for institusjonen å selge eller sikre sine posisjoner innenfor et kort tidsrom uten å pådra seg vesentlige tap under normale markedsvilkår.

5. Tilsynet og evalueringen som foretas av vedkommende myndigheter, skal omfatte institusjonenes eksponering for renterisiko i forbindelse med virksomhet utenfor handelsporteføljen. Det skal minst kreves at det treffes tiltak i tilfeller der institusjoner hvis økonomiske verdi faller med mer enn 20 % av ansvarlig kapital som et resultat av en plutselig og uventet endring i rentesatser på 200 basispunkter eller en slik endring som er definert i EBAs retningslinjer.

6. Tilsynet og evalueringen som foretas av vedkommende myndigheter, skal omfatte institusjonenes eksponering for risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som avspeiles i indikatorene for overdreven gjeldsoppbygging, herunder den uvektede kjernekapitalandelen beregnet i samsvar med artikkel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013. Når vedkommende myndigheter avgjør om institusjonenes uvektede kjernekapitalandel er tilstrekkelig, og om deres styringsformer, strategier, framgangsmåter og ordninger for å styre risikoen for overdreven gjeldsoppbygging er tilstrekkelige, skal de ta hensyn til institusjonenes forretningsmodell.

7. Vedkommende myndigheters tilsyn og evaluering skal omfatte institusjonenes styringsformer, foretakskultur og verdier samt den evnen medlemmene av ledelsesorganet har til å utføre sine oppgaver. Når vedkommende myndigheter foretar tilsynet og evalueringen, skal de minst ha tilgang til dagsordener og underlagsdokumenter fra ledelsesorganets møter og møtene i dets komiteer samt resultatene av den interne eller eksterne vurderingen av ledelsesorganets resultater.

Artikkel 99

Tilsynskontrollprogram

1. Vedkommende myndigheter skal minst én gang i året vedta et tilsynskontrollprogram for de institusjonene de fører tilsyn med. I et slikt program skal det tas hensyn til tilsyns- og evalueringsprosessen i henhold til artikkel 97. Det skal inneholde følgende:

- a) En angivelse av hvordan vedkommende myndigheter har til hensikt å utføre sine oppgaver og fordele sine ressurser.
- b) En angivelse av hvilke institusjoner som skal underlegges utvidet tilsyn, og tiltak som treffes for et slikt tilsyn som fastsatt i nr. 3.
- c) En plan for tilsyn med de lokalene som brukes av en institusjon, herunder dens filialer og datterforetak etablert i andre medlemsstater, i samsvar med artikkel 52, 119 og 122.

2. Tilsynskontrollprogrammer skal omfatte følgende institusjoner:

- a) Institusjoner der resultatene av stresstestene omhandlet i artikkel 98 nr. 1 bokstav a) og g) og artikkel 100, eller resultatene av tilsyns- og evalueringsprosessen i henhold til artikkel 97, tyder på betydelig risiko for den fortløpende økonomiske soliditeten eller på manglende overholdelse av nasjonale bestemmelser som innarbeider dette direktivet i nasjonal rett, og av forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Institusjoner som utgjør en systemrisiko for finanssystemet.
- c) Alle andre institusjoner som vedkommende myndigheter mener trenger et slikt program.

3. Når det er hensiktsmessig i henhold til artikkel 97, skal følgende tiltak treffes om nødvendig:

- a) En økning i antallet eller hyppigheten av stedlige tilsyn i institusjonen.
- b) Vedkommende myndighets permanente tilstedeværelse i institusjonen.
- c) Ytterligere eller hyppigere rapportering fra institusjonen.
- d) Flere eller hyppigere kontroller av institusjonens driftsplan, strategiplan eller forretningsplan.

e) Tematiske undersøkelser som gjør det mulig å overvåke spesifikke risikoer som kan tenkes å oppstå.

4. Det faktum at vedkommende myndighet i hjemstaten vedtar et tilsynskontrollprogram, skal ikke hindre at vedkommende myndigheter i vertsstaten i enkelttilfeller foretar stedlige kontroller av og tilsyn med den virksomheten som filialer av institusjoner utøver på deres territorium i samsvar med artikkel 52 nr. 3.

Artikkel 100

Stresstesting innenfor rammen av tilsynet

1. Vedkommende myndigheter skal når det er hensiktsmessig, men minst én gang i året, utføre stresstesting på institusjoner som de fører tilsyn med, for å lette tilsynet og evalueringen i henhold til artikkel 97.

2. EBA skal utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å sikre at vedkommende myndigheter anvender samme metoder når de utfører årlig stresstesting.

Artikkel 101

Løpende tilsyn med tillatelsen til å anvende interne metoder

1. Vedkommende myndigheter skal regelmessig og minst hvert tredje år kontrollere institusjonenes oppfyllelse av kravene til metoder som krever tillatelse fra vedkommende myndigheter, før slike metoder anvendes til beregning av kravene til ansvarlig kapital i samsvar med tredje del i forordning (EU) nr. 575/2013. De skal særlig ta hensyn til endringer i en institusjons virksomhet og til gjennomføringen av disse metodene på nye produkter. Dersom vedkommende myndigheter oppdager vesentlige mangler i en institusjons interne metode for risikodekning, skal de sikre at manglene avhjelpes, eller treffe egnede tiltak for å redusere konsekvensene, herunder ved å innføre høyere multiplikasjonsfaktorer eller kapitalkravtillegg, eller treffe andre egnede og effektive tiltak.

2. Vedkommende myndigheter skal særlig kontrollere og vurdere om institusjonen bruker velutviklede og tidsmessige teknikker og praksiser i forbindelse med disse metodene.

3. Dersom det for en intern markedsrisikomodell forekommer mange overskridelser som omhandlet i artikkel 366 i forordning (EU) nr. 575/2013 som tyder på at modellen ikke lenger er tilstrekkelig nøyaktig, skal vedkommende myndigheter tilbakekalle tillatelsen til å bruke den interne modellen eller treffe egnede tiltak for å sikre at modellen omgående forbedres.

4. Dersom en institusjon har fått tillatelse til å anvende en metode som krever tillatelse fra vedkommende myndigheter før

metoden benyttes til beregning av krav til ansvarlig kapital i samsvar med tredje del i forordning (EU) nr. 575/2013, men ikke oppfyller kravene til å anvende en slik metode lenger, skal vedkommende myndigheter kreve at institusjonen enten på en tilfredsstillende måte godtgjør overfor vedkommende myndigheter at virkningen av manglende oppfyllelse er uvesentlig, dersom det er relevant i samsvar med forordning (EU) nr. 575/2013, eller framlegge en plan for innen rimelig tid igjen å oppfylle kravene og fastsette en frist for gjennomføring av planen. Vedkommende myndigheter skal kreve at planen forbedres dersom det er usannsynlig at den vil føre til full oppfyllelse, eller dersom fristen ikke er rimelig. Dersom det er usannsynlig at institusjonen igjen vil kunne oppfylle kravene innen en rimelig frist, og dersom det er relevant, ikke på en tilfredsstillende måte har godtgjort at virkningen av manglende oppfyllelse er uvesentlig, skal tillatelsen til å benytte metoden tilbakekalles eller begrenses til områder der kravene er oppfylt, eller områder der kravene vil kunne bli oppfylt innen en rimelig frist.

5. For å fremme ensartede og solide interne metoder i Unionen skal EBA analysere disse interne metodene i institusjonene, herunder om definisjonen av mislighold anvendes på en ensartet måte og hvordan institusjonene behandler lignende risikoer og eksponeringer.

EBA skal utarbeide retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, som inneholder referanseverdier på grunnlag av analysen.

Vedkommende myndigheter skal ta hensyn til denne analysen og disse referanseverdiene når de kontrollerer de tillatelsene som de gir institusjonene til å anvende interne metoder.

Avsnitt IV

Tilsynstiltak og tilsynsmyndighet

Artikkel 102

Tilsynstiltak

1. Vedkommende myndigheter skal kreve at en institusjon på et tidlig stadium treffer nødvendige tiltak for å behandle relevante problemer i følgende tilfeller:

a) Institusjonen oppfyller ikke kravene i dette direktivet eller forordning (EU) nr. 575/2013.

b) Vedkommende myndigheter har bevis for at institusjonen sannsynligvis vil overtre kravene i dette direktivet eller forordning (EU) nr. 575/2013 innen de neste tolv månedene.

2. Ved anvendelse av nr. 1 skal vedkommende myndigheter blant annet ha myndighet som omhandlet i artikkel 104.

*Artikkel 103***Anvendelse av tilsynstiltak på institusjoner med lignende risikoprofiler**

1. Dersom vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 97 fastslår at institusjoner med lignende risikoprofiler, f.eks. på grunn av lignende forretningsmodeller eller geografisk beliggenhet for eksponeringer, er eller kan bli eksponert for lignende risikoer eller utgjøre lignende risikoer for finanssystemet, kan de anvende tilsyns- og evalueringsprosessen omhandlet i artikkel 97 på disse institusjonene på en lignende eller identisk måte. For dette formålet skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter har den nødvendige rettslige myndigheten til å pålegge disse institusjonene krav i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 på en lignende eller identisk måte, herunder særlig myndighet til å føre tilsyn i henhold til artikkel 104, 105 og 106.

De typene institusjoner som er nevnt i første ledd, kan særlig fastsettes i samsvar med kriteriene i artikkel 98 nr. 1 bokstav j).

2. Vedkommende myndigheter skal underrette EBA når de anvender nr. 1. EBA skal overvåke tilsynspraksis og utstedte retningslinjer for å spesifisere hvordan lignende risikoer bør vurderes og hvordan en ensartet anvendelse av nr. 1 i hele Unionen kan sikres. Disse retningslinjene skal vedtas i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 104***Tilsynsmyndighet**

1. Ved anvendelse av artikkel 97, artikkel 98 nr. 4, artikkel 101 nr. 4 og artikkel 102 og 103 og av forordning (EU) nr. 575/2013 skal vedkommende myndigheter minst ha myndighet til å

- a) kreve at institusjoner har en ansvarlig kapital som overstiger kravene fastsatt i kapittel 4 i denne avdelingen og i forordning (EU) nr. 575/2013, i forbindelse med de risikoelementene og risikoene som ikke omfattes av artikkel 1 i nevnte forordning,
- b) kreve en styrking av de styringsformene, framgangsmåtene, ordningene og strategiene som er gjennomført i samsvar med artikkel 73 og 74,
- c) kreve at institusjoner framlegger en plan for hvordan de igjen skal oppfylle tilsynskravene i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, og fastsetter en frist for gjennomføring av planen, herunder forbedringer av planen med hensyn til virkeområde og frist,
- d) kreve at institusjoner anvender en særskilt avsetningspolitikk eller behandler eiendeler på en bestemt måte i forbindelse med kravene til ansvarlig kapital,

- e) begrense institusjoners virksomhet, transaksjoner eller nettverk eller kreve avhending av virksomhet som utgjør for stor risiko for institusjonens soliditet,
  - f) kreve en reduksjon av den iboende risikoen i institusjoners virksomhet, produkter og systemer,
  - g) kreve at institusjoner begrenser den variable godtgjøringen til en prosentdel av nettoinntekten når den er uforenlig med opprettholdelsen av et forsvarlig kapitalgrunnlag,
  - h) kreve at institusjoner anvender nettooverskuddet til å styrke ansvarlig kapital,
  - i) begrense eller forby utdelinger eller renteutbetalinger fra en institusjon til aksjeeiere, deltakere eller innehavere av andre godkjente kjernekapitalinstrumenter dersom forbudet ikke anses som mislighold fra institusjonens side,
  - j) innføre ytterligere eller hyppigere rapporteringskrav, herunder rapportering om kapital- og likviditetsposisjoner,
  - k) pålegge særlige likviditetskrav, herunder begrensning av avvikende løpetid mellom eiendeler og forpliktelser,
  - l) kreve ytterligere opplysninger.
2. Tilleggskravene til ansvarlig kapital nevnt i nr. 1 bokstav a) skal pålegges av vedkommende myndigheter i det minste dersom
- a) en institusjon ikke oppfyller kravene i artikkel 73 og 74 i dette direktivet eller i artikkel 393 i forordning (EU) nr. 575/2013,
  - b) risikoene eller risikoelementene ikke omfattes av kravene til ansvarlig kapital fastsatt i kapittel 4 i denne avdelingen eller i forordning (EU) nr. 575/2013,
  - c) anvendelsen av andre administrative tiltak alene sannsynligvis ikke vil gi tilstrekkelig forbedring av styringsformene, framgangsmåtene, ordningene og strategiene innen rimelig tid,
  - d) tilsynet omhandlet i artikkel 98 nr. 4 eller artikkel 101 nr. 4 avdekker at manglende oppfyllelse av kravene til anvendelse av den respektive metoden sannsynligvis vil føre til utilstrekkelige krav til ansvarlig kapital,

- e) det er sannsynlig at risikoene blir undervurdert til tross for at kravene i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013 er oppfylt, eller
- f) en institusjon rapporterer til vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 377 nr. 5 i forordning (EU) nr. 575/2013 om at stresstestresultatene omhandlet i nevnte artikkel vesentlig overstiger kravet til ansvarlig kapital for korrelasjonshandelsporteføljen.

3. Ved fastsettelsen av et egnet nivå for ansvarlig kapital på grunnlag av tilsynet og evalueringen foretatt i samsvar med avsnitt III, skal vedkommende myndigheter vurdere om det er nødvendig å pålegge et tilleggskrav til ansvarlig kapital ut over kravet til ansvarlig kapital, for å fange opp risikoer som en institusjon er eller kan bli eksponert for, idet det tas hensyn til følgende:

- a) De kvantitative og kvalitative aspektene ved institusjonenes vurderingsprosess nevnt i artikkel 73.
- b) Institusjonens styringsformer, framgangsmåter og ordninger nevnt i artikkel 74.
- c) Resultatet av tilsynet og evalueringen som er foretatt i samsvar med artikkel 97 eller 101.
- d) Vurderingen av systemrisiko.

Artikkel 105

Særlige likviditetskrav

Ved fastsettelsen av et egnet nivå for likviditetskrav på grunnlag av tilsynet og evalueringen foretatt i samsvar med avsnitt III skal vedkommende myndigheter vurdere om det er nødvendig å pålegge et særskilt likviditetskrav for å fange opp likviditetsrisikoer som en institusjon er eller kan bli eksponert for, idet det tas hensyn til følgende:

- a) Institusjonens særskilte forretningsmodell.
- b) Institusjonens styringsformer, framgangsmåter og ordninger nevnt i avsnitt II, og særlig i artikkel 86.
- c) Resultatet av tilsynet og evalueringen som er foretatt i samsvar med artikkel 97.
- d) Systemisk likviditetsrisiko som truer finansmarkedenes integritet i den berørte medlemsstaten.

Særlig bør vedkommende myndigheter, uten at det berører artikkel 67, vurdere om det er behov for å anvende administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak, herunder

tilsynsavgifter, på et nivå som i store trekk tilsvarer forskjellen mellom en institusjons faktiske likviditetsstilling og alle krav til likviditet og stabil finansiering som fastsettes på nasjonalt plan eller unionsplan.

Artikkel 106

Særlige offentliggjøringskrav

1. Medlemsstatene skal gi vedkommende myndigheter myndighet til å kreve at institusjonene

- a) offentliggjør opplysningene nevnt i åttende del i forordning (EU) nr. 575/2013 mer enn én gang i året, og fastsetter frister for offentliggjøringen,
- b) benytter bestemte medier og steder til offentliggjøring av andre opplysninger enn finansregnskapene.

2. Medlemsstatene skal gi vedkommende myndigheter myndighet til å kreve at morforetak årlig offentliggjør enten fullstendig eller ved henvisning til tilsvarende opplysninger, en beskrivelse av sin juridiske struktur og styrings- og organisasjonsstrukturen for gruppen av institusjoner i samsvar med artikkel 14 nr. 3, artikkel 74 nr. 1 og artikkel 109 nr. 2.

Artikkel 107

Sammenheng i tilsynskontroller, -evalueringer og -tiltak

1. Vedkommende myndigheter skal underrette EBA om

- a) hvordan tilsyns- og evalueringsprosessen omhandlet i artikkel 97 fungerer,
- b) den metoden som benyttes som grunnlag for beslutningene omhandlet i artikkel 98, 100, 101, 102, 104 og 105 om prosessen nevnt i bokstav a).

EBA skal vurdere opplysningene fra vedkommende myndigheter med henblikk på å oppnå sammenheng i tilsyns- og evalueringsprosessen. EBA kan anmode vedkommende myndigheter om tilleggsopplysninger for å fullføre sin vurdering på et forholdsmessig grunnlag i samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. EBA skal årlig rapportere til Europaparlamentet og Rådet om graden av tilnærming i medlemsstatenes anvendelse av dette kapitlet.

For å øke graden av slik tilnærming skal EBA foreta fagfellevurderinger i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer til vedkommende myndigheter for ytterligere å spesifisere, på en måte som svarer til institusjonenes størrelse, struktur og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, de felles framgangsmåtene og metodene for tilsyns- og evalueringsprosessen omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen og i artikkel 97, og for den vurderingen av organiseringen og behandlingen av risikoer som er omhandlet i artikkel 76-87, særlig med hensyn til konsentrasjonsrisiko i samsvar med artikkel 81.

Avsnitt V

Anvendelsesnivå

Artikkel 108

Intern kapitalvurderingsprosess

1. Vedkommende myndigheter skal kreve at enhver institusjon som verken er et datterforetak i den medlemsstaten der den har tillatelse og er underlagt tilsyn, eller et morforetak, samt enhver institusjon som ikke omfattes av konsolideringen i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 73 i dette direktivet på individuelt grunnlag.

Vedkommende myndigheter kan unnta en kredittinstitusjon fra kravene i artikkel 73 i dette direktivet i samsvar med artikkel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Dersom vedkommende myndigheter avstår fra å anvende kravene til ansvarlig kapital på konsolidert grunnlag i henhold til artikkel 15 i forordning (EU) nr. 575/2013, får kravene i artikkel 73 i dette direktivet anvendelse på konsolidert grunnlag.

2. Vedkommende myndigheter skal kreve at morinstitusjoner i en medlemsstat, i den utstrekning og på den måten som er beskrevet i første del avdeling II kapittel 2 avsnitt 2 og 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, oppfyller forpliktelsene fastsatt i artikkel 73 i dette direktivet på konsolidert grunnlag.

3. Vedkommende myndigheter skal kreve at institusjoner som kontrolleres av et finansielt morholdingselskap eller et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat, i den utstrekning og på den måten som er beskrevet i første del avdeling II kapittel 2 avsnitt 2 og 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, oppfyller forpliktelsene fastsatt i artikkel 73 i dette direktivet på grunnlag av det finansielle holdingselskapets eller det blandede finansielle holdingselskapets konsoliderte stilling.

Dersom flere enn én institusjon kontrolleres av et finansielt morholdingselskap eller et blandet finansielt morholdingselskap

i en medlemsstat, får første ledd anvendelse bare på den institusjonen som skal omfattes av tilsyn på konsolidert grunnlag i samsvar med artikkel 111.

4. Vedkommende myndigheter skal kreve at datterinstitusjoner anvender kravene i artikkel 73 på delkonsolidert grunnlag dersom disse institusjonene, eller deres morforetak dersom dette er et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap, har en institusjon, en finansinstitusjon eller et kapitalforvaltningsselskap som definert i artikkel 2 nr. 5 i direktiv 2002/87/EF som datterforetak i en tredjestat, eller har en deltakerinteresse i et slikt foretak.

Artikkel 109

Institusjoners styringsformer, framgangsmåter og ordninger

1. Vedkommende myndigheter skal kreve at institusjonene oppfyller forpliktelsene fastsatt i avdeling II i dette kapitlet på individuelt grunnlag, med mindre vedkommende myndigheter benytter unntaket i artikkel 7 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Vedkommende myndigheter skal kreve at morforetak og datterforetak som omfattes av dette direktivet, oppfyller forpliktelsene i avsnitt II i dette kapitlet på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag for å sikre at deres styringsformer, framgangsmåter og ordninger i avsnitt II i dette kapitlet er ensartede og godt integrerte, og at alle data og opplysninger som er av betydning for tilsynet, framlegges. De skal særlig sikre at morforetak og datterforetak som omfattes av dette direktivet, gjennomfører slike styringsformer, framgangsmåter og ordninger i sine datterforetak som ikke omfattes av dette direktivet. Disse styringsformene, framgangsmåtene og ordningene skal også være ensartede og godt integrerte, og datterforetakene skal også kunne framlegge data og opplysninger som er av betydning for tilsynet.

3. Forpliktelser i henhold til avsnitt II i dette kapitlet som gjelder datterforetak som ikke selv er omfattet av dette direktivet, får ikke anvendelse dersom morinstitusjonen i EU eller institusjoner som kontrolleres av et finansielt morholdingselskap i EU, eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU, kan godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at anvendelsen av avsnitt II er i strid med lovgivningen i den tredjestaten som datterforetaket er etablert i.

Artikkel 110

Tilsyn med og evaluering av tilsynstiltak

1. Vedkommende myndigheter skal anvende den tilsyns- og evalueringsprosessen som er omhandlet i avsnitt III i dette kapitlet, og tilsynstiltakene omhandlet i avsnitt IV i dette kapitlet i samsvar med anvendelsesnivået for kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsatt i første del avdeling II i nevnte forordning.

2. Dersom vedkommende myndigheter avstår fra å anvende kravene til ansvarlig kapital på konsolidert grunnlag i henhold til artikkel 15 i forordning (EU) nr. 575/2013, får kravene i artikkel 97 i dette direktivet anvendelse på tilsynet med verdipapirforetak på konsolidert grunnlag.

KAPITTEL 3

Tilsyn på konsolidert grunnlag

Avsnitt I

Prinsipper for å føre tilsyn på konsolidert grunnlag

Artikkel 111

Utpeking av den konsoliderende tilsynsmyndigheten

1. Dersom morforetaket er en morinstitusjon i en medlemsstat eller en morinstitusjon i EU, skal tilsyn på konsolidert grunnlag føres av vedkommende myndigheter som ga tillatelsen.

2. Dersom en institusjons morforetak er et finansielt morholdingselskap eller et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat eller et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU, skal tilsyn på konsolidert grunnlag føres av vedkommende myndigheter som ga tillatelsen.

3. Dersom institusjoner med tillatelse i to eller flere medlemsstater har samme finansielle morholdingselskap, samme blendede finansielle morholdingselskap i en medlemsstat, samme finansielle morholdingselskap i EU eller samme blendede finansielle morholdingselskap i EU som morforetak, skal tilsynet på konsolidert grunnlag føres av vedkommende myndigheter for den institusjonen som har tillatelse i den medlemsstaten der det finansielle holdingselskapet eller det blendede finansielle holdingselskapet ble etablert.

Dersom institusjoner med tillatelse i to eller flere medlemsstater har mer enn ett finansielt holdingselskap eller ett blandet finansielt holdingselskap med hovedkontor i forskjellige medlemsstater som morforetak, og det er en kredittinstitusjon i hver av disse medlemsstatene, skal tilsynet på konsolidert grunnlag føres av vedkommende myndighet for den kredittinstitusjonen som har den høyeste balansesummen.

4. Dersom mer enn én institusjon med tillatelse i Unionen har det samme finansielle holdingselskapet eller det samme blendede finansielle holdingselskapet som morforetak, og ingen av disse institusjonene har tillatelse i den medlemsstaten der det finansielle holdingselskapet eller det blendede finansielle holdingselskapet er etablert, skal tilsynet på konsolidert grunnlag føres av vedkommende myndighet som ga tillatelse til institusjonen med den høyeste balansesummen, som ved anvendelse av dette direktivet skal anses for å være den institusjonen som kontrolleres av et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU.

5. I særlige tilfeller kan vedkommende myndigheter ved felles avtale unnlate å anvende kriteriene nevnt i nr. 3 og 4 dersom det vil være uhensiktsmessig å anvende dem, idet det tas hensyn til institusjonene og den relative betydningen av deres virksomhet i forskjellige stater, og utpeke en annen vedkommende myndighet til å føre tilsyn på konsolidert grunnlag. I slike tilfeller skal vedkommende myndigheter før de treffer sin beslutning gi morinstitusjonen i EU, det finansielle morholdingselskapet i EU, det blendede finansielle morholdingselskapet i EU eller institusjonen med den høyeste balansesummen, alt etter hva som er relevant, mulighet til å uttale seg om nevnte beslutning.

6. Vedkommende myndigheter skal underrette Kommisjonen og EBA om avtaler som omfattes av nr. 5.

Artikkel 112

Den konsoliderende tilsynsmyndighetens samordning av tilsynsvirksomhet

1. I tillegg til forpliktelsene fastsatt i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013 skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten utføre følgende oppgaver:

- a) Samordne innsamlingen og spredningen av relevante eller vesentlige opplysninger ved fortsatt drift og i krisesituasjoner.
- b) Planlegge og samordne tilsynsvirksomheten ved fortsatt drift, herunder i forbindelse med virksomheten nevnt i avdeling VII kapittel 3 i samarbeid med de berørte vedkommende myndighetene.
- c) Planlegge og samordne tilsynsvirksomheten i samarbeid med de berørte vedkommende myndighetene og ved behov med ESSB-sentralbankene, som en forberedelse til krisesituasjoner og under krisesituasjoner, herunder en negativ utvikling i institusjoner eller i finansmarkedene, om mulig ved å anvende eksisterende kommunikasjonskanaler for å lette krisehåndteringen.

2. Dersom den konsoliderende tilsynsmyndigheten ikke utfører oppgavene nevnt i nr. 1, eller dersom vedkommende myndigheter ikke samarbeider med den konsoliderende tilsynsmyndigheten i det omfanget som kreves for at oppgavene nevnt i nr. 1 skal kunne utføres, kan enhver berørt vedkommende myndighet henvise saken til EBA og anmode om EBAs bistand i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA kan også på eget initiativ i samsvar med artikkel 19 nr. 1 annet ledd i nevnte forordning bistå vedkommende myndigheter ved uenighet om samordningen av tilsynsvirksomheten i henhold til denne artikkelen.

3. Planleggingen og samordningen av tilsynsvirksomheten nevnt i nr. 1 bokstav c) i denne artikkelen omfatter ekstraordinære tiltak nevnt i artikkel 117 nr. 1 bokstav d og artikkel 117 nr. 4 bokstav b), utarbeidingen av felles vurderinger, gjennomføringen av beredkapsplaner og informasjon til allmennheten.

Artikkel 113

Felles beslutninger om institusjonsspesifikke tilsynskrav

1. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten og vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn med datterforetakene til en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat skal gjøre alt som står i deres makt for å komme fram til en felles beslutning om følgende:

- a) Anvendelsen av artikkel 73 og 97 for å avgjøre om størrelsen på den konsoliderte ansvarlige kapitalen til gruppen av institusjoner er tilstrekkelig med hensyn til gruppens finansielle stilling og risikoprofil og den påkrevde størrelsen på den ansvarlige kapitalen med sikte på anvendelsen av artikkel 104 nr. 1 bokstav a) på hver enhet i gruppen og på konsolidert grunnlag.
- b) Tiltak for å håndtere eventuelle viktige spørsmål og resultater i forbindelse med likviditetstilsynet, herunder om organiseringen og behandlingen av risikoer er tilfredsstillende i henhold til artikkel 86, og om behovet for institusjonsspesifikke likviditetskrav i samsvar med artikkel 105 i dette direktivet.

2. De felles beslutningene nevnt i nr. 1 skal treffes

- a) ved anvendelse av nr. 1 bokstav a), senest fire måneder etter at den konsoliderende tilsynsmyndigheten framla en rapport som inneholder risikovurderingen av gruppen av institusjoner i samsvar med artikkel 73 og 97 og artikkel 104 nr. 1 bokstav a) for de andre berørte vedkommende myndighetene,
- b) ved anvendelse av nr. 1 bokstav b), senest én måned etter at den konsoliderende tilsynsmyndigheten framla en rapport som inneholder en vurdering av gruppens likviditetsrisikoprofil i samsvar med artikkel 86 og 105.

De felles beslutningene skal også ta behørig hensyn til den risikovurderingen av datterforetak som foretas av berørte vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 73 og 97.

De felles beslutningene skal framgå av dokumenter som inneholder en fullstendig begrunnelse, og som skal oversendes til morinstitusjonen i EU av den konsoliderende tilsynsmyndigheten. Ved uenighet skal den konsoliderende

tilsynsmyndigheten på anmodning fra en av de andre berørte vedkommende myndighetene rådføre seg med EBA. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten kan rådføre seg med EBA på eget initiativ.

3. Dersom en felles beslutning fra vedkommende myndigheter ikke foreligger innen fristene nevnt i nr. 2, skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten treffe beslutning om anvendelsen av artikkel 73, 86 og 97, artikkel 104 nr. 1 bokstav a) og artikkel 105 på konsolidert grunnlag, etter at den har tatt behørig hensyn til de risikovurderingene av datterforetak som er foretatt av berørte vedkommende myndigheter. Dersom en berørt vedkommende myndighet etter utløpet av fristene nevnt i nr. 2 har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som EBA kan treffe i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Fristene nevnt i nr. 2 skal anses å utgjøre meklingsfasen i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller eventuelt perioden på én måned, eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Beslutningen om anvendelsen av artikkel 73, 86 og 97, artikkel 104 nr. 1 bokstav a) og artikkel 105 skal treffes av de respektive vedkommende myndighetene med ansvar for tilsynet med datterforetak av en morkredittinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU på individuelt eller delkonsolidert grunnlag, etter at de har tatt behørig hensyn til de synspunktene og forbeholdene som den konsoliderende tilsynsmyndigheten har gitt uttrykk for. Dersom en av de berørte vedkommende myndighetene etter utløpet av en av fristene nevnt i nr. 2 har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal vedkommende myndigheter utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som EBA kan treffe i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Fristene nevnt i nr. 2 skal anses å utgjøre meklingsfasen i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller eventuelt perioden på én måned, eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Beslutningene skal framgå av et dokument som inneholder en fullstendig begrunnelse, og skal ta i betraktning andre vedkommende myndigheters risikovurderinger, synspunkter og forbehold som er kommet til uttrykk i løpet av fristene nevnt i nr. 2. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal sende dokumentet til alle berørte vedkommende myndigheter og til morinstitusjonen i EU.

Dersom EBA er rådspurt, skal alle vedkommende myndigheter ta hensyn til dens råd og begrunne eventuelle betydelige avvik fra dem.

4. De felles beslutningene nevnt i nr. 1 og beslutningene som treffes av vedkommende myndigheter i mangel av en felles beslutning i samsvar med nr. 3, skal anses som avgjørende og anvendes av vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene.

De felles beslutningene nevnt i nr. 1 og enhver beslutning som treffes i mangel av en felles beslutning i samsvar med nr. 3, skal ajourføres årlig eller, i unntakstilfeller dersom en vedkommende myndighet som har ansvar for tilsynet med datterforetak av en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU i en skriftlig og behørig begrunnet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndigheten ber om at beslutningen om anvendelsen av artikkel 104 nr. 1 bokstav a) og artikkel 105 ajourføres. I sistnevnte tilfelle kan ajourføringen behandles bilateralt av den konsoliderende tilsynsmyndigheten og vedkommende myndighet som framsetter anmodningen.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av den felles beslutningsprosessen som er nevnt i denne artikkelen, med hensyn til anvendelsen av artikkel 73, 86 og 97, artikkel 104 nr. 1 bokstav a) og artikkel 105 med sikte på å lette felles beslutninger.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 1. juli 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 114

Opplysningskrav i krisesituasjoner

1. Dersom det oppstår en krisesituasjon, herunder en situasjon som beskrevet i artikkel 18 i forordning (EU) nr. 1093/2010, eller en situasjon med en negativ utvikling på markedene som ville kunne skade markedslikviditeten og finanssystemets stabilitet i en av medlemsstatene der enheter i en gruppe har fått tillatelse, eller der betydelige filialer som nevnt i artikkel 51 er etablert, skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten, med forbehold for kapittel 1 avsnitt 2 og eventuelt artikkel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, så snart som mulig varsle EBA og myndighetene nevnt i artikkel 58 nr. 4 og artikkel 59 og oversende alle opplysningene som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver. Disse forpliktelsene skal gjelde for alle vedkommende myndigheter.

Dersom en ESSB-sentralbank får kjennskap til en situasjon som beskrevet i første ledd, skal den så snart som mulig varsle vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 112 samt EBA.

Når det er mulig, skal vedkommende myndighet og myndigheten nevnt i artikkel 58 nr. 4 benytte eksisterende kommunikasjonskanaler.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal, når den har behov for opplysningene som allerede er gitt til en annen vedkommende myndighet, om mulig kontakte denne myndigheten for å hindre dobbelrapportering til de forskjellige myndighetene som medvirker i tilsynet.

Artikkel 115

Samordnings- og samarbeidsordninger

1. For å tilrettelegge for og opprette et effektivt tilsyn skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten og de andre vedkommende myndighetene ha skriftlige samordnings- og samarbeidsordninger.

I henhold til disse ordningene kan ytterligere oppgaver overlates til den konsoliderende tilsynsmyndigheten, og det kan fastsettes framgangsmåter for beslutningsprosessen og samarbeidet med andre vedkommende myndigheter.

2. Vedkommende myndigheter med ansvar for å gi tillatelse til datterforetaket av et morforetak som er en institusjon, kan ved tosidig avtale i samsvar med artikkel 28 i forordning (EU) nr. 1093/2010, delegerer sitt tilsynsansvar til vedkommende myndigheter som ga tillatelse til og fører tilsyn med morforetaket, slik at de påtar seg ansvaret for å føre tilsyn med datterforetaket i samsvar med dette direktivet. EBA skal holdes underrettet om at slike avtaler finnes og om innholdet i dem. Den skal videresende slike opplysninger til vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene og til Den europeiske komité for bankspørsmål.

Artikkel 116

Tilsynskollegier

1. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal opprette tilsynskollegier for å lette utførelsen av oppgavene omhandlet i artikkel 112 og 113 og artikkel 114 nr. 1 og, med forbehold for fortrolighetskravene i nr. 2 i denne artikkelen og unionsretten, sikre egnet samordning og samarbeid med tilsynsmyndighetene i berørte tredjestater, dersom det er hensiktsmessig.

EBA skal bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene omhandlet i denne artikkelen virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte i samsvar med artikkel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010. For det formålet skal EBA delta når den finner det hensiktsmessig, og skal i den forbindelse anses som en vedkommende myndighet.

Tilsynskollegier skal fastsette en ramme for den konsoliderende tilsynsmyndighetens, EBAs og andre berørte vedkommende myndigheters utførelse av følgende oppgaver:

- a) Utveksle opplysninger seg imellom og med EBA i samsvar med artikkel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- b) Oppnå enighet om frivillig fordeling av oppgaver og frivillig delegering av ansvarsområder, dersom det er hensiktsmessig.
- c) Fastsette tilsynskontrollprogrammer nevnt i artikkel 99 basert på en risikovurdering av gruppen i samsvar med artikkel 97.
- d) Øke effektiviteten i tilsynet ved å fjerne unødvendig dobbeltarbeid i forbindelse med tilsynskravene, herunder i forbindelse med anmodningene om opplysninger nevnt i artikkel 114 og artikkel 117 nr. 3.
- e) Oppnå ensartet anvendelse av tilsynskravene i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 på alle enheter i gruppen, uten at det berører de valgmulighetene og mulighetene til skjønnsutøvelse som er fastsatt i unionsretten.
- f) Anvende artikkel 112 nr. 1 bokstav c), idet det tas hensyn til arbeidet i andre fora som kan være opprettet på dette området.

2. Vedkommende myndigheter som deltar i tilsynskollegiene, skal ha et nært samarbeid med EBA. Fortrolighetskravene i kapittel 1 avsnitt II i dette direktivet og artikkel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF skal ikke hindre vedkommende myndigheter i å utveksle fortrolige opplysninger innenfor tilsynskollegier. Opprettelsen av tilsynskollegiene og deres virkemåte skal ikke berøre vedkommende myndigheters rettigheter og ansvar i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Opprettelsen av kollegiene og deres virkemåte skal bygge på skriftlige ordninger som nevnt i artikkel 115, som skal fastsettes av den konsoliderende myndigheten etter samråd med berørte vedkommende myndigheter.

4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette alminnelige vilkår for tilsynskollegienes virkemåte.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. desember 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette tilsynskollegienes virkemåte i praksis.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. desember 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med datterforetak av en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt holdingselskap i EU, og vedkommende myndigheter i en vertsstat der det er etablert betydelige filialer som nevnt i artikkel 51, eventuelt ESSB-sentralbanker og, når det er hensiktsmessig, tredjestaters tilsynsmyndigheter, forutsatt at det foreligger fortrolighetskrav som ifølge alle vedkommende myndigheter er likeverdige med kravene i kapittel 1 avsnitt II i dette direktivet og eventuelt artikkel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, kan delta i tilsynskollegiene.

7. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal lede møtene i kollegiet og bestemme hvilke vedkommende myndigheter som skal delta på kollegiets møter eller i dets virksomhet. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal på forhånd holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om avholdelsen av slike møter, de viktigste sakene som skal drøftes, og de tiltakene som skal vurderes. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal også i god tid holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om de tiltakene som treffes på disse møtene, eller om de tiltakene som gjennomføres.

8. Beslutningen som den konsoliderende tilsynsmyndigheten treffer, skal ta hensyn til hvilken relevans den tilsynsmyndigheten som skal planlegges eller samordnes for disse myndighetene, har, særlig den mulige innvirkningen på finanssystemets stabilitet i de berørte medlemsstatene nevnt i artikkel 7 og forpliktelsene nevnt i artikkel 51 nr. 2.

9. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal, med forbehold for fortrolighetskravene i kapittel 1 avsnitt II i dette direktivet og eventuelt artikkel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, underrette EBA om tilsynskollegienes virksomhet, herunder i krisesituasjoner, og meddele EBA alle opplysninger som har særlig betydning for en tilsynsmessig tilnærming.

Ved uenighet mellom vedkommende myndigheter om tilsynskollegienes virkemåte, kan en av de berørte vedkommende myndighetene henvise saken til EBA og anmode om EBAs bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA kan også på eget initiativ i samsvar med artikkel 19 nr. 1 annet ledd i nevnte forordning bistå vedkommende myndigheter ved uenighet om tilsynskollegienes virkemåte i henhold til denne artikkelen.

Artikkel 117

Samarbeidsplikt

1. Vedkommende myndigheter skal samarbeide nært med hverandre. De skal gi hverandre alle opplysninger som er viktige eller relevante for utførelsen av de andre myndighetenes tilsynsoppgaver i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013. I den forbindelse skal vedkommende myndigheter på anmodning oversende alle relevante opplysninger og på eget initiativ oversende alle vesentlige opplysninger.

Vedkommende myndigheter skal samarbeide med EBA ved anvendelsen av dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010.

Vedkommende myndigheter skal gi EBA alle opplysninger som kreves for at den skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktivet, forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 1093/2010, i samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Opplysningene nevnt i første ledd skal anses som svært viktige dersom de i vesentlig grad vil kunne påvirke vurderingen av den økonomiske soliditeten til en institusjon eller finansinstitusjon i en annen medlemsstat.

Særlig skal konsoliderende tilsynsmyndigheter for morinstitusjoner i EU og institusjoner kontrollert av finansielle morholdingselskaper i EU eller av blandede finansielle morholdingselskaper i EU gi vedkommende myndigheter i andre medlemsstater som fører tilsyn med foretakene til disse morforetakene, alle relevante opplysninger. Når omfanget av relevante opplysninger skal fastsettes, skal det tas hensyn til disse datterforetakenes betydning i vedkommende medlemsstaters finanssystem.

De vesentlige opplysningene nevnt i første ledd skal særlig omfatte følgende:

a) Identifisering av gruppens juridiske struktur og styringsstruktur, herunder organisasjonsstrukturen, som omfatter alle regulerte foretak, ikke-regulerte foretak, ikke-regulerte datterforetak og betydelige filialer som inngår i gruppen,

morforetakene i samsvar med artikkel 14 nr. 3, artikkel 74 nr. 1 og artikkel 109 nr. 2, samt av vedkommende myndigheter for de regulerte foretakene i gruppen.

b) Framgangsmåter for innsamling av opplysninger fra institusjonene i en gruppe samt kontroll av disse opplysningene.

c) Negativ utvikling i institusjoner eller i andre enheter i en gruppe som kan få alvorlige virkninger for institusjonene.

d) Vesentlige sanksjoner og ekstraordinære tiltak iverksatt av vedkommende myndigheter i samsvar med dette direktivet, herunder pålegging av særlige krav til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 104 og pålegging av begrensninger på bruken av metoden med avansert måling til beregning av kravene til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 312 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Vedkommende myndigheter kan henvise tilfeller til EBA i følgende situasjoner:

a) En vedkommende myndighet har ikke oversendt vesentlige opplysninger.

b) En anmodning om samarbeid, særlig om utveksling av relevante opplysninger, er blitt avslått eller er ikke blitt innøstet innen rimelig tid.

Uten at det berører artikkel 258 i TEUV, kan EBA handle innenfor rammen av den myndigheten den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA kan også på eget initiativ i samsvar med artikkel 19 nr. 1 annet ledd i nevnte forordning bistå vedkommende myndigheter med å utvikle en ensartede samarbeidsmetoder.

3. Vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn med institusjoner kontrollert av en morinstitusjon i EU, skal, når dette er mulig, kontakte den konsoliderende tilsynsmyndigheten når de har behov for opplysninger om gjennomføring av de framgangsmåtene og metodene som er fastsatt i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013, som allerede kan være tilgjengelige for den konsoliderende tilsynsmyndigheten.

4. Før de treffer en beslutning som er av betydning for andre vedkommende myndigheters tilsynsoppgaver, skal berørte vedkommende myndigheter rådføre seg med hverandre om følgende punkter:

a) Endringer i aksjeeier-, organisasjons- eller ledelsesstrukturen i kredittinstitusjoner i en gruppe som krever vedkommende myndigheters godkjenning eller tillatelse.

b) Vesentlige sanksjoner eller ekstraordinære tiltak iverksatt av vedkommende myndigheter, herunder pålegging av særlige krav til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 104 og pålegging av begrensninger på bruken av metoden med avansert måling til beregning av kravene til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 312 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Ved anvendelse av bokstav b) skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten alltid rådspørres.

En vedkommende myndighet kan imidlertid beslutte ikke å rådføre seg med andre vedkommende myndigheter i hastesaker eller når et slikt samråd kan gjøre beslutningen mindre effektiv. I så fall skal vedkommende myndighet omgående underrette de andre vedkommende myndighetene etter at den har truffet sin beslutning.

Artikkel 118

Kontroll av opplysninger om enheter i andre medlemsstater

Dersom vedkommende myndigheter i en medlemsstat ved anvendelse av dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 i særlige tilfeller ønsker å kontrollere opplysninger om en institusjon, et finansielt holdingselskap, et blandet finansielt holdingselskap, en finansinstitusjon, et foretak som yter tilknyttede tjenester, et blandet holdingselskap, et datterforetak som nevnt i artikkel 125 eller et datterforetak som nevnt i artikkel 119 nr. 3, som ligger i en annen medlemsstat, skal de anmode vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten om å foreta kontrollen. De myndighetene som mottar en slik anmodning, skal etterkomme den innenfor rammen av sin myndighet, enten ved selv å foreta kontrollen, ved å tillate at de myndighetene som anmodet om kontrollen, foretar den selv, eller ved å la en revisor eller en sakkyndig foreta den. Vedkommende myndighet som anmodet om kontrollen, kan etter eget ønske delta i kontrollen når den ikke selv foretar den.

Avsnitt II

Finansielle holdingselskaper, blandede finansielle holdingselskaper og blandede holdingselskaper

Artikkel 119

Inkludering av holdingselskaper i tilsyn på konsolidert grunnlag

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for at finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper skal være omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag, dersom det er hensiktsmessig.

2. Dersom et datterforetak som er en institusjon, ikke inkluderes i tilsyn på konsolidert grunnlag i et av tilfellene nevnt i artikkel 19 i forordning (EU) nr. 575/2013, kan vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der datterforetaket ligger, be morforetaket om opplysninger som kan gjøre det enklere å føre tilsyn med dette datterforetaket.

3. Medlemsstatene skal gjøre det mulig for vedkommende myndigheter med ansvar for å føre tilsyn på konsolidert grunnlag å be datterforetakene til en institusjon, et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap som ikke er omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag, om opplysningene nevnt i artikkel 122. I så fall får framgangsmåtene for overføring og kontroll av opplysningene fastsatt i nevnte artikkel anvendelse.

Artikkel 120

Tilsyn med blandede finansielle holdingselskaper

1. Dersom et blandet finansielt holdingselskap er underlagt likeverdige bestemmelser i dette direktivet og i direktiv 2002/87/EF, særlig med hensyn til risikobasert tilsyn, kan den konsoliderende tilsynsmyndigheten etter samråd med de andre vedkommende myndighetene som har ansvar for å føre tilsyn med datterforetak, anvende bare direktiv 2002/87/EF på det blandede finansielle holdingselskapet.

2. Dersom et blandet finansielt holdingselskap er underlagt likeverdige bestemmelser i dette direktivet og i direktiv 2009/138/EF, særlig med hensyn til risikobasert tilsyn, kan den konsoliderende tilsynsmyndigheten i forståelse med gruppetilsynsmyndigheten i forsikringssektoren anvende bare bestemmelsene i dette direktivet som gjelder den mest betydelige finanssektoren i henhold til definisjonen i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2002/87/EF, på det blandede finansielle holdingselskapet.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal underrette EBA og EIOPA om beslutningene som er truffet i henhold til nr. 1 og 2.

4. EBA, EIOPA og ESMA skal gjennom Felleskomiteen nevnt i artikkel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 utarbeide retningslinjer for tilnærming av tilsynspraksis og skal innen tre år etter at retningslinjene er vedtatt, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for samme formål.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 121

Ledelsens kvalifikasjoner

Medlemsstatene skal kreve at medlemmene av ledelsesorganet i et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap har tilstrekkelig godt omdømme og tilstrekkelige kunnskaper, ferdigheter og erfaringer i henhold til artikkel 91 nr. 1 til å utføre sine oppgaver, idet det tas hensyn til det finansielle holdingselskapets eller det blandede finansielle holdingselskapets særlige rolle.

*Artikkel 122***Anmodning om opplysninger og tilsyn**

1. I påvente av en ytterligere samordning av konsolideringsmetodene skal medlemsstatene fastsette at når en eller flere institusjoners morforetak er et blandet holdingselskap, skal vedkommende myndigheter med ansvar for tillatelse til og tilsyn med disse institusjonene, kreve av det blendede holdingselskapet og dets datterforetak, som er institusjoner, at de gir alle opplysninger som er nødvendige for å føre tilsyn med datterforetakene, enten ved at de vedkommende myndighetene henvender seg direkte til dem eller gjennom datterforetakene.

2. Medlemsstatene skal fastsette at deres vedkommende myndigheter selv kan foreta, eller la eksterne granskere foreta, stedlige tilsyn for å kontrollere opplysninger som er mottatt fra blendede holdingselskaper og deres datterforetak. Dersom det blendede holdingselskapet eller et av dets datterforetak er et forsikringsselskap, kan også framgangsmåten fastsatt i artikkel 125 benyttes. Dersom et blandet holdingselskap eller et av dets datterforetak ligger i en annen medlemsstat enn den der datterforetaket som er en institusjon, ligger, skal stedlig kontroll av opplysninger foretas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 118.

*Artikkel 123***Tilsyn**

1. Uten at det berører fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013, skal medlemsstatene fastsette at når morforetaket til en eller flere institusjoner er et blandet holdingselskap, skal vedkommende myndigheter med ansvar for tilsynet med disse institusjonene føre overordnet tilsyn med transaksjoner mellom institusjonen og det blendede holdingselskapet og dets datterforetak.

2. Vedkommende myndigheter skal kreve at institusjoner innfører hensiktsmessige risikostyringsprosesser og internkontrollordninger, herunder god rapporterings- og regnskapspraksis, for på en egnet måte å identifisere, måle, overvåke og kontrollere transaksjoner med institusjonenes morforetak, dvs. det blendede holdingselskapet og dets datterforetak. Vedkommende myndigheter skal kreve at institusjonen rapporterer om eventuelle andre betydelige transaksjoner med disse foretakene ut over den som er nevnt i artikkel 394 i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse framgangsmåtene og betydelige transaksjonene skal overvåkes av vedkommende myndigheter.

*Artikkel 124***Utteksling av opplysninger**

1. Medlemsstatene skal sikre at det ikke er juridiske hindringer for at foretak som er omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag, blendede holdingselskaper og deres

datterforetak, eller datterforetak som nevnt i artikkel 119 nr. 3, utveksler opplysninger som er av betydning for tilsynet i samsvar med artikkel 110 og kapittel 3.

2. Når et morforetak og et av dets datterforetak som er institusjoner, ligger i forskjellige medlemsstater, skal vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene utveksle alle opplysninger som er av betydning for å muliggjøre eller lette tilsynet på konsolidert grunnlag.

Når vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der morforetaket ligger, ikke selv fører tilsyn på konsolidert grunnlag i henhold til artikkel 111, kan vedkommende myndigheter med ansvar for et slikt tilsyn be dem om å anmode morforetaket om opplysninger som er av betydning for tilsynet på konsolidert grunnlag, og å oversende dem til disse myndighetene.

3. Medlemsstatene skal tillate utveksling mellom sine vedkommende myndigheter av opplysningene nevnt i nr. 2, forutsatt at innhenting eller besittelse av opplysninger om finansielle holdingselskaper, blendede finansielle holdingselskaper, finansinstitusjoner eller foretak som yter tilknyttede tjenester, ikke skal innebære at vedkommende myndigheter har plikt til utøve en tilsynsfunksjon overfor disse institusjonene eller foretakene på individuelt grunnlag.

På lignende måte skal medlemsstatene tillate sine vedkommende myndigheter å utveksle opplysningene nevnt i artikkel 122, forutsatt at innhenting eller besittelse av opplysningene ikke innebærer at vedkommende myndigheter har plikt til å utøve en tilsynsfunksjon overfor det blendede holdingselskapet og de av dets datterforetak som ikke er kredittinstitusjoner, eller overfor datterforetakene nevnt i artikkel 119 nr. 3.

*Artikkel 125***Samarbeid**

1. Dersom en institusjon, et finansielt holdingselskap, et blandet finansielt holdingselskap eller et blandet holdingselskap kontrollerer et eller flere datterforetak som er forsikringsforetak, eller andre foretak som yter investeringstjenester som krever tillatelse, skal det opprettes et nært samarbeid mellom vedkommende myndigheter og de myndighetene som har fått i oppgave å føre offentlig tilsyn med forsikringsforetak eller med de andre foretakene som yter investeringstjenester. Uten at det berører deres respektive myndighetsområder, skal disse myndighetene utveksle alle opplysninger som kan lette utførelsen av deres oppgave og gjøre det mulig å føre tilsyn med virksomheten og den samlede finansielle stillingen i de foretakene de fører tilsyn med.

2. Opplysninger som mottas innenfor rammen av tilsynet på konsolidert grunnlag, og særlig all utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i henhold til dette direktivet, skal være underlagt krav om taushetsplikt som er minst likeverdige med dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1 i dette direktivet for kredittinstitusjoner, eller i direktiv 2004/39/EF for verdipapirforetak.

3. Vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn på konsolidert grunnlag skal utarbeide lister over finansielle holdingselskaper eller blandede finansielle holdingselskaper nevnt i artikkel 11 i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse listene skal oversendes til vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene, EBA og Kommisjonen.

Artikkel 126

Sanksjoner

I samsvar med kapittel 1 avsnitt IV i denne avdelingen skal medlemsstatene sørge for at administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak med henblikk på å bringe til opphør fastslåtte overtredelser eller årsakene til dem, kan ilegges finansielle holdingselskaper, blandede finansielle holdingselskaper og blandede holdingselskaper, eller deres ansvarlige ledere, for overtredelse av lover og forskrifter som innarbeider dette kapitlet i nasjonal rett.

Artikkel 127

Vurdering av om tredjestaters konsoliderte tilsyn er likeverdig

1. Når en institusjon hvis morforetak er en institusjon, et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap med hovedkontor i en tredjestat, ikke er underlagt konsolidert tilsyn i henhold til artikkel 111, skal vedkommende myndigheter vurdere om institusjonen er underlagt konsolidert tilsyn av en tilsynsmyndighet i en tredjestat som er likeverdig med det tilsynet som er omfattet av prinsippene fastsatt i dette direktivet og kravene i første del avdeling II kapittel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Vurderingen skal foretas av den vedkommende myndigheten som ville hatt ansvar for konsolidert tilsyn dersom nr. 3 skulle anvendes, på anmodning fra morforetaket eller et av de regulerte foretakene med tillatelse i Unionen, eller på eget initiativ. Denne vedkommende myndigheten skal rådføre seg med de andre berørte vedkommende myndighetene.

2. Kommisjonen kan anmode Den europeiske komité for bankspørsmål om å gi generelle retningslinjer om sannsynligheten for at de ordningene for konsolidert tilsyn som anvendes av tilsynsmyndigheter i tredjestater, vil oppfylle målene for konsolidert tilsyn fastsatt i dette kapitlet når det gjelder institusjoner hvis morforetak har sitt hovedkontor i en tredjestat. Den europeiske komité for bankspørsmål skal fortløpende gjennomgå slike retningslinjer og ta hensyn til eventuelle endringer av ordningene for konsolidert tilsyn som

anvendes av slike vedkommende myndigheter. EBA skal bistå Kommisjonen og Den europeiske komité for bankspørsmål i utførelsen av disse oppgavene, herunder ved vurderingen av om slike retningslinjer bør ajourføres.

Vedkommende myndighet som foretar vurderingen omhandlet i nr. 1 første ledd, skal ta hensyn til slike retningslinjer. For dette formålet skal vedkommende myndighet rådføre seg med EBA før den treffer en beslutning.

3. I fravær av et slikt likeverdig tilsyn skal medlemsstatene anvende dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 *mutatis mutandis* på institusjonen eller tillate at deres vedkommende myndigheter anvender andre egnede tilsynsmetoder som oppfyller målene for tilsyn på konsolidert grunnlag med institusjoner.

Den vedkommende myndigheten som ville hatt ansvar for det konsoliderte tilsynet, skal etter samråd med de andre berørte vedkommende myndighetene godkjenne disse tilsynsmetodene.

Vedkommende myndigheter kan særlig kreve at det opprettes et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap med hovedkontor i Unionen, og anvende bestemmelsene om tilsyn på konsolidert grunnlag på det finansielle holdingselskapets konsoliderte stilling eller på den konsoliderte stillingen til institusjonene i det blandede finansielle holdingselskapet.

Tilsynsmetodene skal utformes slik at de oppfyller de målene for konsolidert tilsyn som er fastsatt i dette kapitlet, og skal meddeles de andre berørte vedkommende myndighetene, EBA og Kommisjonen.

KAPITTEL 4

Kapitalbuffere

Avsnitt I

Buffere

Artikkel 128

Definisjoner

I dette kapitlet menes med

- 1) «kapitalbevaringsbuffer» den ansvarlige kapitalen som en institusjon skal opprettholde i samsvar med artikkel 129,
- 2) «institusjonsspesifikk motsyklisk kapitalbuffer» den ansvarlige kapitalen som en institusjon skal opprettholde i samsvar med artikkel 130,

- 3) «buffer for globalt systemviktige institusjoner» den ansvarlige kapitalen som må opprettholdes i samsvar med artikkel 131 nr. 4,
- 4) «buffer for andre systemviktige institusjoner» den ansvarlige kapitalen som kan opprettholdes i samsvar med artikkel 131 nr. 5,
- 5) «systemrisikobuffer» den ansvarlige kapitalen som en institusjon må eller kan pålegges å opprettholde i samsvar med artikkel 133,
- 6) «kombinert bufferkrav» den samlede rene kjernekapitalen som er nødvendig for å oppfylle kravet om en kapitalbevaringsbuffer, eventuelt forhøyet med følgende:
  - a) en institusjonsspesifikk motsyklisk kapitalbuffer,
  - b) en buffer for globalt systemviktige institusjoner,
  - c) en buffer for andre systemviktige institusjoner,
  - d) en systemrisikobuffer,
- 7) «motsyklisk buffersats» den satsen som institusjonene skal benytte for å beregne sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer, og som fastsettes i samsvar med artikkel 136 eller artikkel 137 eller av en berørt tredjestatsmyndighet, avhengig av situasjonen,
- 8) «nasjonalt godkjent institusjon» en institusjon som er godkjent i medlemsstaten, og som en særskilt utpekt myndighet er ansvarlig for å fastsette den motsykliske buffersatsen for,
- 9) «bufferveiledning» en referansebuffersats beregnet i samsvar med artikkel 135 nr. 1.

Dette kapitlet får ikke anvendelse på verdipapirforetak som ikke har tillatelse til å yte de investeringstjenestene som er oppført i nr. 3 og 6 i avsnitt A i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF.

Artikkel 129

Krav om å opprettholde en kapitalbevaringsbuffer

1. Medlemsstatene skal kreve at institusjonene opprettholder en kapitalbevaringsbuffer av ren kjernekapital ut over den rene kjernekapitalen som opprettholdes for å oppfylle kravet til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, tilsvarende 2,5 % av deres samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i nevnte forordning på individuelt og konsolidert grunnlag, avhengig av hva som er hensiktsmessig i samsvar med første del avdeling II i nevnte forordning.

2. Som unntak fra nr. 1 kan en medlemsstat unnta små og mellomstore verdipapirforetak fra kravene i nevnte nummer dersom et slikt unntak ikke utgjør en trussel mot finanssystemets stabilitet i medlemsstaten.

Beslutningen om å anvende et slikt unntak skal være behørig begrunnet, skal omfatte en forklaring på hvorfor unntaket ikke utgjør en trussel mot finanssystemets stabilitet i medlemsstaten og skal inneholde en nøyaktig definisjon av de små og mellomstore verdipapirforetakene som er unntatt.

Medlemsstater som beslutter å anvende et slikt unntak, skal underrette Kommisjonen, ESRB, EBA og vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene om dette.

3. Ved anvendelse av nr. 2 skal medlemsstaten utpeke den myndigheten som har ansvar for anvendelsen av denne artikkelen. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten.

4. Ved anvendelse av nr. 2 skal verdipapirforetak kategoriseres som små eller mellomstore i samsvar med kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter⁽¹⁾.

5. Institusjonene skal ikke anvende ren kjernekapital som opprettholdes for å oppfylle kravet i nr. 1 i denne artikkelen, til å oppfylle krav i henhold til artikkel 104.

6. Dersom en institusjon ikke klarer å oppfylle kravet i nr. 1 i denne artikkelen fullt ut, skal den omfattes av begrensninger på utdelinger som omhandlet i artikkel 141 nr. 2 og 3.

Artikkel 130

Krav om å opprettholde en institusjonsspesifikk motsyklisk kapitalbuffer

1. Medlemsstatene skal kreve at institusjonene opprettholder en institusjonsspesifikk motsyklisk kapitalbuffer tilsvarende deres samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, multiplisert med det vektete gjennomsnittet av de motsykliske buffersatsene beregnet i samsvar med artikkel 140 i dette direktivet på individuelt og konsolidert grunnlag, avhengig av hva som er hensiktsmessig i samsvar med første del avdeling II i nevnte forordning.

⁽¹⁾ EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36.

2. Som unntak fra nr. 1 kan en medlemsstat unnta små og mellomstore verdipapirforetak fra kravene i nevnte nummer dersom et slikt unntak ikke utgjør en trussel mot finanssystemets stabilitet i medlemsstaten.

Beslutningen om å anvende et slikt unntak skal være behørig begrunnet, skal omfatte en forklaring på hvorfor unntaket ikke utgjør en trussel mot finanssystemets stabilitet i medlemsstaten og skal inneholde en nøyaktig definisjon av de små og mellomstore verdipapirforetakene som er unntatt.

Medlemsstater som beslutter å anvende et slikt unntak, skal underrette Kommisjonen, ESRB, EBA og vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene om dette.

3. Ved anvendelse av nr. 2 skal medlemsstaten utpeke den myndigheten som har ansvar for anvendelsen av denne artikkelen. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten.

4. Ved anvendelse av nr. 2 skal verdipapirforetak kategoriseres som små og mellomstore i samsvar med rekommendasjon 2003/361/EF.

5. Institusjonene skal oppfylle kravet i nr. 1 med ren kjernekapital i tillegg til eventuell ren kjernekapital som opprettholdes for å oppfylle kravet til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, kravet om å opprettholde en kapitalbevaringsbuffer i henhold til artikkel 129 i dette direktivet og eventuelle krav i henhold til artikkel 104 i dette direktivet.

6. Dersom en institusjon ikke klarer å oppfylle kravet i nr. 1 i denne artikkelen fullt ut, skal den omfattes av begrensninger på utdelinger som omhandlet i artikkel 141 nr. 2 og 3.

Artikkel 131

Globalt systemviktige institusjoner og andre systemviktige institusjoner

1. Medlemsstatene skal utpeke den myndigheten som har ansvar for på konsolidert grunnlag å identifisere globalt systemviktige institusjoner og, på individuelt, delkonsolidert eller konsolidert grunnlag, avhengig av hva som er hensiktsmessig, andre systemviktige institusjoner, som har tillatelse innenfor deres jurisdiksjon. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten. Medlemsstatene kan utpeke mer enn én myndighet. Globalt systemviktige institusjoner skal være en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU, et blandet finansielt morholdingselskap i EU eller en institusjon. Globalt systemviktige institusjoner kan ikke være en institusjon som er datterforetak av en

morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU. Andre systemviktige institusjoner kan være enten en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU, et blandet finansielt morholdingselskap i EU eller en institusjon.

2. Metoden for identifisering av globalt systemviktige institusjoner skal bygge på følgende kategorier:

- a) Gruppens størrelse.
- b) Gruppens forbindelser med finanssystemet.
- c) Muligheten for å erstatte de tjenestene eller den finansielle infrastrukturen som gruppen yter.
- d) Gruppens kompleksitet.
- e) Gruppens grensekryssende virksomhet, herunder grensekryssende virksomhet mellom medlemsstatene og mellom en medlemsstat og en tredjestat.

Hver kategori skal ha samme vektning og skal bestå av kvantifiserbare indikatorer.

Metoden skal gi et samlet poengttall for hver av enhetene omhandlet i nr. 1 som er vurdert, noe som gjør det mulig å fastslå om enheten er en globalt systemviktig institusjon og plassere den i en underkategori i henhold til nr. 9.

3. Andre systemviktige institusjoner skal identifiseres i samsvar med nr. 1. Systemviktighet skal vurderes på grunnlag av minst et av følgende kriterier:

- a) Størrelse.
- b) Betydningen for Unionens eller den berørte medlemsstatens økonomi.
- c) Betydningen av den grensekryssende virksomheten.
- d) Institusjonens eller gruppens forbindelser med finanssystemet.

EBA skal innen 1. januar 2015, etter samråd med ESRB, offentliggjøre retningslinjer for kriteriene for fastsettelse av vilkårene for anvendelsen av dette nummeret i forbindelse med vurderingen av andre systemviktige institusjoner. I disse retningslinjene skal det tas hensyn til de internasjonale rammene for nasjonale systemviktige institusjoner og særlige forhold på unionsplan og nasjonalt plan.

4. Hver globalt systemviktig institusjon skal på konsolidert grunnlag opprettholde en buffer for globalt systemviktige institusjoner som skal tilsvare den underkategorien som den globalt systemviktige institusjonen er plassert i. Denne bufferen skal bestå av og utfylle den rene kjernekapitalen.

5. Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten kan på konsolidert, delkonsolidert eller individuelt grunnlag kreve at enhver annen systemviktig institusjon har en buffer for andre systemviktige institusjoner på opptil 2 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, idet det tas hensyn til kriteriene for identifisering av de andre systemviktige institusjonene. Denne bufferen skal bestå av og utfylle den rene kjernekapitalen.

6. Når vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten krever at det skal opprettholdes en buffer for andre systemviktige institusjoner, skal den overholde følgende:

- a) Bufferen for andre systemviktige institusjoner må ikke få uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet eller utgjøre eller skape en hindring for det indre markeds virkemåte.
- b) Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten må gjennomgå bufferen for andre systemviktige institusjoner minst én gang i året.

7. Før en buffer for andre systemviktige institusjoner fastsettes eller endres, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten underrette ESRB, EBA og vedkommende og utpekte myndigheter i de berørte medlemsstatene én måned før beslutningen nevnt i nr. 5 offentliggjøres. Underretningen skal inneholde detaljerte opplysninger om

- a) begrunnelsen for at bufferen for andre systemviktige institusjoner sannsynligvis er tilstrekkelig effektiv og forholdsmessig til å redusere risikoen,
- b) en vurdering av den sannsynlige positive eller negative virkningen som bufferen for andre systemviktige institusjoner får på det indre marked, på grunnlag av opplysninger som er tilgjengelige for medlemsstaten,
- c) den buffersatsen for andre systemviktige institusjoner som medlemsstaten ønsker å fastsette.

8. Uten at det berører artikkel 133 og nr. 5 i denne artikkelen, og dersom den andre systemviktige institusjonen er et datterforetak av enten en globalt systemviktig institusjon eller en annen systemviktig institusjon som er en morinstitusjon

i EU og omfattet av en buffer for andre systemviktige institusjoner på konsolidert grunnlag, skal bufferen som anvendes på individuelt eller delkonsolidert grunnlag for den andre systemviktige institusjonen, ikke overstige den høyeste av følgende verdier:

- a) 1 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Den buffersatsen for globalt systemviktige institusjoner og andre systemviktige institusjoner som gjelder for gruppen på konsolidert grunnlag.

9. Det skal være minst fem underkategorier av globalt systemviktige institusjoner. Den laveste grensen og grensene mellom underkategoriene skal bestemmes av poengtallet som identifiseringsmetoden gir. Grenseverdiene for overgang fra en underkategori til den neste skal tydelig defineres og følge prinsippet om en konstant lineær økning av systembetydningen mellom hver underkategori, som innebærer en lineær økning av kravet til ren kjernekapital, med unntak av den høyeste underkategorien. I dette nummeret menes med systembetydning den forventede innvirkningen en kriserammet globalt systemviktig institusjon kan få på det globale finansmarkedet. Den laveste underkategorien skal ha en buffer for globalt systemviktige institusjoner på 1 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, og den bufferen som er fastsatt for hver underkategori, skal stige i trinn på 0,5 % av samlet risikovektet eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 til og med fjerde underkategori. For den høyeste underkategorien i bufferen for globalt systemviktige institusjoner skal bufferen være på 3,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

10. Uten at det berører nr. 1 og 9, kan vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten som ledd i en forsvarlig tilsynsvurdering

- a) flytte en globalt systemviktig institusjon fra en lavere underkategori til en høyere underkategori,
- b) plassere en enhet som nevnt i nr. 1 med et samlet poengtall som er lavere enn grenseverdien for den laveste underkategorien, i den underkategorien eller i en høyere underkategori, og dermed betegne den som en globalt systemviktig institusjon.

11. Dersom vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten treffer en beslutning i samsvar med nr. 10 bokstav b), skal den underrette EBA om dette og gi en begrunnelse.

12. Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten skal underrette Kommisjonen, ESRB og EBA om navnene på de globalt systemviktige institusjonene og andre systemviktige institusjoner og den underkategorien som hver globalt systemviktig institusjon er plassert i, og skal offentliggjøre navnene. Vedkommende myndigheter eller de utpekte myndighetene skal offentliggjøre hvilken underkategori hver globalt systemviktig institusjon er plassert i.

Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten skal hvert år gjennomgå identifiseringen av globalt systemviktige og andre systemviktige institusjoner og plasseringen av globalt systemviktige institusjoner i de respektive underkategoriene, og meddele resultatet til de berørte systemviktige institusjonene, Kommisjonen, ESRB og EBA samt offentliggjøre en oppdatert liste over identifiserte systemviktige institusjoner og i hvilken underkategori hver identifisert globalt systemviktig institusjon er plassert.

13. Systemviktige institusjoner skal ikke anvende ren kjernekapital som opprettholdes for å oppfylle kravene i nr. 4 og 5, til å oppfylle kravene i henhold til artikkel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikkel 129 og 130 i dette direktivet og eventuelle krav i henhold til artikkel 102 og 104 i dette direktivet.

14. Dersom en gruppe på konsolidert grunnlag omfattes av følgende, får den høyeste bufferen anvendelse i hvert tilfelle:

- a) En buffer for globalt systemviktige institusjoner og en buffer for andre systemviktige institusjoner.
- b) En buffer for globalt systemviktige institusjoner, en buffer for andre systemviktige institusjoner og en systemrisikobuffer i samsvar med artikkel 133.

Dersom en institusjon på individuelt eller delkonsolidert grunnlag omfattes av en buffer for andre systemviktige institusjoner og en systemrisikobuffer i samsvar med artikkel 133, får den høyeste av de to anvendelse.

15. Dersom systemrisikobufferen får anvendelse på alle eksponeringer i den medlemsstaten som fastsetter bufferen for å håndtere makrotilsynsrisiko i den medlemsstaten, men ikke får anvendelse på eksponeringer utenfor medlemsstaten, skal systemrisikobufferen, uten at det berører nr. 14, komme i tillegg til bufferen for globalt systemviktige institusjoner og bufferen for andre systemviktige institusjoner som får anvendelse i samsvar med denne artikkelen.

16. Dersom nr. 14 får anvendelse og en institusjon inngår i en gruppe eller en undergruppe som en globalt systemviktig institusjon eller en annen systemviktig institusjon inngår i, skal dette aldri innebære at institusjonen på individuelt grunnlag er underlagt et kombinert bufferkrav som er lavere enn summen av kapitalbevaringsbufferen, den motsykliske kapitalbufferen og den høyeste av bufferen for andre systemviktige institusjoner og den systemrisikobufferen som får anvendelse på individuelt grunnlag.

17. Dersom nr. 15 får anvendelse og en institusjon inngår i en gruppe eller en delgruppe som en globalt systemviktig institusjon eller en annen systemviktig institusjon inngår i, skal dette aldri innebære at institusjonen på individuelt grunnlag er underlagt et kombinert bufferkrav som er lavere enn summen av kapitalbevaringsbufferen, den motsykliske kapitalbufferen

og summen av bufferen for andre systemviktige institusjoner og den systemrisikobufferen som får anvendelse på individuelt grunnlag.

18. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for ved anvendelse av denne artikkelen å spesifisere metoden som vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten skal benytte for å identifisere en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU som en globalt systemviktig institusjon og spesifisere metoden for fastsettelse av underkategorier og plasseringen av globalt systemviktige institusjoner i underkategorier på grunnlag av deres systembetydning, idet det tas hensyn til internasjonalt avtalte standarder.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første og annet ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 132

Rapportering

1. Kommisjonen skal innen 31. desember 2015 på grunnlag av den internasjonale utviklingen og etter uttalelse fra EBA framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om muligheten for å utvide rammen for globalt systemviktige institusjoner til andre typer systemviktige institusjoner i Unionen, eventuelt ledsaget av et forslag til regelverk.

2. Kommisjonen skal innen 31. desember 2016, etter samråd med ESRB og EBA, framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvorvidt bestemmelsene om globalt systemviktige institusjoner i artikkel 131 bør endres, eventuelt ledsaget av et forslag til regelverk. I alle slike forslag skal det tas behørig hensyn til den internasjonale utviklingen av regelverk, og om nødvendig skal prosessen for plassering av institusjonsspesifikke buffere for andre systemviktige institusjoner i en gruppe gjennomgås, idet det tas hensyn til eventuelle negative virkninger på gjennomføringen av den strukturelle atskillelsen i medlemsstatene.

Artikkel 133

Krav om å opprettholde en systemrisikobuffer

1. Hver medlemsstat kan innføre en systemrisikobuffer av ren kjernekapital for finanssektoren eller for en eller flere deler av denne sektoren for å forebygge og begrense langsiktige ikke-sykliske systemrisikoer og makrotilsynsrisikoer som ikke er omfattet av forordning (EU) nr. 575/2013, dvs. en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative konsekvenser for finanssystemet og realøkonomien i en bestemt medlemsstat.

2. Ved anvendelse av nr. 1 skal medlemsstaten utpeke den myndigheten som skal ha ansvar for å fastsette systemrisikobufferen og identifisere hvilke grupper av institusjoner den får anvendelse på. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten.

3. Ved anvendelse av nr. 1 kan institusjoner pålegges å opprettholde en systemrisikobuffer av ren kjernekapital på minst 1 % ut over den kjernekapitalen som opprettholdes for å oppfylle kravet til ansvarlig kapital i artikkel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, på grunnlag av eksponeringene som systemrisikobufferen får anvendelse på i samsvar med nr. 8 i denne artikkelen, på individuelt, konsolidert eller delkonsolidert grunnlag i henhold til første del avdeling II i nevnte forordning. Den berørte vedkommende eller utpekte myndigheten kan kreve at institusjonene opprettholder systemrisikobufferen på så vel individuelt som konsolidert grunnlag.

4. Institusjonene skal ikke anvende ren kjernekapital som opprettholdes for å oppfylle kravet i nr. 3, til å oppfylle eventuelle krav i henhold til artikkel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikkel 129 og 130 i dette direktivet samt eventuelle krav i henhold til artikkel 102 og 104 i dette direktivet. Dersom en gruppe som er identifisert som en systemviktig institusjon som er omfattet av en buffer for globalt systemviktige institusjoner eller en buffer for andre systemviktige institusjoner på konsolidert grunnlag i samsvar med artikkel 131, også er omfattet av en systemrisikobuffer på konsolidert grunnlag i samsvar med denne artikkelen, får den høyeste bufferen anvendelse. Dersom en institusjon på individuelt eller delkonsolidert grunnlag omfattes av en buffer for andre systemviktige institusjoner i samsvar med artikkel 131 og en systemrisikobuffer i samsvar med denne artikkelen, får den høyeste av de to anvendelse.

5. Dersom systemrisikobufferen får anvendelse på alle eksponeringer i den medlemsstaten som fastsetter bufferen for å håndtere makrotilsynsrisiko i den medlemsstaten, men ikke får anvendelse på eksponeringer utenfor medlemsstaten, skal systemrisikobufferen, uten at det berører nr. 4, komme i tillegg til bufferen for globalt systemviktige institusjoner og bufferen for andre systemviktige institusjoner som får anvendelse i samsvar med artikkel 131.

6. Dersom nr. 4 får anvendelse og en institusjon inngår i en gruppe eller en undergruppe som en globalt systemviktig institusjon eller en annen systemviktig institusjon inngår i, skal dette aldri innebære at institusjonen på individuelt grunnlag er underlagt et kombinert bufferkrav som er lavere enn summen av kapitalbevaringsbufferen, den motsykliske kapitalbufferen og den høyeste av bufferen for andre systemviktige institusjoner og den systemrisikobufferen som får anvendelse på individuelt grunnlag.

7. Dersom nr. 5 får anvendelse og en institusjon inngår i en gruppe eller en undergruppe som en globalt systemviktig institusjon eller en annen systemviktig institusjon inngår i, skal dette aldri innebære at institusjonen på individuelt grunnlag er underlagt et kombinert bufferkrav som er lavere enn summen av kapitalbevaringsbufferen, den motsykliske kapitalbufferen

og summen av bufferen for andre systemviktige institusjoner og den systemrisikobufferen som får anvendelse på individuelt grunnlag.

8. En systemrisikobuffer kan få anvendelse på eksponeringer i den medlemsstaten som fastsetter denne bufferen, og kan også få anvendelse på eksponeringer i tredjestater. En systemrisikobuffer kan dessuten få anvendelse på eksponeringer i andre medlemsstater, med forbehold for nr. 15 og 18.

9. En systemrisikobuffer får anvendelse på alle institusjoner eller en eller flere deler av disse institusjonene som myndighetene i den berørte medlemsstaten er vedkommende myndighet for i samsvar med dette direktivet, og skal fastsettes i gradvise eller økende tilpasningstrinn på 0,5 prosentpoeng. Det kan innføres forskjellige krav for forskjellige deler av sektoren.

10. Når vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten krever at en systemrisikobuffer skal opprettholdes, skal den overholde følgende:

- a) Systemrisikobufferen må ikke få uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet og utgjøre eller skape en hindring for det indre markeds virkemåte.
- b) Systemrisikobufferen må gjennomgå av vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten minst annethvert år.

11. Før en systemrisikobuffersats på opptil 3 % fastsettes eller endres, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten underrette Kommisjonen, ESRB, EBA og vedkommende og utpekte myndigheter i de berørte medlemsstatene én måned før offentliggjøringen av beslutningen nevnt i nr. 16. Dersom bufferen anvendes på eksponeringer i tredjestater, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten også underrette tilsynsmyndighetene i disse tredjestatene. Underretningen skal inneholde detaljerte opplysninger om

- a) system- eller makrotilsynsrisikoen i medlemsstaten,
- b) grunnene til at systemrisikoene eller makrotilsynsrisikoene truer finanssystemets stabilitet på nasjonalt plan i et slikt omfang at det er berettiget med en systemrisikobuffersats,
- c) begrunnelsen for at systemrisikobufferen sannsynligvis er tilstrekkelig effektiv og forholdsmessig til å redusere risikoen,

- d) en vurdering av den sannsynlige positive eller negative virkningen systemrisikobufferen får på det indre marked, på grunnlag av opplysninger som er tilgjengelige for medlemsstaten,
- e) begrunnelsen for at ingen av de eksisterende tiltakene i dette direktivet eller i forordning (EU) nr. 575/2013, med unntak av artikkel 458 og 459 i nevnte forordning, alene eller i kombinasjon vil være tilstrekkelig til å håndtere den identifiserte makrotilsynsrisikoen eller systemrisikoen, idet det tas hensyn til disse tiltakenes relative effektivitet,
- f) den systemrisikobuffersatsen som medlemsstaten ønsker å fastsette.

12. Før en systemrisikobuffersats på over 3 % fastsettes eller endres, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten underrette Kommisjonen, ESRB, EBA og vedkommende og utpekte myndigheter i de berørte medlemsstatene. Dersom buffersatsen anvendes på eksponeringer i tredjestater, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten også underrette tilsynsmyndighetene i disse tredjestatene. Underretningen skal inneholde detaljerte opplysninger om

- a) system- eller makrotilsynsrisikoen i medlemsstaten,
- b) grunnene til at systemrisikoene eller makrotilsynsrisikoene truer finanssystemets stabilitet på nasjonalt plan i et slikt omfang at det er berettiget med en systemrisikobuffersats,
- c) begrunnelsen for at systemrisikobufferen sannsynligvis er tilstrekkelig effektiv og forholdsmessig til å redusere risikoen,
- d) en vurdering av den sannsynlige positive eller negative virkningen systemrisikobufferen får på det indre marked, på grunnlag av opplysninger som er tilgjengelige for medlemsstaten,
- e) begrunnelsen for at ingen av de eksisterende tiltakene i dette direktivet eller i forordning (EU) nr. 575/2013, med unntak av artikkel 458 og 459 i nevnte forordning, alene eller i kombinasjon vil være tilstrekkelig til å håndtere den identifiserte makrotilsynsrisikoen eller systemrisikoen, idet det tas hensyn til disse tiltakenes relative effektivitet,
- f) den systemrisikobuffersatsen som medlemsstaten ønsker å fastsette.

13. Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten kan fra 1. januar 2015 og etter framgangsmåten i artikkel 11 fastsette eller endre en systemrisikobuffersats som får anvendelse på eksponeringer i nevnte medlemsstat, og også kan

få anvendelse på eksponeringer i tredjestater på opptil 5 %. Når en systemrisikobuffer på over 5 % fastsettes eller endres, skal framgangsmåten i nr. 12 følges.

14. Dersom en systemrisikobuffersats fastsettes til mellom 3 % og 5 % i samsvar med nr. 13, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten i den medlemsstaten som fastsetter bufferen, alltid underrette Kommisjonen om dette og avvente Kommisjonens uttalelse før de aktuelle tiltakene vedtas.

Dersom uttalelsen fra Kommisjonen er negativ, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten i medlemsstaten som fastsetter bufferen, rette seg etter uttalelsen eller begrunne hvorfor den ikke gjør det.

Dersom en enhet i finanssektoren er et datterforetak hvis morforetak er etablert i en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten underrette myndighetene i den medlemsstaten samt Kommisjonen og ESRB. Innen en måned etter underretningen skal Kommisjonen og ESRB utstede en anbefaling om tiltakene som er truffet i samsvar med dette nummeret. Dersom myndighetene er av en annen oppfatning, eller dersom både Kommisjonen og ESRB gir en negativ anbefaling, kan vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten henvise saken til EBA og anmode om EBAs bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Beslutningen om å fastsette bufferen for disse eksponeringene skal stilles i bero inntil EBA har truffet en beslutning.

15. Innen én måned etter underretningen nevnt i nr. 12 skal ESRB avgi en uttalelse til Kommisjonen om hvorvidt systemrisikobufferen anses for å være passende. EBA kan også avgi en uttalelse til Kommisjonen om bufferen i samsvar med artikkel 34 nr. 1 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Innen to måneder etter underretningen skal Kommisjonen, idet den tar hensyn til ESRBs og eventuelt EBAs vurdering, og dersom den er overbevist om at systemrisikobufferen ikke får uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet og utgjør eller skaper en hindring for at det indre marked skal fungere på en tilfredsstillende måte, vedta en gjennomføringsrettsakt som gir vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten myndighet til å vedta det foreslåtte tiltaket.

16. Hver vedkommende myndighet eller utpekt myndighet skal offentliggjøre en kunngjøring om fastsettelsen av systemrisikobufferen på et egnet nettsted. Kunngjøringen skal minst omfatte følgende opplysninger:

- a) Systemrisikobuffersatsen.

- b) Institusjonene som systemrisikobuffersatsen får anvendelse på.
- c) En begrunnelse for systemrisikobuffersatsen.
- d) Datoen da institusjonene må begynne å anvende den fastsatte eller endrede systemrisikobufferen.
- e) Navnene på de statene der eksponeringer i disse statene er anerkjent i systemrisikobufferen.

Dersom offentliggjøringen nevnt i bokstav c) kan skade finanssystemets stabilitet, skal opplysningene i henhold til bokstav c) ikke angis i kunngjøringen.

17. Dersom en institusjon ikke klarer å oppfylle kravet i nr. 1 i denne artikkelen fullt ut, skal den omfattes av begrensninger på utdelinger som omhandlet i artikkel 141 nr. 2 og 3.

Dersom anvendelsen av disse begrensningene på utdelinger fører til en utilfredsstillende bedring av institusjonens rene kjernekapital på bakgrunn av den relevante systemrisikoen, kan vedkommende myndigheter treffe ytterligere tiltak i samsvar med artikkel 64.

18. Etter underretningen i henhold til nr. 11 kan medlemsstatene anvende bufferen på alle eksponeringer. Dersom vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten beslutter å fastsette en buffer på opptil 3 % på grunnlag av eksponeringene i andre medlemsstater, skal samme buffer fastsettes for alle eksponeringer innenfor Unionen.

Artikkel 134

Anerkjennelse av en systemrisikobuffersats

1. Andre medlemsstater kan anerkjenne den systemrisikobuffersatsen som er fastsatt i samsvar med artikkel 133, og anvende den buffersatsen på nasjonalt godkjente institusjoner for eksponeringer i den medlemsstaten som har fastsatt buffersatsen.
2. Dersom medlemsstatene anerkjenner systemrisikobuffersatsen for nasjonalt godkjente institusjoner, skal de underrette Kommissjonen, ESRB, EBA og medlemsstaten som fastsetter denne systemrisikobuffersatsen.
3. Når medlemsstaten beslutter om den skal anerkjenne en systemrisikobuffersats, skal den ta hensyn til de opplysningene som er framlagt av medlemsstaten som fastsetter denne buffersatsen i samsvar med artikkel 133 nr. 11, 12 eller 13.
4. En medlemsstat som fastsetter en systemrisikobuffersats i samsvar med artikkel 133, kan anmode ESRB om å utstede en

anbefaling som nevnt i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 til en eller flere medlemsstater som kan anerkjenne systemrisikobuffersatsen.

Avsnitt II

Fastsettelse og beregning av motsykliske kapitalbuffere

Artikkel 135

Retningslinjer fra ESRB om fastsettelse av motsykliske buffersatser

1. ESRB kan gjennom anbefalinger i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 gi retningslinjer til myndigheter utpekt av medlemsstatene i henhold til artikkel 136 nr. 1 om fastsettelse av motsykliske buffersatser, herunder
  - a) prinsipper som kan veilede utpekte myndigheter når de skal vurdere hvilken motsyklisk buffersats som er egnet, sikre at myndighetene anvender en forsvarlig strategi når det gjelder relevante makroøkonomiske sykluser og fremme en forsvarlig og ensartet beslutningstaking i alle medlemsstater,
  - b) generelle retningslinjer for
    - i) måling og beregning av hvordan kredittgivning som andel av bruttonasjonalproduktet (BNP) avviker fra de langsiktige utviklingstendensene,
    - ii) beregning av bufferveiledninger i henhold til artikkel 136 nr. 2,
  - c) veiledning om variabler som angir oppbyggingen av en systemrisiko knyttet til perioder med altfor høy utlånsvekst i finanssystemet, særlig det relevante kredittgivingsnivået som andel av BNP og dets avvik fra den langsiktige utviklingstendensen, og om andre relevante faktorer, herunder behandlingen av den økonomiske utviklingen i de enkelte sektorene av økonomien, som kan være opplysende for de utpekte myndighetene når de skal fastsette den egnede motsykliske buffersatsen i henhold til artikkel 136,
  - d) veiledning om variabler, herunder kvalitative kriterier, som viser at bufferen bør opprettholdes, reduseres eller bortfalle helt.
2. Dersom ESRB utsteder en anbefaling i henhold til nr. 1, skal det ta behørig hensyn til forskjellene mellom medlemsstatene og særlig særtrekkene ved medlemsstater med små og åpne økonomier.
3. Dersom ESRB har utstedt en anbefaling i henhold til nr. 1, skal det overvåke og om nødvendig ajourføre den på bakgrunn av erfaringene med fastsettelse av buffere i henhold til dette direktivet eller utviklingen i internasjonalt avtalt praksis.

*Artikkel 136***Fastsettelse av motsykliske buffersatser**

1. Hver medlemsstat skal utpeke en offentlig myndighet eller et offentlig organ (heretter kalt «utpekt myndighet») som skal ha ansvar for å fastsette den motsykliske buffersatsen for den medlemsstaten.

2. Hver utpekt myndighet skal for hvert kvartal beregne en bufferveiledning som skal fungere som referanseverdi når den skal fastsette den motsykliske buffersatsen i samsvar med nr. 3. Bufferveiledningen skal på en meningsfull måte gjenspeile kredittsyklusen og risikoene som følge av altfor høy utlånsvekst i medlemsstaten, og bør ta behørig hensyn til den nasjonale økonomiens særtrekk. Den skal baseres på avviket fra den langsiktige utviklingstendensen for kredittgivning som andel av BNP, idet det bl.a. tas hensyn til

a) en indikator på utlånsvekstnivået innenfor denne jurisdiksjonen og særlig en indikator som gjenspeiler endringene når det gjelder kredittgivingen som andel av medlemsstatens BNP,

b) alle gjeldende retningslinjer fra ESRB i samsvar med artikkel 135 nr. 1 bokstav b).

3. Hver utpekt myndighet skal vurdere og kvartalsvis fastsette en egnet motsyklisk buffersats for sin medlemsstat, og skal i den forbindelse ta hensyn til

a) Bufferveiledningen beregnet i samsvar med nr. 2.

b) alle gjeldende retningslinjer fra ESRB i samsvar med artikkel 135 nr. 1 bokstav a), c) og d) og alle anbefalinger utstedt av ESRB om fastsettelse av en buffersats,

c) andre variabler som den utpekte myndigheten anser som relevante for håndteringen av syklisk systemrisiko.

4. Den motsykliske buffersatsen uttrykt som en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 for institusjoner som har kreditteksponeringer i den medlemsstaten, skal ligge mellom 0 % og 2,5 % kalibrert i trinn på 0,25 prosentpoeng eller multipler på 0,25 prosentpoeng. Dersom det er berettiget ut fra det som er angitt i nr. 3, kan en utpekt myndighet fastsette en motsyklisk buffersats på over 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 for det formålet som er nevnt i artikkel 140 nr. 2 i dette direktivet.

5. Dersom en utpekt myndighet fastsetter en motsyklisk buffersats over null for første gang, eller dersom en utpekt

myndighet deretter hever den gjeldende motsykliske buffersatsen, skal den også fastsette fra hvilken dato institusjonene kan anvende den hevede bufferen ved beregning av sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer. Denne datoen skal ikke falle senere enn tolv måneder etter datoen da den hevede bufferen kunngjøres i samsvar med artikkel 7. Dersom denne datoen faller tidligere enn tolv måneder etter kunngjøringen av den hevede bufferen, skal denne kortere fristen for anvendelse være berettiget ut fra ekstraordinære omstendigheter.

6. Dersom en utpekt myndighet reduserer den gjeldende motsykliske buffersatsen, uansett om satsen reduseres til null, skal den også fastsette en foreløpig periode der bufferen ikke forventes å stige. Den foreløpige perioden skal imidlertid ikke være bindende for den utpekte myndigheten.

7. Hver utpekt myndighet skal offentliggjøre en kunngjøring om den motsykliske buffersatsen som fastsettes kvartalsvis, på sitt nettsted. Kunngjøringen skal minst omfatte følgende opplysninger:

a) Den gjeldende motsykliske buffersatsen.

b) Det aktuelle utlånsvekstnivået som andel av BNP og dets avvik fra den langsiktige utviklingstendensen.

c) Bufferveiledningen beregnet i samsvar med nr. 2.

d) En begrunnelse for buffersatsen.

e) Dersom buffersatsen heves, fra hvilken dato institusjonene må anvende den hevede buffersatsen ved beregning av sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer.

f) Dersom datoen nevnt i bokstav e) faller tidligere enn tolv måneder etter datoen for kunngjøringen i henhold til dette nummeret, en henvisning til de ekstraordinære omstendighetene som berettiger en kortere frist for anvendelsen.

g) Dersom buffersatsen senkes, den foreløpige perioden der buffersatsen ikke forventes å stige, sammen med en begrunnelse for denne perioden.

De utpekte myndighetene skal treffe alle rimelige tiltak for å samordne tidspunktet for kunngjøringen.

De utpekte myndighetene skal underrette ESRB om hver motsyklisk buffersats de fastsetter kvartalsvis, og gi opplysningene omhandlet i bokstav a)-g). ESRB skal offentliggjøre alle slike meldte buffersatser og tilknyttede opplysninger på sitt nettsted.

*Artikkel 137***Anerkjennelse av motsykliske buffersatser over 2,5 %**

1. Dersom en utpekt myndighet, i samsvar med artikkel 136 nr. 4, eller en berørt tredjestatsmyndighet har fastsatt en motsyklisk buffersats som overstiger 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, kan de andre utpekte myndighetene anerkjenne at nasjonalt godkjente institusjoner anvender denne buffersatsen ved beregning av sine institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer.

2. Dersom en utpekt myndighet i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen anerkjenner en buffersats som overstiger 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal den offentliggjøre en kunngjøring om dette på sitt nettsted. Kunngjøringen skal minst omfatte følgende opplysninger:

- a) Den gjeldende motsykliske buffersatsen.
- b) Den medlemsstaten eller de tredjestatene den får anvendelse på.
- c) Dersom buffersatsen heves, fra hvilken dato institusjoner med tillatelse i den utpekte myndighetens medlemsstat må anvende den hevede buffersatsen ved beregning av sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer.
- d) Dersom datoen nevnt i bokstav c) faller tidligere enn tolv måneder etter datoen for kunngjøringen i henhold til dette nummeret, en henvisning til de ekstraordinære omstendighetene som berettiger en kortere frist for anvendelsen.

*Artikkel 138***ESRBs anbefaling om tredjestaters motsykliske buffersatser**

ESRB kan i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 utstede en anbefaling til de utpekte myndighetene om en egnet motsyklisk buffersats for eksponeringer i den tredjestaten dersom

- a) ingen motsyklisk buffersats er fastsatt eller offentliggjort av den berørte tredjestatsmyndigheten for en tredjestat (heretter kalt «berørt tredjestatsmyndighet») der en eller flere unionsinstitusjoner har kreditteksponeringer,
- b) ESRB anser at en motsyklisk buffersats som er fastsatt og offentliggjort av den berørte tredjestatsmyndigheten for en tredjestat, ikke er tilstrekkelig til på en tilfredsstillende måte

å verne Unionens institusjoner mot risikoen for altfor høy utlånsvekst i den staten, eller en utpekt myndighet underretter ESRB om at den anser at buffersatsen ikke er tilstrekkelig til å oppfylle dette formålet.

*Artikkel 139***Utpekte myndigheters beslutning om tredjestaters motsykliske buffersatser**

1. Denne artikkelen får anvendelse uavhengig av om ESRB har utstedt en anbefaling til utpekte myndigheter som nevnt i artikkel 138.

2. Under de omstendighetene som er omhandlet i artikkel 138 bokstav a), kan utpekte myndigheter fastsette den motsykliske buffersatsen som nasjonalt godkjente institusjoner må anvende ved beregning av sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer.

3. Dersom en motsyklisk buffersats er fastsatt og offentliggjort av den berørte tredjestatsmyndigheten for en tredjestat, kan en utpekt myndighet fastsette en annen buffersats for den tredjestaten for de nasjonalt godkjente institusjonenes beregning av sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer dersom den har rimelige grunner til å anta at buffersatsen fastsatt av den berørte tredjestatsmyndigheten, ikke er tilstrekkelig til på en tilfredsstillende måte å verne disse institusjonene mot risikoene for en altfor høy utlånsvekst i den staten.

Når en utpekt myndighet utøver sin myndighet i henhold til første ledd, skal den ikke fastsette en motsyklisk buffersats som ligger under det nivået som er fastsatt av den berørte tredjestatsmyndigheten, med mindre den buffersatsen overstiger 2,5 % uttrykt som en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 i institusjoner som har kreditteksponeringer i nevnte tredjestat.

For å oppnå ensartet fastsettelse av buffere for tredjestater kan ESRB gi anbefalinger på dette området.

4. Dersom en utpekt myndighet fastsetter en motsyklisk buffersats for en tredjestat i henhold til nr. 2 eller 3 som hever den gjeldende motsykliske buffersatsen, skal den utpekte myndigheten beslutte fra hvilken dato de nasjonalt godkjente institusjonene må anvende nevnte buffersats ved beregning av sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer. Denne datoen skal ikke falle senere enn tolv måneder etter datoen da buffersatsen kunngjøres i samsvar med artikkel 5. Dersom datoen faller tidligere enn tolv måneder etter at fastsettelsen er kunngjort, skal denne kortere fristen for anvendelse være berettiget ut fra ekstraordinære omstendigheter.

5. De utpekte myndighetene skal offentliggjøre enhver fastsettelse av en motsyklisk buffersats for en tredjestat i henhold til nr. 2 eller 3 på sitt nettsted sammen med følgende opplysninger:

- a) Den motsykliske buffersatsen og den tredjestaten den får anvendelse på.
- b) En begrunnelse for buffersatsen.
- c) Dersom buffersatsen fastsettes over null for første gang, eller heves, fra hvilken dato institusjonene må anvende den hevede buffersatsen ved beregning av sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer.
- d) Dersom datoen nevnt i bokstav c) faller tidligere enn tolv måneder etter datoen for kunngjøringen av fastsettelsen i henhold til dette nummeret, en henvisning til de ekstraordinære omstendighetene som berettiger en kortere frist for anvendelse.

Artikkel 140

Beregning av institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffersatser

1. Den institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffersatsen skal bestå av det vektete gjennomsnittet av de motsykliske buffersatsene som gjelder i de juridiksjonene der institusjonens relevante kreditteksponeringer befinner seg, eller som gjelder ved anvendelsen av denne artikkelen i henhold til artikkel 139 nr. 2 eller 3.

Medlemsstatene skal kreve at institusjoner, når de beregner det vektete gjennomsnittet nevnt i første ledd, gjør det på en slik måte at de for hver gjeldende motsyklisk buffersats anvender de av sine samlede krav til ansvarlig kapital for kredittrisiko, fastsatt i samsvar med tredje del avdeling II og IV i forordning (EU) nr. 575/2013, som gjelder de relevante kreditteksponeringene på det berørte territoriet, dividert med de samlede kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko som gjelder alle deres relevante kreditteksponeringer.

2. Dersom en utpekt myndighet i samsvar med artikkel 136 nr. 4 fastsetter en motsyklisk buffersats som overstiger 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal medlemsstatene sikre at følgende buffersatser får anvendelse på relevante kreditteksponeringer som befinner seg i den utpekte myndighetens medlemsstat (heretter kalt «medlemsstat A») med henblikk på beregningen i henhold til nr. 1, herunder, dersom det er relevant, beregningen av andelen av konsolidert kapital for den berørte institusjonen:

- a) Nasjonalt godkjente institusjoner skal anvende den buffersatsen som overstiger 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.

- b) Institusjoner som er godkjent i en annen medlemsstat, skal anvende en motsyklisk buffersats på 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet dersom den utpekte myndigheten i den medlemsstaten der de er blitt godkjent, ikke har anerkjent buffersatsen som overstiger 2,5 %, i samsvar med artikkel 137 nr. 1.

- c) Institusjoner som er godkjent i en annen medlemsstat, skal anvende den motsykliske buffersatsen fastsatt av den utpekte myndigheten i medlemsstat A dersom den utpekte myndigheten i den medlemsstaten der de er blitt godkjent, har anerkjent buffersatsen i samsvar med artikkel 137.

3. Dersom den motsykliske buffersatsen som er fastsatt av den berørte tredjestatsmyndigheten for en tredjestat, overstiger 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal medlemsstatene sikre at følgende buffersatser får anvendelse på relevante kreditteksponeringer i nevnte tredjestat med henblikk på beregningen i henhold til nr. 1, herunder, dersom det er relevant, beregningen av andelen av konsolidert kapital for den berørte institusjonen:

- a) Institusjoner skal anvende en motsyklisk buffersats på 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet dersom den utpekte myndigheten i den medlemsstaten der de er blitt godkjent, ikke har anerkjent buffersatsen som overstiger 2,5 %, i samsvar med artikkel 137 nr. 1.

- b) Institusjoner skal anvende den motsykliske buffersatsen fastsatt av den berørte tredjestatsmyndigheten dersom den utpekte myndigheten i medlemsstaten der de er blitt godkjent, har anerkjent buffersatsen i samsvar med artikkel 137 nr. 1.

4. Relevante kreditteksponeringer skal omfatte alle andre eksponeringskategorier enn dem som er nevnt i bokstav a)-f) i artikkel 112 i forordning (EU) nr. 575/2013, som omfattes av følgende:

- a) Kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko i henhold til tredje del avdeling II i nevnte forordning

- b) Dersom eksponeringen inngår i handelsporteføljen, krav til ansvarlig kapital for spesifikk risiko i henhold til tredje del avdeling IV kapittel 2 i nevnte forordning eller økende misligholds- og migrasjonsrisiko i henhold til tredje del avdeling IV kapittel 5 i nevnte forordning.

- c) Dersom eksponeringen er en verdipapirisering, kravene til ansvarlig kapital i henhold til tredje del avdeling II kapittel 5 i nevnte forordning.

5. Institusjoner skal angi en relevant kreditteksponerings geografiske beliggenhet i samsvar med tekniske reguleringsstandarder vedtatt i samsvar med nr. 7.

6. Ved beregning i henhold til nr. 1 gjelder følgende:

- a) En motsyklisk buffersats for en medlemsstat får anvendelse fra den datoen som er angitt i de opplysningene som offentliggjøres i samsvar med artikkel 136 nr. 7 bokstav e) eller artikkel 137 nr. 2 bokstav c), dersom beslutningen fører til at buffersatsen heves.
- b) Med forbehold for bokstav c) får en motsyklisk buffersats for en tredjestat anvendelse tolv måneder etter datoen da en endring av buffersatsen ble kunngjort av den berørte tredjestatsmyndigheten, uavhengig av om den myndigheten krever at institusjoner etablert i nevnte tredjestat skal anvende endringen innenfor en kortere frist, dersom beslutningen fører til at buffersatsen heves.
- c) Dersom den utpekte myndigheten i institusjonens hjemstat fastsetter en motsyklisk buffersats for en tredjestat i henhold til artikkel 139 nr. 2 eller 3, eller anerkjenner den motsykliske buffersatsen for en tredjestat i henhold til artikkel 137, får den buffersatsen anvendelse fra den datoen som er angitt i de opplysningene som offentliggjøres i samsvar med artikkel 139 nr. 5 bokstav c) eller artikkel 137 nr. 2 bokstav c), dersom beslutningen fører til at buffersatsen heves.
- d) En motsyklisk buffersats får anvendelse umiddelbart dersom beslutningen fører til at buffersatsen senkes.

Ved anvendelse av bokstav b) skal en endring av den motsykliske buffersatsen for en tredjestat anses for å være kunngjort på den datoen den offentliggjøres av den berørte tredjestatsmyndigheten i samsvar med gjeldende nasjonale regler.

7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere metoden for angivelse av de relevante kreditteksponeringenes geografiske beliggenhet som nevnt i nr. 5.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 1. januar 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avsnitt III

Kapitalbevaringstiltak

Artikkel 141

Begrensninger på utdelinger

1. Medlemsstatene skal forby institusjoner som oppfyller det kombinerte bufferkravet, å foreta en utdeling i forbindelse med ren kjernekapital i et slikt omfang at det reduserer deres rene kjernekapital til et nivå der det kombinerte bufferkravet ikke lenger er oppfylt.

2. Medlemsstatene skal kreve at institusjoner som ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet, beregner det høyeste utdelingsbeløpet i samsvar med nr. 4 og underretter vedkommende myndighet om dette.

Dersom første ledd får anvendelse, skal medlemsstatene forby en slik institusjon å treffe noen av følgende tiltak uten først å ha beregnet det høyeste utdelingsbeløpet:

- a) Foreta en utdeling i forbindelse med ren kjernekapital.
- b) Innføre en plikt til å betale variabel godtgjøring eller skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser, eller betale variabel godtgjøring dersom plikten til å betale ble innført på et tidspunkt da institusjonen ikke oppfylte de kombinerte bufferkravene.
- c) Foreta betalinger i forbindelse med andre godkjente kjernekapitalinstrumenter.

3. Så lenge en institusjon ikke oppfyller, eller så lenge den overskrider sitt kombinerte bufferkrav, skal medlemsstatene forby den å dele ut mer enn det høyeste utdelingsbeløpet som er beregnet i samsvar med nr. 4, gjennom et av tiltakene nevnt i nr. 2 bokstav a), b) og c).

4. Medlemsstatene skal kreve at institusjonene beregner det høyeste utdelingsbeløpet ved å multiplisere summen beregnet i samsvar med nr. 5 med den faktoren som er fastsatt i samsvar med nr. 6. Det høyeste utdelingsbeløpet skal reduseres som følge av tiltak nevnt i nr. 2 annet ledd bokstav a), b) eller c).

5. Summen som skal multipliseres i samsvar med nr. 4, skal bestå av

- a) delårsoverskudd som ikke er inkludert i den rene kjernekapitalen i henhold til artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er generert etter den seneste beslutningen om utdeling av overskudd eller noen av tiltakene nevnt i nr. 2 annet ledd bokstav a), b) eller c) i denne artikkelen,

pluss

- b) overskudd ved utgangen av året som ikke er inkludert i den rene kjernekapitalen i henhold til artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er generert etter den seneste beslutningen om utdeling av overskudd eller noen av tiltakene nevnt i nr. 2 annet ledd bokstav a), b) eller c) i denne artikkelen,

$$\text{Nedre grense for kvartilet} = \frac{\text{Kombinert bufferkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre grense for kvartilet} = \frac{\text{Kombinert bufferkrav}}{4} \times Q_n$$

minus

- c) beløp som skulle ha vært betalt i skatt dersom utdeling ikke hadde skjedd på de postene som er angitt i bokstav a) og b) i dette nummeret.

6. Faktoren skal bestemmes på følgende måte:

- a) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravet til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i nevnte forordning, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets første (dvs. laveste) kvartil, skal faktoren være 0.

- b) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravet til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i nevnte forordning, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets andre kvartil, skal faktoren være 0,2.

- c) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravet til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i nevnte forordning, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets tredje kvartil, skal faktoren være 0,4.

- d) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravet til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i nevnte forordning, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets fjerde (dvs. høyeste) kvartil, skal faktoren være 0,6.

De nedre og øvre grensene for hvert kvartil i det kombinerte bufferkravet skal beregnes som følger:

der « Q_n » angir det relevante kvartilens ordenstall.

7. De begrensningene som innføres ved denne artikkelen, får bare anvendelse på betalinger som fører til en reduksjon av den rene kjernekapitalen, eller en reduksjon av overskuddet, og bare dersom utsettelse av en betaling eller manglende betaling ikke utgjør en misligholdshendelse eller et vilkår for å innlede insolvensbehandling innenfor den insolvensordningen som gjelder for institusjonen.

8. Dersom institusjonen ikke oppfylder det kombinerte bufferkravet og har til hensikt å dele ut overskudd som kan utdeles, eller treffe et tiltak i henhold til nr. 2 annet ledd bokstav a), b) og c), skal den underrettede vedkommende myndighet og opplyse om følgende:

- a) Det kapitalbeløpet som institusjonen opprettholder, fordelt på
- i) ren kjernekapital,
  - ii) annen godkjent kjernekapital,
  - iii) tilleggskapital.
- b) Beløpet for delårsoverskuddet og overskuddet ved utgangen av året.
- c) Det høyeste utdelingsbeløpet beregnet i samsvar med nr. 4.
- d) Beløpet for det overskuddet som kan utdeles, og som den har til hensikt å fordele på
- i) utbetaling av utbytte,
  - ii) tilbakekjøp av egne aksjer,
  - iii) betalinger i forbindelse med andre godkjente kjernekapitalinstrumenter,
  - iv) betaling av variabel godtgjøring eller skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser enten ved å innføre en ny plikt til å betale eller ved å betale i henhold til en plikt til å betale innført på et tidspunkt da institusjonen ikke oppfylte sine kombinerte bufferkrav.

9. Institusjoner skal treffe tiltak for å sikre at beløpet for overskudd som kan utdeles, og det høyeste utdelingsbeløpet beregnes nøyaktig, og de skal på anmodning kunne dokumentere overfor vedkommende myndighet at beregningen er nøyaktig.

10. Ved anvendelse av nr. 1 og 2 skal utdeling i forbindelse med ren kjernekapital omfatte følgende:

- a) Utbetaling av kontant utbytte.
- b) Utdeling av helt eller delvis betalte friaksjer eller andre kapitalinstrumenter nevnt i artikkel 26 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 575/2013.
- c) Innløsning eller tilbakekjøp av egne aksjer eller andre kapitalinstrumenter nevnt i artikkel 26 nr. 1 bokstav a) i nevnte forordning.
- d) Tilbakebetaling av beløp som er betalt i forbindelse med kapitalinstrumenter nevnt i artikkel 26 nr. 1 bokstav a) i nevnte forordning.
- e) Utdeling av poster nevnt i artikkel 26 nr.1 bokstav b-e i nevnte forordning.

Artikkel 142

Kapitalbevaringsplan

1. Dersom en institusjon ikke oppfyller sitt kombinerte bufferkrav, skal den utarbeide en kapitalbevaringsplan og framlegge den for vedkommende myndighet senest fem virkedager etter at den konstaterer at den ikke oppfyller kravet, med mindre vedkommende myndighet tillater en lengre frist på opptil ti dager.

Vedkommende myndigheter skal gi slike tillatelser bare på grunnlag av en kredittinstitusjons individuelle situasjon og idet det tas hensyn til omfanget og kompleksiteten av institusjonens virksomhet.

2. Kapitalbevaringsplanen skal omfatte følgende:

- a) Anslag over inntekter og kostnader og en balanseprognose.
- b) Tiltak for å øke institusjonens kapitaldekning.
- c) En plan og en tidsramme for å øke den ansvarlige kapitalen med mål om å oppfylle det kombinerte bufferkravet fullt ut.

d) Alle andre opplysninger som vedkommende myndighet anser som nødvendige for å foreta den vurderingen som kreves i henhold til nr. 3.

3. Vedkommende myndighet skal vurdere kapitalbevaringsplanen og skal godkjenne den dersom den mener at planen, dersom den blir gjennomført, med rimelighet kan forventes å føre til at det kan bevares eller reises tilstrekkelig kapital til at institusjonen kan oppfylle sine kombinerte bufferkrav innen den fristen som vedkommende myndigheter anser som passende.

4. Dersom vedkommende myndighet ikke godkjenner kapitalbevaringsplanen i samsvar med nr. 3, skal den treffe et av eller begge følgende tiltak:

- a) Kreve at institusjonen øker sin ansvarlige kapital til bestemte nivåer innen bestemte frister.
- b) Utøve sin myndighet i henhold til artikkel 102 til å innføre strengere begrensninger på utdelinger enn dem som kreves i henhold til artikkel 141.

AVDELING VIII

VEDKOMMENDE MYNDIGHETERS OFFENTLIGGJØRING

Artikkel 143

Generelle offentliggjøringskrav

1. Vedkommende myndigheter skal offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) Ordlyden til lover og forskrifter og generelle retningslinjer vedtatt på tilsynsområdet i de respektive medlemsstatene.
- b) Hvordan valgmuligheter og skjønn i unionsretten kan utøves.
- c) De generelle kriteriene og metodene de benytter ved tilsyn og evaluering som omhandlet i artikkel 97.
- d) Uten at det berører bestemmelsene i avdeling VII kapittel 1 avsnitt II i dette direktivet og artikkel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, aggregerte statistiske data om sentrale aspekter ved gjennomføringen av tilsynsregelverket i hver medlemsstat, herunder antallet og arten av tilsynstiltak som er truffet i samsvar med artikkel 102 nr. 1 bokstav a), og av administrative sanksjoner som er ilagt i samsvar med artikkel 65.

2. De opplysningene som er offentliggjort i samsvar med nr. 1, skal være tilstrekkelige til at det kan foretas en meningsfull sammenligning mellom de metodene som vedkommende myndigheter i de forskjellige medlemsstatene har valgt. Opplysningene skal offentliggjøres i et felles format og ajourføres regelmessig. Opplysningene skal være tilgjengelige på et felles nettsted.

3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette format, struktur, innholdsfortegnelse og årlig dato for offentliggjøring av opplysningene oppført i nr. 1.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommissjonen innen 1. januar 2014.

Kommissjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 144

Særlige offentliggjøringskrav

1. Ved anvendelse av femte del i forordning (EU) nr. 575/2013 skal vedkommende myndigheter offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) De generelle kriteriene og metodene som er innført for å kontrollere overholdelsen av artikkel 405-409 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Uten at det berører bestemmelsene fastsatt i avdeling VII kapittel 1 avsnitt II, et sammendrag av resultatet av tilsyns kontrollen og en beskrivelse av de tiltakene som er truffet ved manglende overholdelse av nr. 405-409 i forordning (EU) nr. 575/2013, i form av en årsrapport.

2. Vedkommende myndighet i en medlemsstat som benytter valgmuligheten fastsatt i artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) Hvilke kriterier vedkommende myndighet anvender for å fastslå at det ikke foreligger noen nåværende eller forutsigbar vesentlig praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser.
- b) Antallet morinstitusjoner som er omfattet av det valget som er gjort i henhold til artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvor mange av disse som har datterforetak i en tredjestat.
- c) Samlet for medlemsstaten:

- i) For morinstitusjoner i en medlemsstat som er omfattet av valget som er gjort i henhold til artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, den samlede ansvarlige kapitalen på konsolidert grunnlag som innehas av datterforetak i en tredjestat.

- ii) For morinstitusjoner i en medlemsstat som er omfattet av valget som er gjort i henhold til artikkel 7 nr. 3 i nevnte forordning, den prosentdelen av den samlede ansvarlige kapitalen på konsolidert grunnlag som tilsvarer den ansvarlige kapitalen som innehas av datterforetak i en tredjestat.

- iii) For morinstitusjoner i en medlemsstat som er omfattet av valget som er gjort i henhold til artikkel 7 nr. 3 i nevnte forordning, den prosentdelen av den samlede ansvarlige kapitalen som kreves i henhold til artikkel 92 i nevnte forordning på konsolidert grunnlag, og som tilsvarer den ansvarlige kapitalen som innehas av datterforetak i en tredjestat.

3. Vedkommende myndighet som benytter valgmuligheten fastsatt i artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) Hvilke kriterier vedkommende myndighet anvender for å fastslå at det ikke foreligger noen nåværende eller forutsigbar vesentlig praktisk eller juridisk hindring for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser.
- b) Antallet morinstitusjoner som er omfattet av valget som er gjort i henhold til artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvor mange av disse morinstitusjonene som har datterforetak en tredjestat.
- c) Samlet for medlemsstaten:

- i) For morinstitusjoner som er omfattet av valget som er gjort i henhold til artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, den samlede ansvarlige kapitalen som innehas av datterforetak i en tredjestat.

- ii) For morinstitusjoner som er omfattet av valget som er gjort i henhold til artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, den prosentdelen av den samlede ansvarlige kapitalen som tilsvarer den ansvarlige kapitalen som innehas av datterforetak i en tredjestat.

- iii) For morinstitusjoner som er omfattet av valget som er gjort i henhold til artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, den prosentdelen av den samlede ansvarlige kapitalen som kreves i henhold til artikkel 92 i nevnte forordning, og som tilsvarer den ansvarlige kapitalen som innehas av datterforetak i en tredjestat.

AVDELING IX

**DELEGERTE RETTSAKTER OG
GJENNOMFØRINGSRETTSAKTER***Artikkel 145***Delegerte rettsakter**

Kommisjonen skal ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 148 om følgende:

- a) Klargjøring av definisjonene i artikkel 3 og 128 for å sikre en ensartet anvendelse av dette direktivet.
- b) Klargjøring av definisjonene i artikkel 3 og 128 for ved anvendelsen av dette direktivet å ta hensyn til utviklingen på finansmarkedene.
- c) Tilpasning av terminologien og definisjonene i artikkel 3 i samsvar med senere rettsakter om institusjoner og tilknyttede forhold.
- d) Tilpasning av beløpene nevnt i artikkel 31 nr. 1 for å ta hensyn til endringer i den europeiske konsumprisindeksen som offentliggjøres av Eurostat, i samsvar med og på samme tid som tilpasningene i henhold til artikkel 4 nr. 7 i direktiv 2002/92/EF.
- e) Utvidelse av innholdet i listen nevnt i artikkel 33 og 34 og oppført i vedlegg I, eller tilpasning av listens terminologi for å ta hensyn til utviklingen på finansmarkedene.
- f) Områdene der vedkommende myndigheter skal utveksle opplysninger som fastsatt i artikkel 50.
- g) Tilpasning av bestemmelsene i artikkel 76-88 og artikkel 98 for å ta hensyn til utviklingen på finansmarkedene (særlig med hensyn til nye finansprodukter) eller i regnskapsstandarder eller –krav som tar hensyn til unionsretten, eller med hensyn til en tilnærming av tilsynspraksis.
- h) Utsettelse av offentliggjøringskravene i samsvar med artikkel 89 nr. 3 annet ledd dersom det i Kommisjonens rapport fremlagt i henhold til første ledd i nevnte nummer påvises vesentlige negative virkninger.
- i) Tilpasning av kriteriene i artikkel 23 nr. 1 for å ta hensyn til framtidig utvikling og sikre en ensartet anvendelse av dette direktivet.

*Artikkel 146***Gjennomføringsrettsakter**

Følgende tiltak skal vedtas som gjennomføringsrettsakter i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 147 nr. 2:

- a) Tekniske tilpasninger av listen i artikkel 2.
- b) Endring av størrelsen på startkapitalen fastsatt i artikkel 12 og avdeling IV for å ta hensyn til utviklingen på det økonomiske og monetære området.

*Artikkel 147***Den europeiske komité for bankspørsmål**

1. Ved vedtakelse av gjennomføringsrettsakter skal Kommisjonen bistås av Den europeiske komité for bankspørsmål. Nevnte komité skal være en komité i henhold til artikkel 3 nr. 2 i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikkel 148***Utøvelse av delegert myndighet**

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 145 skal gis på ubestemt tid fra 17. juli 2013.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 145 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er offentliggjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 145 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet.

eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Denne fristen kan forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 149

Innsigelser mot tekniske reguleringsstandarder

Dersom Kommisjonen i henhold til dette direktivet vedtar en teknisk reguleringsstandard som er identisk med det utkastet til teknisk reguleringsstandard som EBA har framlagt, skal fristen for innsigelser fra Europaparlamentet og Rådet være én måned fra den dagen underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med én måned. Som unntak fra artikkel 13 nr. 1 annet ledd i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan Europaparlamentets og Rådets frist for å gjøre innsigelser mot den tekniske reguleringsstandard forlenges med ytterligere én måned dersom det er hensiktsmessig.

AVDELING X

ENDRINGER I DIREKTIV 2002/87/EF

Artikkel 150

Endringer i direktiv 2002/87/EF

I artikkel 21a i direktiv 2002/87/EF gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 utgår bokstav a).

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. For å sikre ensartet anvendelse av beregningsmetodene oppført i del II i vedlegg I til dette direktivet, sammenholdt med artikkel 49 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikkel 228 nr. 1 i direktiv 2009/138/EF, men uten at det berører artikkel 6 nr. 4 i dette direktivet, skal de europeiske tilsynsmyndighetene gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med hensyn til artikkel 6 nr. 2 i dette direktivet.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest fem måneder før anvendelsesdatoen nevnt i artikkel 309 nr. 1 i direktiv 2009/138/EF.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med

artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.»

AVDELING XI

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

KAPITTEL 1

Overgangsbestemmelser om tilsyn med institusjoner som utøver etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester

Artikkel 151

Virkeområde

1. Bestemmelsene i dette kapitlet får anvendelse istedenfor artikkel 40, 41, 43, 49, 50 og 51 inntil den datoen da kravet til likviditetsreserve får anvendelse i samsvar med en delegert rettsakt som vedtas i henhold til artikkel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. For å sikre at den gradvise innføringen av tilsynsordninger for likviditet er helt tilpasset utviklingen av ensartede likviditetsbestemmelser, skal Kommisjonen ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 145 om utsettelse av datoen nevnt i nr. 1 med opptil to år dersom det ikke er innført ensartede likviditetsbestemmelser i Unionen fordi det ennå ikke er vedtatt internasjonale standarder for likviditetstilsyn på datoen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen.

Artikkel 152

Rapporteringskrav

Vertsstaten kan for statistikkformål kreve at alle kredittinstitusjoner som har filialer på dens territorium, jevnlig skal inngi rapport om sin virksomhet i vertsstaten til vedkommende myndigheter i vertsstaten.

Når vertsstaten utøver det ansvaret den er pålagt i henhold til artikkel 156 i dette direktivet, kan den kreve at filialer av kredittinstitusjoner fra andre medlemsstater gir de samme opplysningene som de krever av nasjonale kredittinstitusjoner for dette formålet.

Artikkel 153

Tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i hjemstaten i forbindelse med virksomhet som utøves i vertsstaten

1. Dersom vedkommende myndigheter i en vertsstat fastslår at en kredittinstitusjon som har en filial eller yter tjenester på dens territorium, ikke overholder lovbestemmelsene som er vedtatt i denne medlemsstaten i henhold til dette direktivet, og som gir myndighet til vedkommende myndigheter i vertsstaten, skal disse myndighetene kreve at den berørte kredittinstitusjonen bringer overtredelsen til opphør.

2. Dersom den berørte kredittinstitusjonen unnlater å treffe nødvendige tiltak, skal vedkommende myndigheter i vertsstaten underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om dette.

3. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal så snart som mulig treffe alle egnede tiltak for å sikre at den berørte kredittinstitusjonen bringer overtredelsen til opphør. Tiltakenes art skal meddeles vedkommende myndigheter i vertsstaten.

4. Dersom kredittinstitusjonen, til tross for tiltakene som er truffet av hjemstaten, eller fordi tiltakene viser seg å være utilstrekkelige eller ikke er truffet i vedkommende medlemsstat, fortsetter å overtre lovbestemmelsene nevnt i nr. 1 som gjelder i vertsstaten, kan vertsstaten, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i hjemstaten, treffe egnede tiltak for å hindre eller ilegge straff for nye overtredelser og om nødvendig hindre kredittinstitusjonen i å foreta ytterligere transaksjoner på dens territorium. Medlemsstatene skal sørge for at de rettsdokumentene som er nødvendige for å treffe disse tiltakene på deres territorium, kan meddeles kredittinstitusjonene.

Artikkel 154

Forebyggende tiltak

Før vedkommende myndigheter i vertsstaten følger framgangsmåten i artikkel 153, kan de i hastesaker treffe de forebyggende tiltakene som måtte være nødvendige for å verne interessene til innskytere, investorer og andre tjenestemottakere. Kommisjonen og vedkommende myndigheter i de øvrige berørte medlemsstatene skal så snart som mulig underrettes om slike tiltak.

Etter å ha rådspurt vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene kan Kommisjonen beslutte at vedkommende medlemsstat skal endre eller oppheve disse tiltakene.

Artikkel 155

Ansvar

1. Ansvar for tilsynet med en institusjon, herunder tilsynet med den virksomheten som utøves i samsvar med artikkel 33 og 34, skal ligge hos vedkommende myndigheter i hjemstaten uten at det berører bestemmelsene i dette direktivet om at ansvaret skal ligge hos vedkommende myndigheter i vertsstaten.

2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for tilsyn på konsolidert grunnlag i henhold til dette direktivet.

3. På grunnlag av tilgjengelige opplysninger på det aktuelle tidspunktet skal vedkommende myndigheter i en bestemt

medlemsstat, når de utfører sine alminnelige oppgaver, ta behørig hensyn til den mulige innvirkningen deres beslutninger kan få på finanssystemets stabilitet i alle øvrige berørte medlemsstater, særlig i krisesituasjoner.

Artikkel 156

Likviditetstilsyn

I påvente av en ytterligere samordning skal vertsstatene i samarbeid med vedkommende myndigheter i hjemstaten fortsatt ha ansvaret for tilsyn med likviditeten i kredittinstitusjoners filialer.

Med forbehold for de tiltakene som er nødvendige for å styrke Det europeiske monetære system, skal vertsstatene fortsatt ha det fulle ansvaret for tiltak som treffes innenfor rammen av deres pengepolitikk.

Slike tiltak skal ikke medføre diskriminerende eller restriktiv behandling av en kredittinstitusjon med den begrunnelsen at den har tillatelse i en annen medlemsstat.

Artikkel 157

Samarbeid om tilsyn

Vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene skal i nært samarbeid føre tilsyn med institusjoner som, særlig gjennom filialer, utøver virksomhet i en eller flere andre medlemsstater enn den der de har sitt hovedkontor. De skal gi hverandre alle opplysninger om slike institusjoners ledelse og eierforhold som kan lette tilsynet med dem og undersøkelsen av vilkårene for deres tillatelse, samt alle opplysninger som kan lette overvåkingen av slike institusjoner, særlig med hensyn til likviditet, solvens, innskuddsgarantier, begrensning av store eksponeringer, forvaltnings- og regnskapspraksis og internkontrollordninger.

Artikkel 158

Betydelige filialer

1. Vedkommende myndigheter i en vertsstat kan rette en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndigheten dersom artikkel 112 nr. 1 får anvendelse, eller til vedkommende myndigheter i hjemstaten, om at en filial av en institusjon som ikke er et verdipapirforetak som omfattes av artikkel 95 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal anses som betydelig.

2. Anmodningen skal inneholde begrunnelsen for at filialen anses som betydelig, særlig med hensyn til følgende:

a) Om filialens markedsandel i form av innskudd er på over 2 % i vertsstaten.

- b) Den betydningen som innstilling eller nedlegging av institusjonens virksomhet kan forventes å få for systemisk likviditet og betalings-, clearing- og oppgjørssystemene i vertsstaten.
- c) Filialens størrelse og betydning med hensyn til antall kunder innenfor rammen av vertsstatens bank- eller finanssystem.

Vedkommende myndigheter i hjem- og vertsstatene, og den konsoliderende tilsynsmyndigheten dersom artikkel 112 nr. 1 får anvendelse, skal gjøre alt som står i deres makt for å komme fram til en felles beslutning om hvorvidt en filial skal anses som betydelig.

Dersom det ikke er truffet en felles beslutning innen to måneder etter mottaket av anmodningen i henhold til første ledd, skal vedkommende myndigheter i vertsstaten innenfor et tidsrom på ytterligere to måneder selv treffe beslutning om hvorvidt filialen er betydelig. Når vertsstatens vedkommende myndigheter treffer egne beslutninger, skal de ta hensyn til alle synspunkter og forbehold fra den konsoliderende tilsynsmyndigheten eller vedkommende myndigheter i hjemstaten.

Beslutningene nevnt i annet og tredje ledd skal framlegges i et dokument som inneholder en fullstendig begrunnelse, og sendes til de berørte vedkommende myndighetene; de skal anses for å være avgjørende og anvendes av vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene.

Beslutningen om at en filial skal anses som betydelig, skal ikke berøre vedkommende myndigheters rettigheter og ansvarsområder i henhold til dette direktivet.

3. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal oversende til vedkommende myndigheter i en vertsstat der en betydelig filial er etablert, opplysningene nevnt i artikkel 117 nr. 1 bokstav c) og d), og utføre oppgavene nevnt i artikkel 112 nr. 1 bokstav c) i samarbeid med vedkommende myndigheter i vertsstaten.

4. Dersom en vedkommende myndighet i en hjemstat får kjennskap til en krisesituasjon som nevnt i artikkel 114 nr. 1, skal den så snart som mulig varsle myndighetene nevnt i artikkel 58 nr. 4 og artikkel 59 nr. 1.

5. Dersom artikkel 116 ikke får anvendelse, skal vedkommende myndigheter som fører tilsyn med en institusjon med betydelige filialer i andre medlemsstater, opprette og lede et tilsynskollegium for å komme fram til en felles beslutning om hvorvidt en filial skal anses som betydelig i henhold til nr. 2

i denne artikkelen og utvekslingen av opplysninger i henhold til artikkel 60. Opprettelsen av kollegiet og dets virkemåte skal bygge på skriftlige ordninger som skal fastsettes av vedkommende myndighet i hjemstaten etter samråd med berørte vedkommende myndigheter. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal beslutte hvilke vedkommende myndigheter som skal delta på kollegiets møter eller i dets virksomhet.

6. Beslutningen som vedkommende myndighet i hjemstaten treffer, skal ta hensyn til hvilken relevans den tilsynsvirksomheten som skal planlegges eller samordnes for disse myndighetene, har, særlig den mulige innvirkningen på finanssystemets stabilitet i de berørte medlemsstatene nevnt i artikkel 155 nr. 3 og forpliktelsene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen.

7. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal på forhånd holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om avholdelsen av slike møter, de viktigste sakene som skal drøftes, og de tiltakene som skal vurderes. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal også i god tid holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om de tiltakene som treffes på disse møtene, eller om de tiltakene som gjennomføres.

Artikkel 159

Stedlige kontroller

1. Dersom en institusjon med tillatelse i en annen medlemsstat utøver sin virksomhet gjennom en filial, skal vertsstatene sørge for at vedkommende myndigheter i hjemstaten, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i vertsstaten, selv eller gjennom en formidler kan foreta stedlige kontroller av opplysningene nevnt i artikkel 50.

2. Hjemstatens vedkommende myndigheter kan også benytte en av de andre framgangsmåtene i artikkel 118 for å foreta slike stedlige kontroller av filialer.

3. Nr. 1 og 2 skal ikke berøre den retten vedkommende myndigheter i vertsstaten har til å foreta stedlige kontroller av filialer etablert på deres territorium i forbindelse med utøvelsen av det ansvaret de er pålagt i henhold til dette direktivet.

KAPITTEL 2

Overgangsbestemmelser for kapitalbuffer

Artikkel 160

Overgangsbestemmelser for kapitalbuffer

1. Ved denne artikkelen endres kravene i artikkel 129 og 130 i en overgangsperiode fra 1. januar 2016 til 31. desember 2018.

2. I perioden fra 1. januar 2016 til 31. desember 2016
- a) skal kapitalbevaringsbufferen bestå av ren kjernekapital tilsvarende 0,625 % av institusjonens samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- b) skal den institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbufferen være høyst 0,625 % av institusjonens samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.
3. I perioden fra 1. januar 2017 til 31. desember 2017
- a) skal kapitalbevaringsbufferen bestå av ren kjernekapital tilsvarende 1,25 % av institusjonens samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- b) skal den institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbufferen være høyst 1,25 % av institusjonens samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.
4. I perioden fra 1. januar 2018 til 31. desember 2018
- a) skal kapitalbevaringsbufferen bestå av ren kjernekapital tilsvarende 1,875 % av institusjonens samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- b) skal den institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbufferen være høyst 1,875 % av institusjonens samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.
5. Kravet om en kapitalbevaringsplan og begrensningene på utdelinger omhandlet i artikkel 141 og 142 får anvendelse i overgangsperioden mellom 1. januar 2016 og 31. desember 2018 dersom institusjoner ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet, idet det tas hensyn til kravene i nr. 2-4 i denne artikkelen.
6. Medlemsstatene kan fastsette en kortere overgangsperiode enn den som er angitt i nr. 1-4, og dermed gjennomføre kapitalbevaringsbufferen og den motsykliske kapitalbufferen

fra 31. desember 2013. Dersom en medlemsstat fastsetter en slik kortere overgangsperiode, skal den underrette berørte parter, herunder Kommisjonen, ESRB, EBA og det berørte tilsynskollegiet om dette. En slik kortere overgangsperiode kan anerkjennes av andre medlemsstater. Dersom en annen medlemsstat anerkjenner en slik kortere overgangsperiode, skal den underrette Kommisjonen, ESRB, EBA og det berørte tilsynskollegiet om dette.

7. Dersom en medlemsstat fastsetter en kortere overgangsperiode for den motsykliske kapitalbufferen, får den kortere perioden anvendelse bare på beregningen av den institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbufferen i de institusjonene som er godkjent i den medlemsstaten som den utpekte myndigheten har ansvar for.

KAPITTEL 3

Sluttbestemmelser

Artikkel 161

Gjennomgåelse og rapportering

1. Kommisjonen skal regelmessig gjennomgå gjennomføringen av dette direktivet for å sikre at den ikke fører til åpenbar diskriminering mellom institusjoner på grunnlag av deres juridiske struktur eller eierstruktur.

2. Etter gjennomgåelsen skal Kommisjonen i nært samarbeid med EBA innen 30. juni 2016 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk, om bestemmelsene om godtgjøring i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013, idet det tas hensyn til den internasjonale utviklingen, særlig med hensyn til

a) deres effektivitet, gjennomføring og håndheving, herunder påvisning av eventuelle huller som følge av anvendelsen av forholdsmessighetsprinsippet på disse bestemmelsene,

b) virkningen av overholdelsen av prinsippet i artikkel 94 nr. 1 bokstav g) med hensyn til

i) konkurransevne og finansiell stabilitet, og

ii) det personalet som faktisk og fysisk arbeider i datterforetak etablert utenfor EØS av morinstitusjoner etablert innenfor EØS.

Ved gjennomgåelsen skal det særlig vurderes om prinsippet fastsatt i artikkel 94 nr. 1 bokstav g) fortsatt bør gjelde for personale som er omfattet av første ledd bokstav b) ii).

3. Fra 2014 skal EBA i samarbeid med EIOPA og ESMA to ganger i året offentliggjøre en rapport om i hvilken grad medlemsstatenes lovgivning viser til eksterne kredittvurderinger for reguleringsformål, og om de tiltakene medlemsstatene har truffet for å minske slike forskjeller. Disse rapportene skal beskrive hvordan vedkommende myndigheter oppfyller sine forpliktelser i henhold til artikkel 77 nr. 1 og 3 og artikkel 79 bokstav b). Rapportene skal også beskrive graden av en tilsynsmessig tilnærming i så henseende.

4. Innen 31. desember 2014 skal Kommisjonen gjennomgå anvendelsen av artikkel 108 og 109 og framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om dette eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

5. Innen 31. desember 2016 skal Kommisjonen gjennomgå resultatene som er oppnådd i henhold til artikkel 91 nr. 11, herunder om det er hensiktsmessig med sammenlignende analyse av praksis for å fremme mangfold, idet det tas hensyn til all relevant utvikling på unionsplan og internasjonalt, og skal framlegge denne rapporten for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

6. Innen 31. desember 2015 skal Kommisjonen rådspørre ESRB, EBA, EIOPA, ESMA og andre berørte parter om hvor effektive bestemmelsene om utveksling av opplysninger i henhold til dette direktivet er, både under normale forhold og i stressperioder.

7. Innen 31. desember 2015 skal EBA gjennomgå og framlegge en rapport for Kommisjonen om anvendelsen av bestemmelsene i dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 om Unionens og medlemsstatenes samarbeid med tredjestater. Rapporten skal identifisere på hvilke områder det er behov for at en ytterligere forbedring av samarbeidet og utvekslingen av opplysninger. ESMA skal offentliggjøre denne rapporten på sitt nettsted.

8. På oppdrag fra Kommisjonen skal EBA undersøke om foretak i finanssektoren som erklærer at de utøver sin virksomhet i samsvar med islamske bankprinsipper, i tilstrekkelig grad er omfattet av dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013. Kommisjonen skal gjennomgå EBAs rapport og, dersom det er hensiktsmessig, framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet.

9. Innen 1. juli 2014 skal EBA avlegge rapport for Kommisjonen om kredittinstitusjoners bruk av og fordelene ved ESSB-sentralbankenes langsiktige refinansieringstransaksjoner og tilsvarende støttetiltak i form av sentralbankfinansiering. På grunnlag av rapporten og etter samråd med ESB skal Kommisjonen innen 31. desember 2014 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om bruken av og fordelene ved disse refinansieringstransaksjonene og støttetiltakene i form av finansiering for kredittinstitusjoner med tillatelse i Unionen, eventuelt sammen med et forslag til regelverk for bruken av slike refinansieringstransaksjoner og støttetiltak i form av finansiering.

Artikkel 162

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 31. desember 2013 vedta og kunnngjøre de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktivet.

Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene fra 31. desember 2013.

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen og EBA teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler. Dersom dokumentene som følger medlemsstatenes underretning om innarbeidings-tiltak, ikke er tilstrekkelige til at det fullt ut kan vurderes om innarbeidingsbestemmelsene er i samsvar med visse bestemmelser i dette direktivet, kan Kommisjonen på anmodning fra EBA med henblikk på utførelsen av EBAs oppgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010, eller på eget initiativ, pålegge medlemsstatene å framlegge mer detaljerte opplysninger om innarbeidingen av dette direktivet i nasjonal rett og gjennomføringen av disse bestemmelsene.

2. Som unntak fra nr. 1 får avdeling VII kapittel 4 anvendelse fra 1. januar 2016.

3. De lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme artikkel 94 nr. 1 bokstav g), skal pålegge institusjoner å anvende prinsippene fastsatt der om godtgjøring for tjenesteytelser, eller for resultat fra 2014 og framover, uansett om de baserer seg på avtaler som er inngått før eller etter 31. desember 2013.

4. Når bestemmelsene nevnt i nr. 1 og 2 vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunnngjøres. De skal også inneholde en erklæring om at henvisninger i gjeldende lover og forskrifter til direktivene som oppheves ved dette direktivet, skal forstås som henvisninger til dette direktivet. Nærmere regler for henvisningen og ordlyden i erklæringen fastsettes av medlemsstatene.

5. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen får artikkel 131 anvendelse fra 1. januar 2016. Medlemsstatene skal gjennomføre artikkel 131 nr. 4 fra 1. januar 2016 på følgende måte:

a) 25 % av bufferen for globalt systemviktige institusjoner, fastsatt i samsvar med artikkel 131 nr. 4, i 2016.

b) 50 % av bufferen for globalt systemviktige institusjoner, fastsatt i samsvar med artikkel 131 nr. 4, i 2017.

c) 75 % av bufferen for globalt systemviktige institusjoner, fastsatt i samsvar med artikkel 131 nr. 4, i 2018.

Artikkel 164

d) 100 % av bufferen for globalt systemviktige institusjoner, fastsatt i samsvar med artikkel 131 nr. 4, i 2019.

Ikrafttredelse

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

6. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen får artikkel 133 anvendelse fra 31. desember 2013.

Artikkel 165

Artikkel 163

Oppheving

Adressater

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF oppheves med virkning fra 1. januar 2014.

Utferdiget i Brussel 26. juni 2013.

Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II til dette direktivet og vedlegg IV til forordning (EU) nr. 575/2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

Formann

For Rådet

A. SHATTER

President

VEDLEGG I

LISTE OVER VIRKSOMHETSOMFATTER AV GJENSIDIG ANERKJENNELSE

1. Mottak av innskudd og andre midler som skal tilbakebetales.
2. Utlånsvirksomhet, herunder blant annet forbrukerkreditt, kredittavtaler knyttet til fast eiendom, fordringsdiskontering med eller uten regress, finansiering av forretningstransaksjoner (herunder forfaktering).
3. Finansiell leasing.
4. Betalingstjenester som definert i artikkel 4 nr. 3 i direktiv 2007/64/EF.
5. Utstedelse og forvaltning av andre betalingsmidler (f.eks. reisesjekker og bankremisser) i den utstrekning denne virksomheten ikke omfattes av nr. 4.
6. Garantier og sikkerhetsstillelse.
7. Transaksjoner for egen eller kunders regning med noe av følgende:
  - a) Pengemarkedsinstrumenter (sjekker, veksler, innskuddsbeviser osv.).
  - b) Valuta.
  - c) Finansielle terminkontrakter og opsjoner.
  - d) Valuta- og renteinstrumenter.
  - e) Omsettelige verdipapirer.
8. Deltakelse ved utstedelse av verdipapirer og tjenesteyting i forbindelse med disse.
9. Rådgivning til foretak om kapitalstruktur, foretaksstrategi og tilknyttede spørsmål og rådgivning og tjenester i forbindelse med fusjoner og oppkjøp av foretak.
10. Pengemekling.
11. Porteføljeforvaltning og -rådgivning.
12. Depotvirksomhet og forvaltning av verdipapirer,
13. Kredittopplysningsvirksomhet.
14. Utleie av bankbokser.
15. Utstedelse av elektroniske penger.

De tjenestene og den virksomheten som er omhandlet i avsnitt A og B i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF, når det vises til de finansielle instrumentene som er omhandlet i avsnitt C i vedlegg I til nevnte direktiv, omfattes av gjensidig anerkjennelse i henhold til dette direktivet.

VEDLEGG II

SAMMENLIGNINGSTABELL

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 1	Artikkel 1 nr. 1	
Artikkel 2 nr. 1		
Artikkel 2 nr. 2		
Artikkel 2 nr. 3		
Artikkel 2 nr. 4	Artikkel 1 nr. 2	
Artikkel 2 nr. 5	Artikkel 2	
Artikkel 2 nr. 6	Artikkel 1 nr. 3	
Artikkel 3	Artikkel 4	
Artikkel 3 nr. 1 punkt 53	Artikkel 4 nr. 49	
Artikkel 4 nr. 1		
Artikkel 4 nr. 2		
Artikkel 4 nr. 3		
Artikkel 4 nr. 4		
Artikkel 4 nr. 5		Artikkel 35 nr. 1
Artikkel 4 nr. 6		
Artikkel 4 nr. 7		
Artikkel 4 nr. 8		
Artikkel 5	Artikkel 128	
Artikkel 6	Artikkel 42b nr. 1	
Artikkel 7	Artikkel 40 nr. 3	
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 6 nr. 1	
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 6 nr. 2	
Artikkel 8 nr. 3	Artikkel 6 nr. 3	
Artikkel 8 nr. 4		
Artikkel 9	Artikkel 5	
Artikkel 10	Artikkel 7	
Artikkel 11	Artikkel 8	
Artikkel 12 nr. 1	Artikkel 9 nr. 1 første ledd	
Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 9 nr. 1 annet ledd	
Artikkel 12 nr. 3	Artikkel 9 nr. 1 tredje ledd	
Artikkel 12 nr. 4	Artikkel 9 nr. 2	
Artikkel 13 nr. 1	Artikkel 11 nr. 1	
Artikkel 13 nr. 2	Artikkel 11 nr. 2	
Artikkel 14 nr. 1	Artikkel 12 nr. 1	

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 14 nr. 2	Artikkel 12 nr. 2	
Artikkel 14 nr. 3	Artikkel 12 nr. 3	
Artikkel 15	Artikkel 13	
Artikkel 16 nr. 1	Artikkel 15 nr. 1	
Artikkel 16 nr. 2	Artikkel 15 nr. 2	
Artikkel 16 nr. 3	Artikkel 15 nr. 3	
Artikkel 17	Artikkel 16	
Artikkel 18	Artikkel 17 nr. 1	
Artikkel 19	Artikkel 18	
Artikkel 20 nr. 1	Artikkel 14	
Artikkel 20 nr. 2	Artikkel 14	
Artikkel 20 nr. 3		
Artikkel 20 nr. 5	Artikkel 17 nr. 2	
Artikkel 21	Artikkel 3	
Artikkel 22 nr. 1	Artikkel 19 nr. 1	
Artikkel 22 nr. 2	Artikkel 19 nr. 2	
Artikkel 22 nr. 3	Artikkel 19 nr. 3	
Artikkel 22 nr. 4	Artikkel 19 nr. 4	
Artikkel 22 nr. 5	Artikkel 19 nr. 5	
Artikkel 22 nr. 6	Artikkel 19 nr. 6	
Artikkel 22 nr. 7	Artikkel 19 nr. 7	
Artikkel 22 nr. 8	Artikkel 19 nr. 8	
Artikkel 22 nr. 9	Artikkel 19 nr. 9	
Artikkel 23 nr. 1	Artikkel 19a nr. 1	
Artikkel 23 nr. 2	Artikkel 19a nr. 2	
Artikkel 23 nr. 3	Artikkel 19a nr. 3	
Artikkel 23 nr. 4	Artikkel 19a nr. 4	
Artikkel 23 nr. 5	Artikkel 19a nr. 5	
Artikkel 24 nr. 1	Artikkel 19b nr. 1	
Artikkel 24 nr. 2	Artikkel 19b nr. 2	
Artikkel 25	Artikkel 20	
Artikkel 26 nr. 1	Artikkel 21 nr. 1	
Artikkel 26 nr. 2	Artikkel 21 nr. 2	
Artikkel 27	Artikkel 21 nr. 3	
Artikkel 28 nr. 1		Artikkel 4
Artikkel 28 nr. 2		Artikkel 9
Artikkel 29 nr. 1		Artikkel 5 nr. 1

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 29 nr. 2		Artikkel 5 nr. 2
Artikkel 29 nr. 3		Artikkel 5 nr. 3
Artikkel 29 nr. 4		Artikkel 5 nr. 2
Artikkel 30		Artikkel 6
Artikkel 31 nr. 1		Artikkel 7
Artikkel 31 nr. 2		Artikkel 8
Artikkel 32 nr. 1		Artikkel 10 nr. 1
Artikkel 32 nr. 2		Artikkel 10 nr. 2
Artikkel 32 nr. 3		Artikkel 10 nr. 3
Artikkel 32 nr. 4		Artikkel 10 nr. 4
Artikkel 32 nr. 5		Artikkel 10 nr. 5
Artikkel 33	Artikkel 23	
Artikkel 34 nr. 1	Artikkel 24 nr. 1	
Artikkel 34 nr. 2	Artikkel 24 nr. 2	
Artikkel 34 nr. 3	Artikkel 24 nr. 3	
Artikkel 35 nr. 1	Artikkel 25 nr. 1	
Artikkel 35 nr. 2	Artikkel 25 nr. 2	
Artikkel 35 nr. 3	Artikkel 25 nr. 3	
Artikkel 35 nr. 4	Artikkel 25 nr. 4	
Artikkel 35 nr. 5	Artikkel 25 nr. 5	
Artikkel 35 nr. 6	Artikkel 25 nr. 5	
Artikkel 35 nr. 7	Artikkel 25 nr. 5	
Artikkel 36 nr. 1	Artikkel 26 nr. 1	
Artikkel 36 nr. 2	Artikkel 26 nr. 2	
Artikkel 36 nr. 3	Artikkel 26 nr. 3	
Artikkel 36 nr. 4	Artikkel 26 nr. 4	
Artikkel 36 nr. 5	Artikkel 26 nr. 5	
Artikkel 36 nr. 6	Artikkel 26 nr. 5	
Artikkel 36 nr. 7	Artikkel 26 nr. 5	
Artikkel 37	Artikkel 36	
Artikkel 38	Artikkel 27	
Artikkel 39 nr. 1	Artikkel 28 nr. 1	
Artikkel 39 nr. 2	Artikkel 28 nr. 2	
Artikkel 39 nr. 3	Artikkel 28 nr. 3	
Artikkel 39 nr. 4	Artikkel 28 nr. 4	

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 39 nr. 5	Artikkel 28 nr. 4	
Artikkel 39 nr. 6	Artikkel 28 nr. 4	
Artikkel 40 første ledd	Artikkel 29 første ledd	
Artikkel 40 annet ledd		
Artikkel 40 tredje ledd		
Artikkel 41 nr. 1	Artikkel 30 nr. 1 og 2	
Artikkel 41 nr. 2		
Artikkel 42	Artikkel 32	
Artikkel 43 nr. 1	Artikkel 33 første ledd	
Artikkel 43 nr. 2		
Artikkel 43 nr. 3		
Artikkel 43 nr. 4		
Artikkel 43 nr. 5		
Artikkel 44	Artikkel 31 og 34	
Artikkel 45	Artikkel 35	
Artikkel 46	Artikkel 37	
Artikkel 47 nr. 1	Artikkel 38 nr. 1	
Artikkel 47 nr. 2	Artikkel 38 nr. 2	
Artikkel 47 nr. 3	Artikkel 38 nr. 3	
Artikkel 48 nr. 1	Artikkel 39 nr. 1	
Artikkel 48 nr. 2	Artikkel 39 nr. 2	
Artikkel 48 nr. 3	Artikkel 39 nr. 3	
Artikkel 48 nr. 4	Artikkel 39 nr. 4	
Artikkel 49 nr. 1	Artikkel 40 nr. 1	
Artikkel 49 nr. 2	Artikkel 40 nr. 2	
Artikkel 49 nr. 3	Artikkel 41 tredje ledd	
Artikkel 50 nr. 1	Artikkel 42 første ledd	
Artikkel 50 nr. 2		
Artikkel 50 nr. 3		
Artikkel 50 nr. 4		
Artikkel 50 nr. 5	Artikkel 42 annet ledd	
Artikkel 50 nr. 6	Artikkel 42 tredje og sjette ledd	
Artikkel 50 nr. 7	Artikkel 42 fjerde og sjuende ledd	
Artikkel 50 nr. 8	Artikkel 42 femte ledd	
Artikkel 51 nr. 1	Artikkel 42a nr. 1	
Artikkel 51 nr. 2	Artikkel 42a nr. 2	
Artikkel 51 nr. 3	Artikkel 42a nr. 3	

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 51 nr. 4	Artikkel 42a nr. 3	
Artikkel 51 nr. 5	Artikkel 42a nr. 3	
Artikkel 51 nr. 6		
Artikkel 52 nr. 1	Artikkel 43 nr. 1	
Artikkel 52 nr. 2	Artikkel 43 nr. 2	
Artikkel 52 nr. 3		
Artikkel 52 nr. 4		
Artikkel 53 nr. 1	Artikkel 44 nr. 1	
Artikkel 53 nr. 2	Artikkel 44 nr. 2	
Artikkel 53 nr. 3		
Artikkel 54	Artikkel 45	
Artikkel 55	Artikkel 46	
Artikkel 56	Artikkel 47	
Artikkel 57 nr. 1	Artikkel 48 nr. 1 første ledd	
Artikkel 57 nr. 2	Artikkel 48 nr. 1 annet ledd	
Artikkel 57 nr. 3	Artikkel 48 nr. 2 første og annet ledd	
Artikkel 57 nr. 4	Artikkel 48 nr. 2 tredje ledd	
Artikkel 57 nr. 5	Artikkel 48 nr. 2 femte ledd	
Artikkel 57 nr. 6	Artikkel 48 nr. 2 fjerde ledd	
Artikkel 58	Artikkel 49 første ledd	
Artikkel 58 nr. 2	Artikkel 49 annet ledd	
Artikkel 58 nr. 3	Artikkel 49 fjerde ledd	
Artikkel 58 nr. 4	Artikkel 49 femte ledd	
Artikkel 59 nr. 1	Artikkel 50	
Artikkel 59 nr. 2		
Artikkel 60	Artikkel 51	
Artikkel 61 nr. 1	Artikkel 52 første ledd	
Artikkel 61 nr. 2	Artikkel 52 annet ledd	
Artikkel 62		
Artikkel 63 nr. 1	Artikkel 53 nr. 1	
Artikkel 63 nr. 2	Artikkel 53 nr. 2	
Artikkel 64		
Artikkel 65		
Artikkel 66		
Artikkel 67		
Artikkel 68		
Artikkel 69		

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 70		
Artikkel 71		
Artikkel 72	Artikkel 55	
Artikkel 73	Artikkel 123	
Artikkel 74 nr. 1	Artikkel 22 nr. 1	
Artikkel 74 nr. 2	Artikkel 22 nr. 2	
Artikkel 74 nr. 3	Artikkel 22 nr. 6	
Artikkel 74 nr. 4		
Artikkel 75 nr. 1	Artikkel 22 nr. 3	
Artikkel 75 nr. 2	Artikkel 22 nr. 4	
Artikkel 75 nr. 3	Artikkel 22 nr. 5	
Artikkel 76 nr. 1	Vedlegg V nr. 2	
Artikkel 76 nr. 2		
Artikkel 76 nr. 3		
Artikkel 76 nr. 4		
Artikkel 76 nr. 5		
Artikkel 77		
Artikkel 78		
Artikkel 79	Vedlegg V nr. 3, 4 og 5	
Artikkel 80	Vedlegg V nr. 6	
Artikkel 81	Vedlegg V nr. 7	
Artikkel 82 nr. 1	Vedlegg V nr. 8	
Artikkel 82 nr. 2	Vedlegg V nr. 9	
Artikkel 83 nr. 1	Vedlegg V nr. 10	
Artikkel 83 nr. 2		Vedlegg IV nr. 5
Artikkel 83 nr. 3		Vedlegg I nr. 38 og 41
Artikkel 84	Vedlegg V nr. 11	
Artikkel 85 nr. 1	Vedlegg V nr. 12	
Artikkel 85 nr. 2	Vedlegg V nr. 13	
Artikkel 86 nr. 1	Vedlegg V nr. 14	
Artikkel 86 nr. 2	Vedlegg V nr. 14a	
Artikkel 86 nr. 3		
Artikkel 86 nr. 4	Vedlegg V nr. 15	
Artikkel 86 nr. 5	Vedlegg V nr. 16	
Artikkel 86 nr. 6	Vedlegg V nr. 17	
Artikkel 86 nr. 7	Vedlegg V nr. 18	
Artikkel 86 nr. 8	Vedlegg V nr. 19	

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 86 nr. 9	Vedlegg V nr. 20	
Artikkel 86 nr. 10	Vedlegg V nr. 21	
Artikkel 86 nr. 11	Vedlegg V nr. 22	
Artikkel 87		
Artikkel 88 nr. 1	Vedlegg V nr. 1	
Artikkel 88 nr. 2		
Artikkel 89		
Artikkel 90		
Artikkel 91		
Artikkel 92 nr. 1	Vedlegg V nr. 23 annet ledd	
Artikkel 92 nr. 2 innledende tekst	Vedlegg V nr. 23 innledende tekst	
Artikkel 92 nr. 2 bokstav a)	Vedlegg V nr. 23 bokstav a)	
Artikkel 92 nr. 2 bokstav b)	Vedlegg V nr. 23 bokstav b)	
Artikkel 92 nr. 2 bokstav c)	Vedlegg V nr. 23 bokstav c)	
Artikkel 92 nr. 2 bokstav d)	Vedlegg V nr. 23 bokstav d)	
Artikkel 92 nr. 2 bokstav e)	Vedlegg V nr. 23 bokstav e)	
Artikkel 92 nr. 2 bokstav f)	Vedlegg V nr. 23 bokstav f)	
Artikkel 92 nr. 2 bokstav g)		
Artikkel 93	Vedlegg V nr. 23 bokstav k)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav a)	Vedlegg V nr. 23 bokstav g)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav b)	Vedlegg V nr. 23 bokstav h)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav c)	Vedlegg V nr. 23 bokstav i)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav d)		
Artikkel 94 nr. 1 bokstav e)	Vedlegg V nr. 23 bokstav j)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav f)	Vedlegg V nr. 23 bokstav l)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav g)		
Artikkel 94 nr. 1 bokstav h)	Vedlegg V nr. 23 bokstav m)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav i)		
Artikkel 94 nr. 1 bokstav j)	Vedlegg V nr. 23 bokstav n)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav k)	Vedlegg V nr. 23 bokstav n)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav l)	Vedlegg V nr. 23 bokstav o)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav m)	Vedlegg V nr. 23 bokstav p)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav n)	Vedlegg V nr. 23 bokstav q)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav o)	Vedlegg V nr. 23 bokstav r)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav p)	Vedlegg V nr. 23 bokstav s)	
Artikkel 94 nr. 1 bokstav q)	Vedlegg V nr. 23 bokstav t)	

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 94 nr. 2	Artikkel 150 nr. 3 bokstav b)	
Artikkel 95	Vedlegg V nr. 24	
Artikkel 96		
Artikkel 97 nr. 1	Artikkel 124 nr. 1	
Artikkel 97 nr. 2	Artikkel 124 nr. 2	
Artikkel 97 nr. 3	Artikkel 124 nr. 3	
Artikkel 97 nr. 4	Artikkel 124 nr. 4	
Artikkel 98 nr. 1	Vedlegg XI nr. 1	
Artikkel 98 nr. 2	Vedlegg XI nr. 1a	
Artikkel 98 nr. 3	Vedlegg XI nr. 2	
Artikkel 98 nr. 4	Vedlegg XI nr. 3	
Artikkel 98 nr. 5	Artikkel 124 nr. 5	
Artikkel 98 nr. 6		
Artikkel 98 nr. 7		
Artikkel 99		
Artikkel 100		
Artikkel 101		
Artikkel 102 nr. 1	Artikkel 136 nr. 1	
Artikkel 102 nr. 2		
Artikkel 103		
Artikkel 104	Artikkel 136	
Artikkel 105		
Artikkel 106 nr. 1	Artikkel 149	
Artikkel 106 nr. 2		
Artikkel 107		
Artikkel 108 nr. 1 første ledd	Artikkel 68 nr. 2	
Artikkel 108 nr. 1 annet ledd	Artikkel 3	
Artikkel 108 nr. 1 tredje ledd		
Artikkel 108 nr. 2	Artikkel 71 nr. 1	
Artikkel 108 nr. 3	Artikkel 71 nr. 2	
Artikkel 108 nr. 4	Artikkel 73 nr. 2	
Artikkel 109 nr. 1	Artikkel 68 nr. 1	
Artikkel 109 nr. 2	Artikkel 73 nr. 3	
Artikkel 109 nr. 3		
Artikkel 110 nr. 1	Artikkel 124 nr. 2	
Artikkel 110 nr. 2	Artikkel 23	
Artikkel 111 nr. 1	Artikkel 125 nr. 1	Artikkel 2

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 111 nr. 2	Artikkel 125 nr. 2	Artikkel 2
Artikkel 111 nr. 3	Artikkel 126 nr. 1	
Artikkel 111 nr. 4	Artikkel 126 nr. 2	
Artikkel 111 nr. 5	Artikkel 126 nr. 3	
Artikkel 111 nr. 6	Artikkel 126 nr. 4	
Artikkel 112 nr. 1	Artikkel 129 nr. 1 første ledd	
Artikkel 112 nr. 2	Artikkel 129 nr. 1 annet ledd	
Artikkel 112 nr. 3	Artikkel 129 nr. 1 tredje ledd	
Artikkel 113 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 129 nr. 3 første ledd	
Artikkel 113 nr. 1 bokstav b)		
Artikkel 113 nr. 2 bokstav a) første ledd	Artikkel 129 nr. 3 annet ledd	
Artikkel 113 nr. 2 bokstav b) første ledd		
Artikkel 113 nr. 2 annet ledd	Artikkel 129 nr. 3 annet ledd	
Artikkel 113 nr. 3 tredje ledd	Artikkel 129 nr. 3 tredje ledd	
Artikkel 113 nr. 3	Artikkel 129 nr. 3 fjerde til sjuende ledd	
Artikkel 113 nr. 4	Artikkel 129 nr. 3 åttende og niende ledd	
Artikkel 113 nr. 5	Artikkel 129 nr. 3 tiende og ellefte ledd	
Artikkel 114	Artikkel 130	
Artikkel 115	Artikkel 131	
Artikkel 116 nr. 1	Artikkel 131a nr. 1 første, annet og tredje ledd	
Artikkel 116 nr. 2	Artikkel 131a nr. 1 fjerde ledd	
Artikkel 116 nr. 3	Artikkel 131a nr. 2 første ledd	
Artikkel 116 nr. 4	Artikkel 131a nr. 2 annet og tredje ledd	
Artikkel 116 nr. 5	Artikkel 131a nr. 2 fjerde og femte ledd	
Artikkel 116 nr. 6	Artikkel 131a nr. 2 sjette ledd	
Artikkel 116 nr. 7	Artikkel 131a nr. 2 sjuende ledd	
Artikkel 116 nr. 8	Artikkel 131a nr. 2 åttende ledd	
Artikkel 116 nr. 9	Artikkel 131a nr. 2 niende ledd	
Artikkel 117 nr. 1	Artikkel 132 nr. 1 første til sjette ledd	
Artikkel 117 nr. 2	Artikkel 132 nr. 1 sjuende og åttende ledd	
Artikkel 117 nr. 3	Artikkel 132 nr. 2	
Artikkel 117 nr. 4	Artikkel 132 nr. 3	
Artikkel 118	Artikkel 141	

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 119 nr. 1	Artikkel 127 nr. 1	
Artikkel 119 nr. 2	Artikkel 127 nr. 2	
Artikkel 119 nr. 3	Artikkel 127 nr. 3	
Artikkel 120	Artikkel 72a	
Artikkel 121	Artikkel 135	
Artikkel 122	Artikkel 137	
Artikkel 123 nr. 1	Artikkel 138 nr. 1	
Artikkel 123 nr. 2	Artikkel 138 nr. 2 førsteledd	
Artikkel 124	Artikkel 139	
Artikkel 125	Artikkel 140	Artikkel 2
Artikkel 126	Artikkel 142	
Artikkel 127	Artikkel 143	
Artikkel 128		
Artikkel 129		
Artikkel 130		
Artikkel 131		
Artikkel 132		
Artikkel 133		
Artikkel 134		
Artikkel 135		
Artikkel 136		
Artikkel 137		
Artikkel 138		
Artikkel 139		
Artikkel 140		
Artikkel 141		
Artikkel 142		
Artikkel 143	Artikkel 144	
Artikkel 144 nr. 1	Artikkel 122a nr. 9	
Artikkel 144 nr. 2	Artikkel 69 nr. 4	
Artikkel 144 nr. 3	Artikkel 70 nr. 4	
Artikkel 145	Artikkel 150 nr. 1	
Artikkel 146	Artikkel 150 nr. 1a	
Artikkel 147 nr. 1	Artikkel 151 nr. 1	
Artikkel 147 nr. 2	Artikkel 151 nr. 2	
Artikkel 148 nr. 1	Artikkel 151a nr. 3	

Dette direktivet	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikkel 148 nr. 2	Artikkel 151a nr. 1	
Artikkel 148 nr. 3	Artikkel 151b	
Artikkel 148 nr. 4	Artikkel 151a nr. 2	
Artikkel 148 nr. 5	Artikkel 151c	
Artikkel 149		
Artikkel 150		
Artikkel 151		
Artikkel 152	Artikkel 29	
Artikkel 153	Artikkel 30	
Artikkel 154	Artikkel 33	
Artikkel 155	Artikkel 40	
Artikkel 156	Artikkel 41	
Artikkel 157	Artikkel 42	
Artikkel 158	Artikkel 42a	
Artikkel 159	Artikkel 43	
Artikkel 160		
Artikkel 161 nr. 1	Artikkel 156 sjette ledd	
Artikkel 161 nr. 2	Artikkel 156 fjerde ledd	
Artikkel 161 nr. 3		
Artikkel 161 nr. 4		
Artikkel 161 nr. 5		
Artikkel 161 nr. 6		
Artikkel 161 nr. 7		
Artikkel 161 nr. 8		
Artikkel 161 nr. 9		
Artikkel 162 nr. 1		
Artikkel 162 nr. 2		
Artikkel 162 nr. 3		
Artikkel 162 nr. 4	Artikkel 157 nr. 1 tredje ledd	
Artikkel 162 nr. 5		
Artikkel 162 nr. 6		
Artikkel 163	Artikkel 158	
Artikkel 164	Artikkel 159	
Artikkel 165	Artikkel 160	
Vedlegg I	Vedlegg I	